

בְּהוֹן עֲלֵיהוּ, וּלְנַחֲתָא בְּהַאי חֲבוּרָא, לְגַלְאָה בִּיה רְזִין טְמִירִין קָמִי
שְׂכִינְתָא, לְאַנְהָרָא לָהּ בְּרָזָא דְאֹרִיתָא דְאִיהוּ אֹר כְּחוֹשְׁבֵן ר"ז.
דְּבֵה, וְהַמְשָׁפִילִים יִזְהָרוּ כְּזוֹהֵר הֶרְקִיעַ, כְּזוֹהֵר, דְּבֵה כ"ו ר"ז כ"ה,
אַתְוּוֹן דִּיחֻדָּא, וּבֵה ז"ו דְאִיהוּ אֶחָד.

וַיִּקְוִמוּן עִמָּךְ בּוֹצִינָא קְדִישָׁא וְשִׁית חֲבֵרוֹי, דְאַתְכַּנְשׁוּ בְּקַדְמִיתָא בְּהַאי
זוֹהֵר, לְחֻדְשָׁא בִּיה מְלִין כְּדַבְּקִידְמִיתָא, דְעֲלֵיהוּ שְׂכִינְתָא נְהָרָא
מְשַׁבְּעָה רְקִיעִין, וּבְהוֹן נְהָרָא בְּשַׁבְּעָה אֲרַעִין, דְאָמַר עֲלֵיהוּ דָּוִד, (תהלים
קמ"ט ט) אֶתְהַלֵּךְ לִפְנֵי יְהו"ה בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים.

מתוק מדבש

בְּהוֹן עֲלֵיהוּ וּתְתַעֲטֵר כָּל הַשְּׁמוֹת שֶׁל הַקִּבְצִים לְהַגֵּן כֻּחַם עֲלֵיהֶם, וּלְנַחֲתָא בְּהַאי חֲבוּרָא
לְגַלְאָה בִּיה רְזִין טְמִירִין קָמִי שְׂכִינְתָא וּנְפִרְטוֹת לְרֵחַת כְּדִי לְהוֹיֵת צַעַת חֲמִיצוֹר שֶׁל
סֵפֶר הַזֶּהר, לְגַלּוֹת צוֹ סוּדוֹת נִסְתָּרוֹת לִפְנֵי הַשְּׂכִינָה, לְאַנְהָרָא לָהּ בְּרָזָא דְאֹרִיתָא דְאִיהוּ
אֹר כְּחוֹשְׁבֵן ר"ז לְהַאֲרִיךְ לָהּ צִסוּד הַתּוֹרָה שֶׁהוּא נִקְרָא "אֹר" שֶׁהוּא כַּמִּסְפֵּר ר"ז.

דְּבֵה שְׁנַסְפֵּר הַזֶּהר נֹאמַר וְהַמְשָׁפִילִים יִזְהָרוּ כְּזוֹהֵר הֶרְקִיעַ וּמִפְרָשׁ מֵה שְׁכֵמוֹת "כְּזוֹהֵר",
דְּבֵה שְׁנַמְלָה זו, כ"ו יֵשׁ אוֹתִיּוֹת כ"ו שֶׁהוּא מִסְפֵּר הַשֵּׁם הו"ה שְׁנַתְּפֹאֲרֵת, ר"ז
וְאוֹתִיּוֹת ר"ז שֶׁהוּא כַּמִּסְפֵּר או"ר שְׁנִיכּוּד, וְכַמ"ס (תהלים לו יא) אֹר זְרוּעַ לְלֵדִיק, כ"ה
וְעוֹד לִירוֹף אַחֵר שֶׁל כ"ה, אַתְוּוֹן דִּיחֻדָּא סוּד כ"ה אוֹתִיּוֹת שֶׁל הַיִּחוּד שֶׁל פְּסוּק שְׁמַע
יִשְׂרָאֵל שְׁנַצִּינָה, וּבֵה ז"ו דְאִיהוּ אֶחָד וַיֵּשׁ צוֹ אוֹתִיּוֹת ז"ו שְׁמַסְפֵּרס אַח"ד שְׁנַמְלָכוֹת.

וְאִמַּר עוֹד הִרְעִיָא מֵהִימָנָא לְאַלִּיָּהוּ וַיִּקְוִמוּן עִמָּךְ בּוֹצִינָא קְדִישָׁא וְשִׁית חֲבֵרוֹי וַיִּקְוִמוּ
עִמָּךְ הַמֵּאֹר הַקְּדוֹשׁ רַבִּי שְׁמַעוֹן וְשֵׁשׁ חֲבֵרוֹי, דְאַתְכַּנְשׁוּ בְּקַדְמִיתָא בְּהַאי זוֹהֵר
שְׁנַתְּקַצְלוֹ בְּתַחֲלִילָה צוֹ הַזֶּהר, ר"ל הֵם הָיוּ הַמְעוֹרְרִים אֶל חִיבּוֹר הַזֶּהר, וְהֵם הָיוּ הַרְאִשׁוֹנִים
לְחֻדְשָׁא בִּיה מְלִין כְּדַבְּקִידְמִיתָא לְחֻדְשׁ צוֹ דְּצִינָא סוּדוֹת בְּתַחֲלִילָה, ר"ל לְהַחֲזִיר עֲטֵרָה
לְיוֹשְׁנֵי כְּדוֹרוֹת הַרְאִשׁוֹנִים שֶׁהֵיוּ עוֹסְקִים בְּסוּדוֹת הַתּוֹרָה, דְעֲלֵיהוּ שְׂכִינְתָא נְהָרָא מְשַׁבְּעָה
רְקִיעִין שְׁעֲלֵיהֶם מֵאִירָה הַשְּׂכִינָה מְשַׁבְּעָה רְקִיעִים, שֶׁהֵם הַשְּׁבַע סְפִירוֹת דו"א, וּבְהוֹן
נְהָרָא בְּשַׁבְּעָה אֲרַעִין וְכֵהֵם הִיא מֵאִירָה בְּשַׁבְּעָה אַרְצוֹת, שֶׁהֵם הַשְּׁבַע סְפִירוֹת שְׁלֵה, דְאָמַר
עֲלֵיהוּ דָּוִד שֹׁאמֵר עֲלֵיהֶם דוּד הַמֶּלֶךְ, אֶתְהַלֵּךְ לִפְנֵי יְהו"ה בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים וְכוּלָם
מֵאִירִים עַל יְדֵי סֵפֶר הַזֶּהר, שֶׁעָלִיו לְאִמַּר וְהַמְשָׁפִילִים יִזְהָרוּ כְּזוֹהֵר הֶרְקִיעַ. (רמ"ק ח"ג
ט"ק, הַגֵּרָא י"ז ע"א וּמִפְרָשִׁים)

כַּחַצ הַרמ"ק, מֵה שֹׁאמֵר "לְחֻדְשָׁא בִּיה מְלִין כְּדַבְּקִידְמִיתָא" נִרְאֶה לִי, כִּי סֵפֶר הַתִּיקוּנִים נִתְחַבֵּר חִיבּוֹרִים
חִיבּוֹרִים, וְהַקְּדָמָה זו הִיא הַקְּדָמָה לְסֵפֶר אֶחָד, וְשֹׁמֵא הַפְּסִיקוֹ בֵּין חִיבּוֹר לְחִיבּוֹר, וְחִזְרוּ עִמָּה לְחַבֵּר
כְּבִרְאִשׁוֹנָה, וְאַפְשֵׁר שֶׁהֵיוּ צְרִיכִים לַעֲנִין הַחִיבּוֹר הַזֶּה הַתְּצוּדָדוֹת גְּדוּלָּה, וְלֹא הָיוּ יְכוּלִים לְסַבְּלוֹ בְּלִי אֲכִילָה

(קום רבי שמעון, אפתח מלין קמי שכינתא, פתח ואמר והמשפילים יזהרו כזהר
הרקיע ומצדיקי הרבים פכוכבים לעולם ועד, והמשפילים אלין רבי שמעון
וכולי, כנדפס בתקונים דף א').

והמשפילים יזהרו, והמשפילים לאפיקו דאתון, דאתמשחו במשחתא,
רישא וגופא ושולי דזנבי טוריהון, יתבי פגופא בלא
רוחא, נפשא בסכלתנו, דגשא ורפיא, זמינין לקבלא רוחא.

מתוק מדבש

ושמיה אלא ימים מספר, וחוזרים להתחזק בעסק התורה ציתם, וחוזרים להתחזק ביחוד מעוטרים באש
להצח כענין האדרא, ומתעכבים ימים מספר עלי אכילה ושינה כי פחות מזה אי אפשר להתעסק בין
אנני שש הנשמות, ולכך היה החיבור הזה פרקים, והיו מקדימים הקדמה לכל חיבור וחיבור, ולכך באה
הקדמה זו פעמים רבות, ויש גילוי שעשו י"ג ספרים.

קום רבי שמעון, אפתח מלין קמי שכינתא, פתח ואמר והמשפילים יזהרו כזהר הרקיע
ומצדיקי הרבים פכוכבים לעולם ועד, והמשפילים אלין רבי שמעון וכולי כנדפס בתקונים
דף א ע"א. לפי סדר הרמ"ק בספר אור יקר כרך ב' עמוד קב, הוא המשך ספר התיקונים שזוהר
(חדש).

ומפרש עוד מה שכתב והמשפילים יזהרו הנה והמשפילים, לאפיקו דאתון אלו
המשפילים הם השפילים בחכמה, לכוין מחכמה העליונה את האותיות מן ההעלם אל
הגילוי בתוך הבינה, דאתמשחו במשחתא שנמדדו צמדה על ידי קו המדה המודד
מדת שיעור קומה לכל אות ואות כפי צמיחת רמיזתה, והיינו רישא ראש האות שהוא
מצינה כוללת את הג"ל, וממציאותה נעשו ראשי האותיות, וגופא ואחר כך נתפשטו
שיעור גופי האותיות וקומתם בשש קלוות, (ה"ג) ושולי דזנבי טוריהון ושולי זנבי וקולי
האותיות שהם נתקנו במלכות, ולא לצד במלכות אלא סוד שולי האותיות ממלאים את
ההיכלות שבצ"ע (כעין שכתב (ישעיה ו א), ושוליו מלאים את ההיכל, ומלת "טוריהון" הוא מלשון
(צמדנר לא י) ואת כל טירותם (פי' היכליהם) שרפו באש, וסוד הזנבות הוא, כי כל זנב יש לו
צמינה למטה צהיכלות לפעול הנהגתו, והכל רמוז בהאות, צענין שכל אות כוללת מצינה
עד המלכות. והנה יתבי פגופא בלא רוחא עדיין האותיות יושבות כגוף בלא רוח חיים,
ור"ל שאינן יכולות להתנענע בלא הנקודות שהם מן החכמה, נפשא בסכלתנו אצל יש
להם נפש המשכלת מן הדעת, שהיא דגשא ורפיא דגוש ורפה, שהם סוד נפש האותיות,
ואחר שיש להם כבר נפש זמינין לקבלא רוחא הם מוכנות לקבל את הרוח מן החכמה.

רוּחָא נְקוּדַי דְּאַתְתַּחֲמֵן בְּתַחֲוִמֵּיהוֹן, לְאַחֲיָא גּוּפָא, וְלִמִּיקָם לִיָּה עַל
רְגִלּוּי, לְאַעֲנָאָה בְּאוּרְחָא.

וְלֹא יִדְעֵי לְמִיָּהָ, לִימִינָא וְלִשְׁמָאלָא לְקַמָּא וְלְאַחֲוָרָא, יִזְהָרוּ, בְּזוּהָרָא
דְּנִשְׁמָתָא, אֲנּוּן תְּנוּעֵי, לְמִילָף אוּרְחָא לִימִינָא וְלִשְׁמָאלָא, וְלִמִּיָּהָ
בְּאוּרַח קְשׁוּט, דְּלֹא יִסְטוֹן מִנָּה.

בְּזוּהָר הֶרְקִיעַ, דְּאִיָּהוּ בְּגִלִּידָא תְּקִיפָא דְּעַל גְּבִי חֵיוָתָא, דְּאִיָּהוּ קָאִים
בְּשַׁעוּרָא סְתִים, וְלִתְתָּא בְּרָזָא דְּמִשְׁחָתָא דְּבוּצִינָא.

מתוק מדבש

ואמר עוד כי רוּחָא נְקוּדַי דְּאַתְתַּחֲמֵן בְּתַחֲוִמֵּיהוֹן רוח היינו הנקודות שנגזלו בתחומם
ובפעולתם, כי לכל נקודה יש תחום מוגבל כשיעור ענין רמיזתה, שלא תתפשט יותר
מִן התחום אשר לה, ואחר כך מתפשטות הנקודות אל האותיות ויפעלו בהם, והנה לאלו
הנקודות יש שלשה תחומים, א' לְאַחֲיָא גּוּפָא כדי להחיות את גוף האות על ידי נקודת
שור"ק ו' שהיא באמצע במשך האות, ב' וְלִמִּיקָם לִיָּה עַל רְגִלּוּי ולהעמיד אותה על
רגליה על ידי רוב הנקודות שהם תחת האותיות, ג' לְאַעֲנָאָה בְּאוּרְחָא להנהיג אותה
ללכת בדרך הנכון על ידי הנקודה שלמעלה מן האות שהוא נקודת החול"ס.
והנה הגם שהנקודות הם רוח החיים של האותיות לנענע אותן, אבל עדיין אינן יכולות
לדעת לאיזה זד ילכו ויתנהגו, לפי שהם עדיין צלי הטעמים שהם סוד הנשמה שהיא
השכל, כעין ילד שיש לו רוח חיים שעל ידו הוא יכול לנענע את עצמו, אבל אין לו שכל
לנענע למה שהוא שריר, וזה שאמר וְלֹא יִדְעֵי לְמִיָּהָ לִימִינָא וְלִשְׁמָאלָא לְקַמָּא
וְלְאַחֲוָרָא שהאותיות עם הנקודות, לא יודעים עדיין ללכת ולהתנהג אל הנהגה אחת
בהסכמה אחת, דהיינו שכולם יסכימו ויתנהגו במדת החדש שצימין, או שכולם יתנהגו
במדת הגבורה שצשמאל, או במדת התפארת שלפניו במזרח, או במדת המלכות שבאחור
שצמערב, לכן אמר יִזְהָרוּ היינו על ידי הטעמים, בְּזוּהָרָא דְּנִשְׁמָתָא כוזהר הנשמה
שהוא מן הכתר, אֲנּוּן תְּנוּעֵי שהם תנועות הטעמים שהם נילוות מן הכתר המתפשטים
לתוך האותיות, לְמִילָף אוּרְחָא לִימִינָא וְלִשְׁמָאלָא שהם באים ללמד דרך ההנהגה
להאותיות אם יטו לחסד שצימין או לגבורה שצשמאל, או לשאר כל ההנהגות, וְלִמִּיָּהָ
בְּאוּרַח קְשׁוּט דְּלֹא יִסְטוֹן מִנָּה וללכת באותה ההנהגה בדרך האמת שלא יטו ממנה,
ואמר שהטעמים נותנים רצון והצנה לחיצות ולדיבורים על ידי הדעת המתפשטת מהכתר.
ומה שכתוב בְּזוּהָר הֶרְקִיעַ מפרש דְּאִיָּהוּ בְּגִלִּידָא תְּקִיפָא דְּעַל גְּבִי חֵיוָתָא שהרקיע הוא
כעין הקרח הנורא שעל גבי החיות, ור"ל הרקיע הוא סוד הדעת שהיא רחמים גמורים
שהיא על חו"צ ועל חגת"ס שהם סוד החיות הקדש, ונקרא הקרח רחמים, צמוד הלוצן, ולכן
אמר "תקיפא" להורות שהוא תקיף להשצית את הדינים, דְּאִיָּהוּ קָאִים בְּשַׁעוּרָא סְתִים

וּמַצְדִּיקֵי הָרַבִּים, אֲנוּן פְּסוּקֵי תְנוּעֵי, דְּאֲנוּן מַצְדִּיקֵי הָרַבִּים וְלֹא לְכָלֵּא.
פְּכוּכָבִים, שְׂבָעָה דְנִהְרִין וְנִטְלִין לְאַעְנָא עֲלֵמָא, מְנַהוּן לִימִינָא וּמְנַהוּן
לְשִׁמְאָלָא.

מתוך מדבש

שהיא עומדת בשיעור סתום, כי זו היא הדעת העליונה שתחת הכתר למעלה על חכמה
וצינה, לכן היא נותנת שיעור רק לעלמותה, והוא שיעור סתום ונעלם, וְלִתְתָּא בְּרָזָא
דְּמִשְׁחָתָא דְּבוּצִינָא אצל הדעת התחתונה שתחת חכמה וצינה ולמעלה מהו"ק, היא
צמוד קו המדה שמתפשט מן הכתר למדוד את המדות, ור"ל זו הדעת מודדת שיעור
של הו"ק, ונותנת להם כח הפעולות, והם פועלות בשיעורה, כגוף שפועל כפי כח הנשמה.

ומה שכתוב אחר כך "וּמַצְדִּיקֵי הָרַבִּים" היינו אֲנוּן פְּסוּקֵי תְנוּעֵי הם הטעמים המפסיקות
את המלה בתנועת הטעם, כגון זקף קטן ואתגמחא וסוף פסוק ושאר המפסיקים
הגדולים, והם מצחינות רבות שצמוד הנקרא לדיק, (וכל לשון הפסק הוא צמוד, מטעם שהוא
היה מפסיק בין אצילות לצריאה קודם המיעוט), דְּאֲנוּן מַצְדִּיקֵי הָרַבִּים וְלֹא לְכָלֵּא שהם
מלדיקים ומתקנים רבים מן התיבות, אצל לא כל התיבות ראויות למפסיקים.

ומה שכתוב ומלדיקי הרבים "בְּבוּכָבִים" היינו שְׂבָעָה דְנִהְרִין שצעה כוכבים הרומזים
על שבע ספירות דו"א המאירים ברקיע שהוא הדעת, שעל ידה מתאצלים שצעה
שרשים מהכתר אל תוך הספירות, והם כוכבים המאירים מהרקיע למטה שצעה ספירות,
ועמה מפרש שאותם פסוקי הטעמים שהם צמוד הפסק והצללה, הם כמו אלו הכוכבים
שזה גם כן סגולה זו, דהיינו וְנִטְלִין לְאַעְנָא עֲלֵמָא הם נוטלים הארה מהרקיע
להנהיג הנקודות והאותיות, לזורך הנהגת העולם, וזה שכתוב "כוכבים לעולם" שמנהיגים
את העולם מצינה עד מקום הפסקתן דהיינו עד המלכות, והנהגת הספירות הם לתת
הנהגה אל הענפים להיותם פועלים מְנַהוּן לִימִינָא וּמְנַהוּן לְשִׁמְאָלָא חלק מהם לחסד
שצימין, וחלק מהם לגבורה שצשמאל, או צקו הרחמים שצתפארת שצאמצע.

להבין את מאמר הבא נקדים מה שכתב הרמ"ק, כי החכמה נקראת "קדרה" על שם שצעה צינור ההנהגות
כולם, וזה מתקצרות כל ההנהגות, ושולי הקדרה מגעת עד הצינה שהיא אש הדין שאינה אוכלת
דלקמן. והנה ג' בחינות יש בטעמים שכתב המתלבש בתוך החכמה, והחכמה היא השער שדרך זה
יחפש הכתר אל האותיות, הא' הטעמים צעמם, ב' צילם, ג' וצ' צילם, וצחינה זו הג' מתפשטת מן
החכמה אל הצינה שתחתיה, שממנה הדינים מתערין וצעמם אינה דין, ועל צחינה זו מתלבש דקות
הטעם להנהיג את הצינה כנשמה בתוך הגוף, אפילו צמוד הדינים, הרי שיש גם לטעמים איזו צחינה
צהנהגות הדינים.

זְנָבִי שׁוֹלִיחוֹן בְּשׁוּלֵי קִדְרָה דְּקִימָא עַל נוֹרָא דְּלֹא אֶכְלָא, וְהִיא אִשָּׁא
דְּאַסְנָא, דְּאַתְחַזִּי וְלֹא אֶכְלָא. אִית אִשָּׁא סְבִיל אִשָּׁא, וְאִית אִשָּׁא
אֶכְלָא אִשָּׁא.

שְׂבָעָה נְטִילִי, וְשְׂבָעָה קִימִי, תְּמִינָא אֲתַחַזִּי בְּהוּ, תְּשִׁיעָא נְטִיל לִוְן.

מתוק מדבש

וזה שאמר שאלו הטעמים המפסיקים (ה"ג) זְנָבִי שׁוֹלִיחוֹן (טוליהון פירושו לילס, כי על (בראשית
יט ח) באו צלל קורח, מפרש התרגום, עלו צלל שרותי) היינו עוקצי לילי הטעמים המתפשטים
למטה, ולא עזם הטעמים שהם למעלה ודאי, אלא "טוליהון" שהם לילס המתפשט למטה,
וזנבי לילס הוא מתפשט בְּשׁוּלֵי קִדְרָה שהיא החכמה הנקראת קדרה, שטוליה דְּקִימָא עַל
נוֹרָא דְּלֹא אֶכְלָא עומדת על אש הצינה שהיא סוד הדין שאינה שורפת (כי אש היא סוד הדין
בכל מקום), וְהִיא אִשָּׁא דְּאַסְנָא דְּאַתְחַזִּי וְלֹא אֶכְלָא והצינה היא כעין אש הסנה שנראה
למשה שזעזע ולא שרף את הסנה, כמו שכתוב (שמות ג ז) וירא והנה הסנה בוער באש, והסנה
איננו אוכל, כי הצינה היא דין כי ממנה הדינים מתערין, אבל עם כל זה אינה שורפת כי
עיקרה הוא רחמים, (ונרמז הצינה במלת "הסנה", כי הסנה עולה במספר קטן כ"א כמספר שם
אהי"ה שצדינה, וגם נזכרה מלת "הסנה" חמש פעמים בפרשה כנגד אות ה' דצינה), ומה שכתוב "אש
דאסנא דאחזי" כי הדינים יוצאים ממנה ונראים, והרי זו צחינה אחת בהנהגת הדין שהיא
צדינה. ויש הנהגת דין שניה, כי אִית אִשָּׁא סְבִיל אִשָּׁא יש אש הסובלת אש אחרת, והיא
דין הגבורה, שהיא סובלת כל הדינים שזעזע, עד שאפילו הדינים הרעים של החיצונים ממנה
נזונים, ואת כולם היא סובלת ומנהגת. ויש הנהגת הדין שלישית, כי וְאִית אִשָּׁא אֶכְלָא
אִשָּׁא ויש אש השורפת אש אחרת, והיא דיני המלכות שהיא מכלה צדינה את כל אשר למטה
ממנה, והיא סוד אש המזבח שהיא אש אוכלת אש, כי היא מכלה צדינה ומעכלת את הדינים
התחתונים לגמרי. ואלו ה' הנהגות הדינים הם ג' צחינות שם אלהי"ם צדינה וגבורה ומלכות,
וכל ה' דינים שהם ג' מיני אש, שורש צדינה שעליה נאמר, והסנה איננו אוכל.

ומפרש שענין ההנהגה מציאותה הוא שְׂבָעָה נְטִילִי דהיינו שזעה כוכבים נוסעים ומנהיגים
את העולם, והם סוד שזע ספירות הכלולות במלכות הנקראת צת שזע, שכל העולם
הזה מתנהג על ידם, ואלו הם סוד האותיות שהם כגוף אל הנפש שהם וְשְׂבָעָה קִימִי
דהיינו שזע ספירות שהם מן הצינה עד היסוד, שהם סוד נפש האותיות העומדות להנהיג
את שזע ספירות שזמלכות, תְּמִינָא אֲתַחַזִּי בְּהוּ וספירה שמינית שהיא החכמה, שהיא
שמינית אל שזע ספירות הנזכרות, והיא מראה הנהגתו, דהיינו הוראת הנהגת הנקודות
באותיות, תְּשִׁיעָא נְטִילִי לִוְן ספירה התשיעית שהיא סוד הכתר המתלבש בדעת שמס
הטעמים, הם מנהיגים את הנקודות והאותיות. (רמ"ק ח"ג קכג-קכו, הגר"א יז ע"א ומפרשים)

וְהַמְשָׁכִילִים, עֶשֶׂר נְקוּדֵי דְקִיּוּמִין לְאַעְנָא, חֲמֵשׁ מִימִינָא וְחֲמֵשׁ
מִשְׁמָאלָא, אֲוֶרְחָא דְאַלִּין לְקַבִּיל אֲלִין, חֲמֵשׁ (דף קכד
ע"ב) אָנוּן רַבְרַבִּין בְּהֵהוּא גְוֹנָא זְעִירִין, אָ אָ אָ אָ אָ יְמִינָא, אָ אָ אָ
אָ אָ (נ"ל בְּחִירִיק וְהֵם חֲמֵשׁ נְקוּדוֹת קְטָנוֹת) שְׁמָאלָא, אֲתַפְּלְלוּ אֲלִין בְּאַלִּין,
לְאַעְנָא גּוֹפָא, חֲמֵשׁ מִשְׁמָאלָא נֶפֶשׁ, חֲמֵשׁ מִימִינָא רוּחַ, וְאָנוּן חֲמֵשׁ
גּוֹ חֲמֵשׁ, תָּרִין טְמִירִין וְלֹא אֲתַגְלִין.

שְׂרִיא לְאַעְנָא נְקוּדָה דְאַבְרָהָם אָ פִּלְלָא דְכֹלָא, הָאִי נְקוּדָה דְאַבְרָהָם

מתוק מדבש

ואמר עוד מה שכתוב וְהַמְשָׁכִילִים היינו עֶשֶׂר נְקוּדֵי עֶשֶׂר נְקוּדוֹת שֶׁהֵם מַעֲשֵׂר סְפִירוֹת
שֶׁל הַחֲכָמָה הַנִּקְרָאת מִשְׁכִּיל, דְקִיּוּמִין לְאַעְנָא שֶׁהֵם עוֹמְדוֹת לְהַנְהִיג אֶת הָאוֹתִיּוֹת,
וְהֵם נִחְלָקוֹת חֲמֵשׁ מִימִינָא חֲמֵשׁ נְקוּדוֹת מִימִין, שֶׁהֵם תְּנוּעוֹת הַגְּדוּלוֹת, דֵּהִינּוּ קַמ"ץ,
זַר"י, חוּל"ם, שׁוּרֶק ו' (הַנִּקְרָאת מִלֵּאפּוֹס), חִיר"ק גְּדוֹל עִם י', וְהֵם צָסוּד חֲמֵשֶׁה חֲסָדִים,
וְחֲמֵשׁ מִשְׁמָאלָא וְחֲמֵשׁ נְקוּדוֹת מִשְׁמָאל, שֶׁהֵם תְּנוּעוֹת הַקְּטָנוֹת, דֵּהִינּוּ פַת"ת, סְגוּ"ל,
חֲט"ף קַמ"ץ, קְצוּ"ץ, חִיר"ק קָטָן, וְהֵם צָסוּד הַגְּבוּרוֹת, אֲוֶרְחָא דְאַלִּין לְקַבִּיל אֲלִין
הַדָּךְ שֶׁל אֵלּוֹ כִּנְגַד אֵלּוֹ, דֵּהִינּוּ חֲמֵשׁ (דף קכד ע"ב) אָנוּן רַבְרַבִּין, בְּהֵהוּא גְוֹנָא
זְעִירִין חֲמֵשׁ נְקוּדוֹת הֵם הַתְּנוּעוֹת הַגְּדוּלוֹת בַּחֲסֵד, וּבְאֹפֶן הַהוּא הֵם הַתְּנוּעוֹת הַקְּטָנוֹת
בְּגִבּוּרָה, כִּי כָל תְּנוּעָה קְטָנָה הִיא כִּנְגַד תְּנוּעָה גְּדוּלָה, וְהִינּוּ אָ אָ אָ אָ אָ יְמִינָא אֵלּוֹ
הֵם תְּנוּעוֹת הַגְּדוּלוֹת שְׂצִימִין, אָ אָ אָ אָ אָ, שְׁמָאלָא אֵלּוֹ הֵם תְּנוּעוֹת הַקְּטָנוֹת שְׂצִמָּאֵל,
אֲתַפְּלְלוּ אֲלִין בְּאַלִּין נִכְלָלוּ אֵלּוֹ בְּאֵלּוֹ, דֵּהִינּוּ שֶׁנִּכְלָלוּ הַגְּבוּרוֹת בַּחֲסָדִים כְּדֵי שֶׁתִּהְיֶה
הַהֶנְהָגָה מְזוּגָה, לְאַעְנָא גּוֹפָא כְּדֵי לְהַנְהִיג אֶת גּוֹף הָאוֹתִיּוֹת, וּמִפְּרָשׁ עוֹד כִּי חֲמֵשׁ
מִשְׁמָאלָא נֶפֶשׁ חֲמֵשׁ נְקוּדוֹת שְׂצִמָּאֵל הֵם בְּחִינַת נֶפֶשׁ שֶׁהִיא בְּחִינַת נֹקְצָא צָסוּד חֲמֵשׁ
גְּבוּרוֹת, חֲמֵשׁ מִימִינָא רוּחַ חֲמֵשׁ נְקוּדוֹת מִימִין הֵם בְּחִינַת רוּחַ שֶׁהוּא בְּחִינַת זָכַר צָסוּד
חֲמֵשֶׁה חֲסָדִים, וְאָנוּן חֲמֵשׁ גּוֹ חֲמֵשׁ וְהֵם חֲמֵשׁ גְּבוּרוֹת הַנִּכְלָלוֹת בַּחֲמֵשֶׁה חֲסָדִים, כַּעֲיֵן
הַנֶּפֶשׁ הַנִּכְלָלָת בְּרוּחַ. וְאָמַר לִפִּי שֶׁהַנְּקוּדוֹת הֵם בְּחִינּוֹת זָכַר וְנִקְצָה, לִכֵּן תָּרִין טְמִירִין
וְלֹא אֲתַגְלִין שְׁנֵי פִרְטוּפֵי זו"ן הַנֶּעְלָמִים צְשׁוּרֶשׁ בְּכַתָּר, נִרְמָזִים בְּנְקוּדַת קַמ"ץ שֶׁהִיא
נִזְרוּת קוֹ כַּעֲיֵן ו' שֶׁהוּא הַתַּפְּאֶרֶת, וְהַנְּקוּדָה שֶׁתַּחַת הָקוּ הִיא הַמַּלְכוּת, אֲבָל הֵם נֶעְלָמִים
וְלֹא אֲתַגְלִין שֶׁם וְהִינֵם מִתְגַּלִּים.

מְשִׁיבֵי רֵיחַ

הֵנָּה נְקוּדוֹת קַמ"ץ פַּת"ת זַר"י שְׂצִכַח"צ לֹא נִתְּגַלוּ לְמַעַלָּה אֲלֵא לְמַטָּה בְּמָקוֹם חַג"ת, וְזֶה
שֶׁאָמַר שְׂרִיא לְאַעְנָא נְקוּדָה דְאַבְרָהָם אָ תַּחֲלִילַת הַהֶנְהָגָה הִיא נְקוּדַת קַמ"ץ
שֶׁנֶּחֱסַד שָׂבוּ מוֹשְׁרֶשׁ אֲבָרָהָם (וְאִתָּא בַּחֲסֵד) סֵט דף קד ע"ב, "קַמֶּץ לִימִינָא", וְהִינּוּ לִפִּי שֶׁחֲסַד
הַעֲלִיין שֶׁל הַכַּתָּר אֵינוֹ מִתְּגַלֶּה אֲלֵא בַּחֲסֵד דו"א, לִכֵּן לִפְעָמִים מִקְּבֵל הַחֲסֵד נְקוּדַת קַמ"ץ כְּמוֹ הַכַּתָּר),
בְּלָלָא דְבִבְלָא וְהַחֲסֵד נֹטֵל כַּח שֶׁל כָּל הַג"ר הַנֶּעְלָמוֹת, וְגַם כּוֹלֵל אֶת כָּל הו"ק וְאֶת

מְשִׁיךְ אֲנוּן טְמִירִין וְכִלִּיל לֹוֹן, בְּגִין דְּכָל אֲנוּן דִּלְתַּתָּא עֲאֲלִין בֵּיהּ,
וְדָא נְקוּדָה דְּנִהִיר מְסִיפִי עֲלֵמָא עַד סִיפִי עֲלֵמָא, אָ רְזָא דְשָׁמָא גְלִיפָא.
מְשִׁיךְ בּוֹצִינָא וְרָשִׁים נְקוּדָה חֲשׂוּכָא בְּלָא נִהִירוּ כְּלָל, וְדָא נְקוּדָה
דִּיצְחָק אָ דָּא אֶקְרִי שְׁבֵט לְגֹו חֲסֵר לֵב, (איו"ב יב כו) מְגֵלָה עֲמֻקּוֹת
מִנִּי חֲשֵׁךְ, וּבְגִין כְּךָ סְלִיק בְּשָׁמָא.

מתוק מדבש

המלכות שתחתיו (כי קמ"ד) היא מלשון (ויקרא ה יב) וקמן הכהן, דהיינו שהיא קומלת ואוספת
אליה את כל הנקודות, והיינו א' נקמ"ן, היא נקודה דאברהם מְשִׁיךְ אֲנוּן טְמִירִין
וְכִלִּיל לֹוֹן נקודה זו של החסד לאברהם מושכת אליה את ל'ו"ן הנעלמות למעלה וכוללת
אותם בתוכה, בְּגִין דְּכָל אֲנוּן דִּלְתַּתָּא עֲאֲלִין בֵּיהּ לפי שכל אותם הנקודות שלמטה
נכנסות ונכללות בה, והוא קִינָה שִׁירָדו העליונות שהם ו' י' שהם שורש לשבע ספירות
זו"ן נחסד, כדי להקשר השרשים צענפים, וְדָא נְקוּדָה דְּנִהִיר מְסִיפִי עֲלֵמָא עַד סִיפִי
עֲלֵמָא וזו הנקודה של חסד הוא סוד האור של מעשה צראשית שהאיר מסוף העולם
העליון שהוא הצינה, ועד סוף העולם התחתון שהוא המלכות, ור"ל שהנהגת החסד
מתפשטת בכל הנמצאים שכולם עומדים וקיימים נחסד, ואמר כי אָ רְזָא דְשָׁמָא גְלִיפָא
א' היא הסוד של שם החקוק "יהו"ה, והיינו כשמליירים נורת א' נורת י' ו' י' הרי
מספרם הוי"ה, ור"ל מה שאנו דורשים את הנקודת תחת הא' בדוקא, הוא מפני יחוד
השם הנרמו באות זו.

הנה אחר שציאר את נקודת הקמ"ן צא לבאר את נקודת הפת"ח ששורשה נחמה
ונמשכה לגבורה, כי שורש הגבורה הוא נחמה אבל אינה מתגלית אלא למטה
במקומה, וזה שאמר מְשִׁיךְ בּוֹצִינָא וְרָשִׁים נְקוּדָה חֲשׂוּכָא בְּלָא נִהִירוּ כְּלָל הַבּוֹצִינָא
שהוא קו המדה הנותן מדה לנקודות, משך ורשם צרושם דק נקודה חשוכה שנתפשטה
להיות נקודת הפת"ח, והיא חשוכה צלי אור כלל, לפי שאין לה נקודה למטה כמו לקמ"ן
המורה על אור, וְדָא נְקוּדָה דִּיצְחָק אָ וזו היא נקודה של הגבורה שבה מושרש יחחק,
והיינו א' נקודת פת"ח, דָּא אֶקְרִי וזו הנקודה של פת"ח שהיא כלורת ו' נקראת שְׁבֵט
לְגֹו חֲסֵר לֵב כי "שצט" הוא כלורת ו' שהוא סוד התפארת כשהוא "לגו" שפירושו
לגופו, דהיינו כשהו' שהוא ז"א לדו, אז "חסר לב" חסר ממנו המלכות הנקראת לב,
לכן אז הוא צבחינת דין, מה שאין כן הקמ"ן הוא ו' דתפארת עם נקודה שהיא המלכות,
שאו הוא צבחינת רחמים, ואמר כי נקודת פת"ח מורה על פתיחה, כי ענין הפתיחה
יתייחס אל השמאל כמו שכתוב מְגֵלָה עֲמֻקּוֹת מִנִּי חֲשֵׁךְ פי' גילוי העמוקות שמאל
הנחמה הוא על ידי נקודת הפת"ח שהיא נקודת חשך, וזה שאמר וּבְגִין כְּךָ סְלִיק
בְּשָׁמָא וצביל כך עולה הפת"ח צסס וראוי להקרא פת"ח, לפי שפותחת העמוקות. ועוד

נְקוּדָה דִּיעֶקֶב לָא מְשַׁבַּח בֵּיהּ בּוֹצִינָא, אֶחֱיד לְתַרִּין סְטָרִין, וְאִיהוּ לָא אֶתְחַזִּי, א.

יּוֹמָא תְּלִיתָא דְּבִרְאשִׁית, כִּי טוֹב כִּי טוֹב תְּרִי זְמַנִּי, אִיהוּ גְּנִיז דִּלָּא יְדִיעַ בְּגוּיָהּ, בּוֹצִינָא לָא מְשִׁיךְ בֵּיהּ כָּלִל, אִיהוּ טָמִיר וְגְּנִיז וְלָא אֶתְחַזִּי.

עֲרֵבוֹת אֲגִיז בְּתַרִּיהוּ, לְאַתְקִנָּא בֵּיהּ סְתִים מְכָלָא, וּבְגִין דְּטָמִיר וְסְתִים עֲלֵה, דִּלָּא יְדִיעַ כָּלִל, כָּלִל אֲגִיז.

מִתּוֹק מִדְּבַשׁ

ר"ל נקודת הקמ"ץ שהיא בחדק קומצת את האורות העליונים שלא יתפשטו למטה, כדי שלא יתרחקו ממקורם העליון, והגבורה פותחת ומשלטת למטה את האורות כדי שיתרחקו מן המקור ויוכל להגלות בהם הגבורה והדין, נמצא גילוי העמוקות הוא מחשך הדין.

וממשיך ואמר כי נקודה דיעקב נקודת זר"י ששורשה צנינה, ונמשכת לתפארת שבו מושרש יעקב, לָא מְשַׁבַּח בֵּיהּ בּוֹצִינָא לָא נִמְלֵאת זֶה מִדִּידָה בְּגִלּוּי, כִּי עֲלֵמוֹתוֹ נִעְלַם מֵאֵל, אֲבָל מִתְּגַלָּה כִּלְלָתוֹ עַל יְדֵי שֶׁהוּא אֶחָיד לְתַרִּין סְטָרִין אֶחָד בְּשֵׁנֵי לְדָדִים בְּחֶסֶד שְׂצִימִין וּבְגִבּוּרָה שְׂשִׁמְאֵל, וְהֵיכֵן ז' נְקוּדוֹת שֶׁל זֶר"י, אֲבָל בְּחִינַת הַנִּהְגֻּת עֲלָמוֹ שֶׁהִיא רַחֲמֵי הַתְּפֹאֶרֶת בְּסוֹד הַדַּעַת בְּלִמְיָה מִתְּגַלָּה, וְאָמַר לָא שְׂאִינוּ שֶׁסְּהָרִי הוּא הַמְּקַשֵּׁר אֶת ז' הַנְּקוּדוֹת, אֲבָל הוּא שֶׁסְּאִיהוּ לָא אֶתְחַזִּי אֲבָל לָא נִרְאֶה וְלָא מִתְּגַלָּה הַנִּהְגֻּתוֹ וְהוּא אֵל בְּנְקוּדַת זֶר"י.

וראיה לדבר כי יומא תְּלִיתָא דְּבִרְאשִׁית צִיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי שֶׁל מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית שֶׁהוּא בְּתִפְאֶרֶת, כִּי טוֹב כִּי טוֹב תְּרִי זְמַנִּי כְּמוֹת כִּי טוֹב ז' פְּעָמִים, לְרַמּוֹ עַל הַתְּפֹאֶרֶת הַמֵּאִיר בְּשֵׁנֵי בְּחִינּוֹת בְּחֶסֶד וּבְגִבּוּרָה שֶׁבּוֹ, וְהוּא בְּעֲלָמוֹ אִינוּ נִרְמֹז, כִּי אִיהוּ גְּנִיז דִּלָּא יְדִיעַ בְּגוּיָהּ הוּא בְּעֲלָמוֹ גִּנוּז וְלָא נֹדַע צִיּוֹנִיהֶם, וְהַטָּעַם כִּי בּוֹצִינָא לָא מְשִׁיךְ בֵּיהּ כָּלִל הָקוֹ הַמֵּדָה לָא הַמְּשִׁיךְ וְלָא מִדֵּד לוֹ מִדַּת שִׁיעוֹר קוֹמָה בְּבְחִינַת נְגִלַת כָּלִל, כִּי אִיהוּ טָמִיר וְגְּנִיז וְלָא אֶתְחַזִּי הוּא נִסְתָּר וְגִנוּז בֵּין הַחוּ"ג וְאִינוּ נִרְאֶה.

ואמר עוד כי עֲרֵבוֹת שֶׁהוּא הַדַּעַת וְנִקְרָאֵת עֲרֵבוֹת לְשׁוֹן עֲרֻב, לְפִי שֶׁזֶה מְעוֹרְבִים ז' כְּחוֹת חוּ"ג, וְהַמְּעֻרָב שֶׁהִיא עֵסֶם הַדַּעַת אִינוּ נִכָּר וְנִגְלָה, כִּי הִיא נִעְלָמָה בֵּין ז' עֲטָרִין דְּחוּ"ג, אֲגִיז בְּתַרִּיהוּ וְהוּא נִגְזַר אַחֲרֵי כָּלִל שְׁתֵּי מִדּוֹת חוּ"ג הָאֵלּוּ, לְאַתְקִנָּא בֵּיהּ סְתִים מְכָלָא כְּדִי לְתַקֵּן זֶה אֶת הַכֹּחַ הַסְּתוּם מְכָל, כִּי בְּאַמְנוּת הַדַּעַת הַכֹּחַ מִמֵּינֵה מִלִּיאוֹת הַסְּפִירוֹת, וּמִשְׁלַח לֵהֶם שְׁפָעֶם וְחִיּוּתָם, וְהַדַּעַת מִתְּלַבֵּשׁ בְּתִפְאֶרֶת לְכֵן גַּם הַתְּפֹאֶרֶת הוּא טָמִיר וְגִנוּז כִּי"ל, בְּעִינֵי שֶׁהֵם ג' בְּחִינּוֹת, כֹּחַ, דַּעַת, תְּפֹאֶרֶת, זֶה פּוֹעֵל זֶה וְזֶה צוֹה, וּבְגִין דְּטָמִיר וְסְתִים עֲלֵה וּלְפִי שֶׁהַכֹּחַ נִסְתָּר וְסְתוּם מִעֲלָמוֹ וְנִעְלַם, דִּלָּא יְדִיעַ כָּלִל שְׂאִינוּ נֹדַע כָּלִל, לְכֵן כָּלִל אֲגִיז הַכָּל גִּנוּז, דֵּהֵיכֵן גַּם הַדַּעַת שֶׁהִיא כְּלִי אֲמִנְעִי

קִרְקַע עֲרֻבֹת אֶתְחַזִּי, וְאֶף עַל גֵּב דְּסָתִים אִיהוּ, אֶן קְוֹדָה דְּתִלְיָא תַּחֲוֹת
תְּרִין, אִיהִי קִרְקַע עֲרֻבֹת, עֲרֻבֹת הוּא גְּנִיז וְסָתִים דְּלֹא אֶתְיָדִיעַ
בֵּין תְּרִין, לְבִתֵּר דְּרָכִיב בִּיהּ הָהוּא טְמִירָא דְּכָלָא, אֶפִּיק לִיהּ, וְשָׁלִיט
קִרְקַע עֲרֻבֹת בְּכָלָא.

וְהַמְשָׁכִילִים יִזְהָרוּ, וְהַמְשָׁכִילִים, כְּמָה דְּאֵת אָמַר (משלי טו ב) מִשְׁכִּיל
עַל דְּבָר יִמָּצָא טוֹב, הֵינֵנו יִזְהָרוּ כְּזוֹהַר הָרְקִיעַ, כְּזוֹהַר
זוֹהַר זְהָרָא דְּזוֹהָרִין בְּסֻלְיָקוּ.

מתוק מדבש

צִין הַכֶּתֶר לְצִין הַסְּפִירוֹת גַּם הִיא גִּנוּזָה, וּר"ל לְסִינָה הִיּוֹת הַכֶּתֶר פּוֹעֵל בְּסִפִּירוֹת וּמִתְקַנֵּם
בְּאֻמָּנוּת הַדַּעַת, לִכְךָ נֶרֶץ גַּם הַדַּעַת לֵהִיּוֹת בְּהַעֲלֵם וּגְנִיזָה.

וּמִמְשִׁיךְ וְאָמַר כִּי קִרְקַע עֲרֻבֹת אֶתְחַזִּי קִרְקַע עֲרֻבֹת שֶׁהִיא הַמַּלְכוּת דַּעַת הִיא נִרְאִית
וּמִתְגַּלִּית, וּמִפֶּרֶשׁ וְאֶף עַל גֵּב דְּסָתִים אִיהוּ וְאֶף עַל פִּי שֶׁהַדַּעַת הִיא סְתוּמָה,
כִּי הִיא נִשְׁמַת הו"ק, אֲזַל עִם כָּל זֶה בְּמַלְכוּת שְׂדֵה כְּזֵר יוֹכְרוּ פַּעֲלוּתִיהָ אִיךְ שֶׁהִיא פּוֹעֶלֶת
פַּעֲלוּת אֻמָּנוּתִית מִכַּח צ' בְּחִינוֹת שֶׁל הַחוּ"ג, וְלִכְן מֵאִירָאָתָה נִרְמֶזֶת צֹא' בְּנִקּוּדַת סְגוּ"ל אֶ
וְהֵינֵנו נְקוּדָה דְּתִלְיָא תַּחֲוֹת תְּרִין הִיא הַנִּקּוּדָה הַתְּלוּיָה תַּחַת שְׁתֵּי הַנִּקּוּדוֹת שֶׁל הַסְּגוּ"ל,
וְהִיא אֻמָּנוּתִית הַפּוֹעֶלֶת מִכַּח הַיָּמִין וְהַשְּׂמָאל, וּמִפֶּרֶשׁ יוֹתֵר אִיהִי קִרְקַע עֲרֻבֹת בְּחִינָה זוֹ
הִיא קִרְקַע שֶׁהִיא הַמַּלְכוּת שֶׁל הַדַּעַת הַנִּקְרָאת עֲרֻבֹת, וּמִקּוּמָהּ בְּמָקוֹם הַתַּפְאֶרֶת לְמַטָּה
מִחֲסָד וּגְבוּרָה, אֲזַל עֲרֻבֹת הוּא גְּנִיז וְסָתִים דְּלֹא אֶתְיָדִיעַ בֵּין תְּרִין עַלֹס הַדַּעַת הִיא
גִּנוּזָה וְסְתוּמָה שְׁאִינָה נֹדַעַת צִין שְׁתֵּי הַנִּהְגוּת שֶׁל הַחֲסֵד וְהַגְּבוּרָה, וְהִיא נִשְׁמָה לְצ' הַנִּהְגוּת
הָאֵל, וְהַטַּעַם שְׁאִינָה נֹדַעַת לְפִי שְׁאִינָה פּוֹעֶלֶת פַּעֲלוּת כְּדִי שֶׁתִּתְּגַלֶּה בְּאֻמָּנוּתִית פַּעֲלוּתִיהָ,
וְאָמַר לְבִתֵּר דְּרָכִיב בִּיהּ הָהוּא טְמִירָא דְּכָלָא אֲזַל אַחֵר שְׂרוּכֵב צֶה הַכֶּתֶר שֶׁהוּא נִסְתָּר
מִכָּל, וּפּוֹעֵל בְּאֻמָּנוּתִית כָּל הַפַּעֲלוּת בְּסִפִּירוֹת, אֶפִּיק לִיהּ הַכֶּתֶר מוֹלִיא אֹתָהּ, כִּי הִיא
נִרְכֶּכֶה לֵהִיּוֹת אֻמָּנוּתִית צִין כֶּתֶר הַנַּעֲלָם לְצִין הַסְּפִירוֹת הַנִּגְלוּת, וְשָׁלִיט קִרְקַע עֲרֻבֹת
בְּכָלָא וְאִזּוּ שׁוֹלֵט קִרְקַע עֲרֻבֹת שֶׁהִיא הַמַּלְכוּת דַּעַת כָּל הַסְּפִירוֹת, לִכְן הִיא כְּזֵר קֶלֶת
נִגְלִית. (רמ"ק ח"ג קכד קכט, הגר"א י"ז ע"ב וּמִפֶּרֶשִׁים)

וּמִפֶּרֶשׁ עוֹד מֵה שְׁכֻמוֹת וְהַמְשָׁכִילִים יִזְהָרוּ הִנֵּה וְהַמְשָׁכִילִים הֵינֵנו כְּמָה דְּאֵת אָמַר
כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר מִשְׁכִּיל עַל דְּבָר הַמְשָׁכִיל בְּהַשְׁכֵּל סְתָרֵי הָאֵלִילוֹת, וְעוֹלָה בְּהַשְׁכֵּל
לְמַעַל מִן הַמַּלְכוּת הַנִּקְרָאת דְּזֵר, יִמָּצָא טוֹב פִּי יִמָּצָא אֶת הַיִּסּוּד וְאֶת הַתַּפְאֶרֶת הַנִּקְרָאִים
טוֹב, וּמִפֶּרֶשׁ הֵינֵנו אֵלּוּ הַמְשָׁכִילִים יִזְהָרוּ בְּאֹר הַתַּפְאֶרֶת, כְּזוֹהַר הָרְקִיעַ שֶׁהוּא הַדַּעַת,
וּמִפֶּרֶשׁ כְּזוֹהַר הֵינֵנו זוֹהַר זֶה הַזֶּה, הוּא זְהָרָא דְּזוֹהָרִין אֹר שֶׁל הָאֹרוֹת, בְּסֻלְיָקוּ

זוהרא, זוהיר ואנהיר ואדליק, נציץ לכמה סטריין זהירין, זוהר סליק
ונחית, זוהר נציץ לכל עיבר.

זוהר נגיד ונפיק, זוהר דלא פסיק לעלמין.

זוהר דעביד תולדין, זוהר זהרא דטמיר וגניז, נציצו דכל נציצו דרגין,
כלא ביה.

מתוק מדבש

בעליית התפארת אל שורשו שזדעת שמקבל שם הארה גדולה, ומה הארה יזהירו המשכילים
בסתרי האצילות.

ועתה מפרש את פרטי ומעלות הדעת, ואמר כי דעת הוא שורש הו"ק דז"א בהעלם,
והיא נותנת אל שורש החסד הנעלם זה כח החסד, ואל שורש הגבורה הנעלם זה
כח הדין, ואל שורש התפארת הנעלם זה כח הרחמים, וזה שחמור זוהר דזהיר הדעת
היא מזהירה בתפארת שבה, ואנהיר ומאירה בחסד שבה, ואדליק ומדליק את האור
בגבורה שבה, הנדלקת שם בשורשה באש האהבה ויין המשמת, נציץ לכמה סטריין
זהירין והדעת מתנוולת לכמה נדדים מזהירים, דהיינו לשורש הו"ק הנעלמים זה, ומשם
מחגלים ההארות ב"ק שלמטה כנשמה בתוך הגוף. ועוד הדעת היא זוהר סליק ונחית
היא עולה עד הכתר ונורדת למטה עד מקום פעולתה בספירות, ואפילו שהדעת עולה
למעלה איתה מסלקת ענמה מלהיות נחיתה נשמה הנותנת כח לספירות לפעול פעולתן,
אלא היא זוהר נציץ דב"א עיבר זוהר המתנוולת לכל נד מהו"ק שלמטה, והיא כדמיון
המחשבה הדבוקה במוח, וכרגע פועלת באצרי הגוף, כי היא דבוקה כאן וכאן, כך הוא
הדעת דבוקה למעלה ודבוקה למטה כרגע.

Mon

זוהר נגיד ונפיק ויואל, ר"ל הדעת יואלת מן החכמה ונמשכת דרך הצינה,
יואלת אל הו"ק, והיא זוהר דב"א פסיק לעלמין שאין שפעה נפסק לעולם מן
הו"ק, כי זהו קיומם ונשמתם, כי האין סוף צ"ה שזכתה מתלבש בתוך הדעת להנהיג
את הספירות.

וממשיך ואמר כי זוהר דעביד תולדין הדעת היא העושה תולדות, על ידי זרע קודש
שממשכת מהמות, הפועל בתולדות הספירות, וזה מתבאר את התפארת להתייחד
עם מלכות על ידי היסוד, כדי להוליד תולדות וחידושי הויות. ומפרש עוד כי הדעת היא
זוהר היינו זהרא דטמיר וגניז זוהר הנסתר וגנוז בצחינתה שזכתה, שהיא צחינה נעלמת
בעין הכתר, וצחינה זו היא נשמה לנשמה, לכן היא נציצו דב"א נציצו דרגין ניזון של
כל הניזונים של המדרגות, ר"ל היא מתנוולת להיות נשמה לנשמת שבע הספירות, ב"א
ביה הכל כלול בדעת, כי היא שורש לכל המציאות.

אין ואלא שמש

נִפְיָק וְטָמִיר, סְתִים וְגִלְיָא, חֲזִי וְלֹא חֲזִי.

סִיפְתָּא בְּעִקּוּרָא, מְבוּעָא דְּבִירָא.

נִפְיָק בִּימָמָא וְטָמִיר בְּלִילְיָא, אֲשֶׁתְּעֲשֶׂע בְּפִלְגּוֹ דְּלִילְיָא בְּתוֹלְדִין דְּאִפְיָק,
זוהר דְּזוהִיר וְאֶנְהִיר לְכָלָא, כָּלְלָא דְּאִוְרִיתָא, וְדָא אִיהוּ זוהר.

מתוק מדבש

והנה יש בספירות ואורות העליונים ג' בחינות וכולם תלויות בדעת, לפי שהדעת כוללת בתחילה צרכונה את כל הפעולות, ואחר כך יוצאות בגלוי. א' נִפְיָק וְטָמִיר ינא מה שהיה נסתר, ור"ל כשעלו ונעלמו ספירות התחתונות בעליונות ונטמנו שם, הנה אחר זמן הם יוצאות ויורדות למקומם, ב' סְתִים וְגִלְיָא מה שהיה סתום נתגלה, ור"ל לפעמים הספירות העליונות סתומות על ידי מדרגות התחתונות סתומות אותן מלהשפיע למטה, וכאשר העליונות משפיעות בתחתונות אז הם מתגלות, ג' חֲזִי וְלֹא חֲזִי יש אורות הנראים ומושגים, ויש שאינם מושגים, ור"ל יש אורות פנימיים שלעולם לא יושגו אפילו לנביאים, ויש אורות שנראים ומתגלים לנביאים, וכל אלו השלשה ענינים בכל אופנים שהם תלויות
דעת.

ועוד צמח הדעת, כי (ה"ג) ספסא (פירוש יועץ) בְּעִקּוּרָא (פירוש גרין) ור"ל כמו שהגרין פועל על ידי המפעיל צמח הדעת, כן הספירות פועלות על ידי הדעת הנקראת יועץ, וכן מְבוּעָא דְּבִירָא מקור הצאר שהוא התפארת המתפשט בתוך הצאר שהיא המלכות, גם הוא פועל בכח הדעת, להשפיע צה ממקורי הצרכות שקבל מן הדעת.

עתה מצאנו את ענין התפארת, ואמר נִפְיָק בִּימָמָא וְטָמִיר בְּלִילְיָא התפארת ינא ציוס להשפיע צמח הדעת, ונסתר כלילה ואינו משפיע, כי הוא מדת היום, אֲשֶׁתְּעֲשֶׂע בְּפִלְגּוֹ דְּלִילְיָא והוא משתעשע בחצות הלילה בגן עדן, בְּתוֹלְדִין דְּאִפְיָק עם התולדות שהוליא, דהיינו עם הנשמות של הנדיקים שינאו מיחוד קצ"ה ושכינתיה, זוהר דְּזוהִיר וְאֶנְהִיר דְּבִירָא וגם הוא זוהר שמוהיר ומאיר אל כל נשמות הנדיקים בגילוי סודות התורה, והוא שמחתם ופרנסתם בגן עדן, וזו מעלתם בהגלות עליהם קצ"ה שהוא התפארת בחצות הלילה, בְּעִקּוּרָא דְּאִוְרִיתָא והתפארת הוא כללות התורה שצכת, לכן הוא משפיע לנדיקים סודות, של עניני התורה שצכת, וְדָא אִיהוּ זוהר וזה הוא זוהר, ר"ל עד כאן פירש את מלת זוהר וכל התלוי בו.

(רמ"ק ח"ג קכט-קלא, והגר"א יז ע"א שמפרש את מאמר הנזכר, שיש כאן תשעה לשונות של "זוהר", והם כנגד העשר ספירות כי נו"ה נחשבים לאחד).

הַרְקִיעַ, הַרְקִיעַ דְּבִה תִּלְיָן שְׁמֵשׁ וְסִיְהָרָא פּוֹכְבִּיא וּמִזְלִי, דָּא אֶקְרִי
זְהָרָא דְּאַסְפֵּקְלָרִיא דְּנִהָרָא, דִּלָּא זָכָה בִּיה בְּר נָש בְּר רַעֲיָא
מִהִימָנָא דְּכָל בֵּיתָא, דִּלָּא אֲנֵהִיר סִיְהָרָא הִיא אֶסְפֵּקְלָרִיא דִּלָּא נִהָרָא,
בְּר מִנָּה, דִּזְכָּה בְּאַסְפֵּקְלָרִיא דְּנִהָרָא.

זוהר הַרְקִיעַ, סְתִים, עֲלָא דְּנִהִיר, וְלָא יָדִיעַ, אֲדִלִּיק וְלָא אֲתַחֲזִי,

מתוק מדבש

ועתה בא לפרש את מלת הרקיע, ואמר מה שכתוב הרקיע היינו הרקיע דְּבִה תִּלְיָן
שְׁמֵשׁ וְסִיְהָרָא פּוֹכְבִּיא וּמִזְלִי הרקיע הוא הדעת שזכרה מלפניות הספירות,
והיינו השמש שהוא התפארת, והלילה שהיא המלכות, והכוכבים שהם סוד חמש ספירות
שנשארו מז' כוכבי לכת, והם חסד גבורה נח יסוד, והמזלות שהם י"ג גבולי
אלכסון שהם כולם נוזלים שפע, וכל אלו תלויים בסוד הדעת הנקראת זוהר הרקיע,
שהיא שורש וגשמה לכל הספירות, דָּא אֶקְרִי זְהָרָא והדעת נקראת הזוהר דְּאַסְפֵּקְלָרִיא
דְּנִהָרָא של אספקלריא המאירה, דִּלָּא זָכָה בִּיה בְּר נָש שלא זכה בו שום אדם,
בְּר רַעֲיָא מִהִימָנָא דְּכָל בֵּיתָא חוץ ממשה שהיה רועה ונאמן הבית, כמו שכתוב
(נמדנר יב ז) בכל ביתי נאמן הוא, דִּלָּא אֲנֵהִיר סִיְהָרָא הִיא אֶסְפֵּקְלָרִיא דִּלָּא נִהָרָא
בְּר מִנָּה שאין הירח שהיא השכינה מאירה, שהיא צחינת אספקלריא שאינה מאירה,
להיות אספקלריא המאירה, אלא מכח משה, דִּזְכָּה בְּאַסְפֵּקְלָרִיא דְּנִהָרָא שהוא זכה
לאספקלריא המאירה שנתפארת.

Root

כונת מאמר הנזכר הוא, כפי שנודע כי נשמות הדיקים מושרשות בספירות, שמש סוד התפארת בו אחוז
יעקב, ירח סוד המלכות זה אחוזה רחל, הכוכבים הם אצורהם ויחזק ושאר נדיקי עולם, המזלות
הם י"ג שבטי י"ה, כל אלו תלויים בדעת, אבל להיות מושרש בעצם הדעת שהוא סוד הפנימיות וגשמת
הספירות, לא זכה אליה רק משה לבדו.

DAI

וממשך לבאר את מעלות הדעת ואמר כי זוהר הַרְקִיעַ שהוא זהר הדעת, יש בו
ג' צחינות, א' סְתִים הוא סתום ציטוד, ר"ל שמתפשט אור הדעת ציטוד
להאיר למלכות, הב' עֲלָא דְּנִהִיר הוא מאיר בתפארת שהוא עליון על היסוד, ג'
וְלָא יָדִיעַ ולא ידוע צחלתו בשלש ראשונות, ואלו הג' צחלות, "סתים" הוא העלם
ציטוד ולא כל כך, ובתפארת יתעלה סתימתו, ובג"ר לא ידוע הארתו. ועוד מאיר
הדעת במלכות, הא כינר אֲדִלִּיק מדליק את ספירותיה מקרוב כמדליק נר מנר, ואפילו
שמדליקה מקרוב עם כל זה וְלָא אֲתַחֲזִי אינו נראה ואינו מתגלה זה הארת הדעת,

THE KAH

conservation

ומאן דנטיל, לא ידע ממאן נטיל, סתימו דילה טמיר וגניז, שבטא
דיוסף צדיקא.

סתיים בארבע גוונים, זוהר דנציץ בתריסר חיון, זיון ונהורין נצצין
מנה.

תליסר אנון ברזא דשמא קדישא, וגו רזא דאין סוף, אין סוף דלית
שיעורא.

מתוק מדבש

כי הארה זו היא כנשמה הדצוקה בגוף, ואין הגוף יודע זה, לכן ומאן דנטיל קא
ידע ממאן נטיל המלכות שלוקחת ומקבלת את הארת הדעת, אינה יודעת ממי קבלה,
כי אינה משגת את הנשמה המתלכשת זה, ומפרש כי שפע המלכות סתימו דילה
טמיר וגניז סתימת שפעה מן הדעת נסתר וגנוז ביסוד, שהוא השורש שבטא דיוסף
צדיקא השצט של יוסף הצדיק, שהוא היה מושרש ביסוד, ור"ל היסוד מעלים את
שפע הדעת עד שמגיע למלכות.

ואמר עוד כי אור הדעת סתיים בארבע גוונים סתום ומתלכש בד' גוונים לכן אדום
ירוק שחור, שהם גווני חגת"ס, ואור הדעת פועל בתוך אלו הגוונים, ועוד זוהר
דנציץ בתריסר חיון הדעת הוא זוהר המתנוץ דרך חגת"ס צ"צ חיות נושאי מרכבת
המלכות, והם ד' מלאכי ארגמ"ן שהם סוד חגת"ס, ועם כל אחד מתלוים עוד צ' מלאכים
(שמבואר שמותם בזה פ' וילא דף קמט ע"צ צס"ת), ואמר כי מן הדעת מתנוצצים ניצוצי חיות,
להחיות את הי"צ חיות, והיינו זיון ונהורין נצצין מנה זיוס ואורות מתנוצצים מן הדעת
להחיות את החיות, ואלו הג' לשונות "זיון נהורין נלצין", ענינם הוא כי יש צספירות ג'
בחינות, א' "זיו" שהוא מרחוק, וכשיתקרבו יותר הם כבר "אורות", וכשיתקרבו צסמון
הם ממש "נוצצין" ממנו. *

וממשיך ואמר תליסר אנון ברזא דשמא קדישא י"ג שמות הם צסוד של השם הוי"ה,
והיינו י"צ צירופי השם הקדוש הוי"ה, ושם אחד הוא שורש כולם, והם מושרשים
בדעת המתפשט צפנימיות התפארת להחיות את אלו הי"צ חיות הקודש, וגו רזא דאין
סוף ושורש הנהגה זו הוא תוך סוד הכתר שצו מלוכש אור האין סוף, כי הוא שורש כל
הנהגות והכחות כולם, ואמר אין סוף דלית שיעורא צאין סוף אין שיעור להנהגה
זו. (רמ"ק ח"ג קלא"צ ומפרשים)

תִּשַׁע נְקוּדִין בְּאוֹרֵיתָא נִפְקִין וְאַתְּפִלְגִין בְּאַתְוֹן, אַתְוֹן בְּהוּ נְטִלִין
מִטְלָגִין דְּקִיקִין, בְּרִזִין פִּלְגִין, אֵלִין תִּשַׁע שְׁלִיטִין עַל אַתְוֹן,
אַתְוֹן מִנְהוּן אַתְּפִשְׁטוּ, אֲשַׁתְּאֲרוּ נְקוּדִין לְאַעֲנָאָה לֹון, לֹא נְטִלִין בֵּר
כִּד אֲנוּן נִפְקִין.

אֵלִין אֶקְרוּן אֵין סוּף, כִּלְהוּ אַתְוֹן מִטְלָגִיהוּן בְּאֵין סוּף, כְּמָה דְּאֲנוּן
נְטִלִין לֹון, הָכִי נְטִלִין אֵלִין סְתִימִין.

מתוק מדבש

וְחוּר לפרש את מעלות הנקודות והאותיות ואמר כי תִּשַׁע נְקוּדִין בְּאוֹרֵיתָא תִּשַׁע
הנקודות שבתורה, נִפְקִין יוֹלָאוֹת מִן הַחֲכָמָה, וְאַתְּפִלְגִין בְּאַתְוֹן וּמִתְחַלְקוֹת בְּאוֹתִיּוֹת
שְׂנֵינָה, כִּי אַתְוֹן בְּהוּ נְטִלִין מִטְלָגִין דְּקִיקִין הַאוֹתִיּוֹת עַל יְדֵי הַנְּקוּדוֹת נוסעות
וּמִתְחַלְקוֹת נְסִיעָתָא קְטָנוֹת, כִּי עֲדִיין חֲסָרִים לֵהֶם הַטַּעֲמִים שֶׁהֵם מִן הַכֹּתֶר, לִכֵּן עֲדִיין
אֵין תְּנוּעַת הַאוֹתִיּוֹת שְׁלִימוֹת, וְאָמַר בְּרִזִין פִּלְגִין תִּשַׁע נְקוּדוֹת מִתְחַלְקוֹת לְפִי הַסּוּדוֹת
שֶׁל תִּשַׁע סְפִירוֹת, וּמִפְרָשׁ אֵלִין תִּשַׁע שְׁלִיטִין עַל אַתְוֹן אֵלֵךְ תִּשַׁע נְקוּדוֹת שׁוֹלְטוֹת עַל
הַאוֹתִיּוֹת, אַתְוֹן מִנְהוּן אַתְּפִשְׁטוּ כִּי הַאוֹתִיּוֹת מִן הַנְּקוּדוֹת לֵהֲיוּ מִן הַמַּלְכוּת דְּחֲכָמָה
כְּאַפְשָׁטוּ, כִּי שֶׁם הוּא שׁוֹרֵשׁ שְׂרָשִׁיהֶם, אֲשַׁתְּאֲרוּ נְקוּדִין לְאַעֲנָאָה לֹון נִשְׁאֲרוּ הַנְּקוּדוֹת
צַעֲס הַצִּינָה שְׂכָה הַאוֹתִיּוֹת, לִהְיוֹת אֵת הַאוֹתִיּוֹת וּלְהִיּוֹת לֵהֶם נִשְׁמָה, לִכֵּן לֹא נְטִלִין בֵּר
כִּד אֲנוּן נִפְקִין אֵין הַאוֹתִיּוֹת נוסעות וּמִתְנַעֲנְעוֹת רַק כְּשֶׁהַנְּקוּדוֹת יוֹלָאוֹת מִן הַחֲכָמָה
וּמִתְפַּשְׁטוֹת צַעֲס הַאוֹתִיּוֹת שְׂנֵינָה, כְּנִשְׁמָה הַמִּתְפַּשְׁטָה בְּאֶזְרֵי הַגּוֹף מִמֶּנּוּ, וְלֹא צְהִיּוֹתָן
עֲדִיין נַעֲלָמוֹת בְּחֲכָמָה, וּמִשָּׁם יִנְהִיגוּ אֵת הַאוֹתִיּוֹת הַמִּתְפַּשְׁטוֹת בְּסְפִירוֹת.

לְהֵינן אֵת מֵאֵמַר הַבָּא וְעוֹד מֵאֵמַרִים צַעֲנִין זֶה, נִקְדִּים מֵה שְׂכַתְּבֵי הַרַמְ"ק, כִּי הֵנָּה נֹודַע שְׁעִינן הַהִנְהָגָה
הִיא עַל יְדֵי הַסְּפִירוֹת, וּבְחֹכֶם אֹור הָאֵין סוּף צ"ה הַפּוֹעֵל אֵת כָּל הַהִנְהָגוֹת, אֲזַל אֵין כַּח צַפִּינוּ
לְפָרַע תְּמִיד אֵת כָּל עֲנִינֵי וְסֹדֶר הַהִנְהָגָה עַל יְדֵי הַסְּפִירוֹת, לִכֵּן לְפַעֲמִים עֲנִין הַסְּפִירוֹת נִזְכָּרוֹת דֶּרֶךְ
הַעֲנָה, דִּהִינּוּ אַחֵר שִׁיעֵלָה עֲנִין הַהִנְהָגָה מֵהַשְׁבַּע סְפִירוֹת הַמַּגְבִּילוֹת אֵת הַהִנְהָגָה לַג"ר, אִזּוּ נִיחָס אֹותָהּ
לְאֵין סוּף סָחַס, מִפְּנֵי שֶׁצִּבְ"ר הַהִנְהָגָה הִיא עַד אֵין סוּף צִלִי גְבוּל, עִם הִיּוֹת שִׁישׁ עוֹד אֲמַנְעִים צִינוּ לְצִין
הָאֵין סוּף, וְלִכֵּן עִם הִיּוֹת שְׁנִקּוּדוֹת הַתּוֹרָה הֵם מִחֲכָמָה, וְסוּד הַהִנְהָגָה מִחֲכָמָה תְּחִיחָס לְנְקוּדוֹת, עִם
כָּל זֶה כִּיּוֹן שֶׁהִיא הִנְהָגָה נִשְׁמָה צְחוּךְ הַסְּפִירוֹת דִּהִינּוּ צְחוּךְ הַאוֹתִיּוֹת, וְאִינוּ עִלָּם הִנְהָגָה הַמִּתְגַּלִּית, וְהִיא
צִאִין שִׁיעוֹר, לִכֵּן נִיחָס אֹותָהּ צַעֲס אֵין סוּף.

וְזֶה שֶׁאָמַר אֵלִין אֶקְרוּן אֵין סוּף אֵלּוֹ הַנְּקוּדוֹת הַמִּנְהִיגוֹת אֵת הַאוֹתִיּוֹת נִקְרָאוֹת אֵין סוּף
(כְּזִכָּר צִהְקָדְמָה), כִּי כִּלְהוּ אַתְוֹן מִטְלָגִיהוּן בְּאֵין סוּף כָּל הַאוֹתִיּוֹת נִסְיַעֲתָם וּתְנוּעָתָם
בְּאֵין סוּף, וְאָמַר כְּמָה דְּאֲנוּן נְטִלִין לֹון כְּמוֹ שֶׁהַנְּקוּדוֹת מְסִיעוֹת וּמְנִיעוֹת אֵת הַאוֹתִיּוֹת,
הָכִי נְטִלִין אֵלִין סְתִימִין כִּךְ נוסעות וּמִתְנַעֲנְעוֹת אֵלּוֹ הַנְּקוּדוֹת הַסְּתוּמוֹת עַל יְדֵי הַאוֹתִיּוֹת,
לְמַשַּׁל נְקוּדַת קַמ"ץ מִשְׁתַּנָּה הַצִּרְתָּהּ כְּפִי הָאוֹת שֶׁהִיא מִנְהִיגָה, כִּי צִא' הִיא אָ, צִב' הִיא

אַתּוֹן גְּלִין קָלִין דְּקָלִיא, אֲשֶׁתַּנִּין מְגוֹ נְקוּדָה חֲדָא, דְּנִפְקָא מֵאֵלִין
נְקוּדִין דְּאֶקְרוּן אֵין סוּף, וּמַהֲהִיא נְקוּדָה אֲתַפְּשָׁטוּ בְּלָהוּ אַתּוֹן,
לְבַתָּר אֵלִין נְקוּדִין אֲסִתִּימוּ בְּגוֹ סִתִּימוּ, וְנִטְלִי לֹון בְּכָל מִטְלָנִין.

מֵאֵין סוּף נִפְקָא בּוֹצִינָא דְקַרְדִּינוּתָא, לְאַעְטָרָא לְכָלָא, לְאַנְהָגָא לִימָא

מתוק מדבש

בְּ, וכדומה, וכן כל הנקודות, והיינו כמו הגוף שאין לו פעולה אלא צנח הנשמה, וכן
הנשמה אינה יכולה לפעול בלי הגוף.

להבין את מאמר הזה נקדים מה שכתב הרמ"ק, כי מקור יציאת הקול הוא מן הגרון, והוא קול אחד
צחינת נקודה אחת, שהוא סוד המלכות דחכמה, וזה הקול מתחלק לחמשה קולות בחמשה מוצאות
הפה, ואלו החמשה מתחלקים עוד עד שיעשו מהם כ"צ קולות שהם הכ"צ אותיות.

וזה שאמר אַתּוֹן גְּלִין קָלִין דְּקָלִיא האותיות מגלות את הקולות המתחלקים להרצה
קולות, אֲשֶׁתַּנִּין מְגוֹ נְקוּדָה חֲדָא הם משתנות לכ"צ קולות מנקודה אחת שהיא
המלכות דחכמה, ור"ל קול אחד היוצא מן הגרון מתחלק לחמשה קולות בחמשה מוצאות
הפה, והחמשה מתחלק לכ"צ קולות שהם הכ"צ אותיות, דְּנִפְקָא מֵאֵלִין נְקוּדִין דְּאֶקְרוּן
אֵין סוּף היוצאות מאלו הנקודות הנקראות אֵין סוּף, ור"ל ממלכות דחכמה שבה שורש
האותיות, וּמַהֲהִיא נְקוּדָה ומנקודת המלכות דחכמה, אֲתַפְּשָׁטוּ בְּלָהוּ אַתּוֹן נתפשטו
כל הכ"צ אותיות, ולא תחשוב שה' אותיות יוצאות מהנקודה, והם יתחלקו בחוץ לכ"צ,
אלא כל מציאות הכ"צ אותיות נמצאות מהנקודה, דְּבַתָּר אַחַר שְׁכַל האותיות יצאו מנקודה
אחת, אֵלִין נְקוּדִין אֲסִתִּימוּ בְּגוֹ סִתִּימוּ אלו הנקודות נסתמו ונעלמו בחוץ האותיות
שגם הם סתומות בחוץ הצינה, כהעלם החכמה בצינה, וְנִטְלִי לֹון בְּכָל מִטְלָנִין ומסיעות
ומניעות אותם בכל הנסיעות והסתנועות, ור"ל שכל פעולה שתהיה באיזו אות מן האותיות,
הכל היא צנח הנקודות שצחכמה.

צענין בוצינא דקרדינותא שהוא סוד קו המדה המוצא במאמרים הבאים, עיין ביאורו לעיל בזהר חדש
פרשת ואחחנן במאמר "קו המדה" באריכות, וקיצור הדבר, שקו המדה היא הנשמה המתלצשת
בחוץ כל גופי הספירות, כנשמה המתפשטת בכל אברי הגוף, ונותנת מדה לכל ספירה כמה אורות תוכל
לקבל. ונקרא "בוצינא דקרדינותא" שפירושו מאור החוץ צרחמים.

וזה שאמר כי מֵאֵין סוּף נִפְקָא בּוֹצִינָא דְקַרְדִּינוּתָא מהכתר שבו שוכן האין סוף שהוא
בלי גבול ושעור, יצא קו המדה הנותן מדות להספירות, דְּאַעְטָרָא לְכָלָא כדי לעטר
את כל הספירות, מפני שהיא נשמה המתלצשת בחוץ כל גופי הספירות, כנשמה המתפשטת
בכל אברי הגוף, וכן דְּאַנְהָגָא לִימָא רָבָא להנהיג את היס הגדול שהוא הצינה שבה

רָבָא, דָּלָא יַפּוּק מִשְׁעוּרָא לְבָר, הָדָא הוּא דְכָתִיב (איוב לח יא) עַד פֶּה
תָּבֵא וְלֹא תוֹסִיף, וּפֶה יֵשִׁית בְּגֹאֲוֹן גְּלִיף.

פ"ה שִׁיעוּרָא דְבוֹצִינָא, פ', תְּמַנִּין מְטַלְנִין, מִגּו שִׁירוּתָא דְעִגּוּלָא גּו
עוּמָקָא, כ' עִגּוּלָא, עוּמָקָא דְעֵאִיל לְגו בְּהֵהוּא עִגּוּלָא ו', בְּדִיוֹקְנָא
דְהָאִי כ"ו וְדָא פ', עִגּוּלָא וְעוּמָקָא.

מִתּוֹק מִדְּבַשׁ

הוּא שׁוּרֵשׁ הָאוֹתִיּוֹת, וְנִקְרָאת הַצִּינָה יֵמָא רִצָּא לִפִּי שֵׁשׁ צֶה רִצּוֹי צִחִינוֹת שֶׁל חֲנוּעוֹת
וְהִנְהֻגוֹת הָאוֹתִיּוֹת, וְגַם אֵל הִנְהֻגַת הַצִּינָה יִתְיַחֵם כָּל אֲשֶׁר תַּחְתִּיהָ, וְהִנֵּה לִפְעָמִים הִים
הוֹלֵךְ וְסוֹעֵר הָרוֹמוֹ עַל הַתְּעוּרָרוֹת הַדִּינִים, וְהָקוּ הַמִּדָּה שִׁינָא מִן הַכֹּחַ שֶׁהוּא רַחֲמִים
פְּשׁוּטִים, מִמַּחֲזִיק אֶת הַדִּין שֶׁצִּינָה דָּלָא יַפּוּק מִשְׁעוּרָא לְבָר שֶׁלֹּא יֵאָדָּם מִשִּׁיעוּרוֹ לַחוּץ,
דְּהֵינּוּ מִן שִׁיעוּר הַדִּינִים הַמְּשׁוֹעֵר שֵׁשׁ צֶהם לֹרֶךְ לְקִיּוֹם כָּל הָעוֹלָמוֹת, וּלְפִי מָה שֶׁהִנְצִרְאִים
יֻכְּלוּ לְסוּבְלוֹ, הָדָא הוּא דְכָתִיב זֶהוּ שְׁכֻמוֹת שֶׁאִמַר הַקָּדוֹשׁ לְאִיּוֹב, הֲלֹא אֲנִי גִזַּרְתִּי עָלַי
הִים כִּי עַד פֶּה תָּבֵא עַד מִקּוֹם הַחוֹל תֵּצֵא, וְלֹא תוֹסִיף לֵאמֹר לֵהֲלֹאֶה, הָרוֹמוֹ עַל הַדִּינִים
שֶׁלֹּא יוֹסִיפוּ לִפְעוֹל יוֹתֵר מִן הָרָאוּי, וּפֶה יֵשִׁית בְּגֹאֲוֹן גְּלִיף פִּי צִגְּבֹל הַחוֹל יֵשִׁית גְּלִיו
צִרְמָה וְגֹאֲוֹן וְלֹא חוֹלָה לוֹ, וְר"ל הַדִּינִים הַנִּמְצָאִים צִינָה וְהִנְצִרְתָּ גְּלִי הִים נִיתְּנוּ לָהּ מִלְּמַעְלָה
צִגְּבֹל שֶׁאִפְשָׁר לְסוּבֹל וְלֹא יוֹתֵר.

וְהַחֲזָקָה

וּמִפְרָשׁ פ"ה שִׁיעוּרָא דְבוֹצִינָא אוֹתִיּוֹת פ' ה' שֶׁל עַד "פֶּה" תֵּצֵא, רוֹמוֹ עַל הַשִּׁיעוּר
שֶׁל הָקוּ הַמִּדָּה הַמּוֹדֵד אֶת הַצִּינָה וְאֶת הַמַּלְכוּת, וְהֵינּוּ פ', תְּמַנִּין מְטַלְנִין ר"ל
אוֹת פ' שֶׁל פ"ה מִסְפְּרוֹ שְׁמוֹנִים, מוֹרָה עַל שְׁמוֹנִים נִסְיָנוֹת וְהִנְהֻגוֹת שֶׁל הַצִּינָה וּז"ל
הַמִּתְפַּשְּׁטוֹת מִמֶּנָּה, שֶׁכָּל אֶחָד כָּלוּלָה מֵעֶשֶׂר הֵרִי הֵם פ', וְכָל אֶחָד מֵהַשְּׁמוֹנִים פְּרָטִי הַמִּדּוֹת
הֵם הִנְהֻגָה צִפְנִי עֲלֵמָה לֹא רָאִי זֶה כְּרָאִי זֶה, וּמִפְרָשׁ מִגּו שִׁירוּתָא דְעִגּוּלָא גּו עוּמָקָא
מִחוּץ הַתַּחֲלַת הָעִיגוּל שֶׁהוּא שׁוּרֵשׁ הו"ק שֶׁצִּינָה (הַנִּקְרָאִים עִיגוּל לִפִּי שֶׁהו"ק מְשׁוֹלֵשׁ צִהֲנִהגָמוֹ,
ר"ל הִנְהֻגַת חֲגִ"ת וְהִנְהֻגַת נֶה"ךְ, וְכָל מְשׁוֹלֵשׁ הוּא עִגּוּל, כַּמְצוּרָה צִמְאֻר קוּ הַמִּדָּה לְעִיל צִפ' וְאִתְחַנֵּן),
וְר"ל שֶׁמְשׁוֹרֵשׁ הו"ק שֶׁצִּינָה שֶׁהוּא עֲלֵם הַצִּינָה עַד תּוֹךְ עוּמָק הו"ק דו"א שֶׁהִיא הַמַּלְכוּת
הֵם ח' סְפִירוֹת. וְהִנֵּה אוֹת פ' צוֹרֵת לְצוֹרֵת אוֹת כ' וְצִמּוּכָה אוֹת ו' שֶׁהִיא שׁוּרֵשׁ הו"ק
הַתְּקוּעָה צִינָה, וְאוֹרֶךְ הו"ק יוֹרֵד צִהֲלֵם וּמַעֲמִיק עַד עוּמָק הו"ק שֶׁהִיא הַמַּלְכוּת, וְזֶה
שֶׁאִמַר כִּי ב' עִגּוּלָא אוֹת כ' הִיא עִיגוּל דְּהֵינּוּ הַצִּינָה (כַּמְצוּרָה צִפְרִד"ס שֶׁכ"ז פִּי"ד, עִי"ש),
וְהִנֵּה (ה"ג וְכֵן לֵהֲלֹאֶה) עוּמָקָא דְעֵאִיל לְגו עִגּוּלָא הָעוּמָק שֶׁל הו"ק שֶׁרָאִשׁוּ הָעֲלִיוֹן נִכְנָם
צִחוֹ הָעִיגוּל שֶׁהִיא הַצִּינָה, לְגו בְּהֵהוּא עוּמָקָא רָאִשׁוּ הַתַּחֲתוֹן נִכְנָם תּוֹךְ סוֹף הָעוּמָק
שֶׁהִיא הַמַּלְכוּת, ו' בְּדִיוֹקְנָא צוֹרֵת הָעוּמָק הו"ק הִיא ו', וּמִסִּיק דְּצִרְיוֹ דְּהָא כ"ו, וְדָא
פ', עִגּוּלָא וְעוּמָקָא שֶׁהִרִי כ' ו' הֵינּוּ אוֹת פ', שֶׁהוּא עִיגוּל הַצִּינָה שֶׁהִיא אוֹת כ', עַם
עוּמָק הו"ק שֶׁהוּא אוֹת ו', הֵם קְשׁוּרִים יַחַד בְּאוֹת פ'.

וְהַחֲזָקָה
וְהַחֲזָקָה

רְבוּעָא, גו' חֲמִשִּׁין מִטְלָנִין ה', רְבוּעָא גו' מִשְׁחָתָא, ו' כְּדִיּוֹקְנָא דְאֵעִיל
בְּעִגּוּלָא, הָהוּא דִּיּוֹקְנָא מִמָּשׁ אֵעִיל בְּרְבוּעָא.

בּוּצִינָא דְקִרְדִּינוּתָא אֲתַפְּשֵׁט בְּכָל אֲנוּן קִשְׁרִין, וְסִימְנֵהוּן חו"ל, ח'
לְעֵלָא, ו' בְּאֲמָצֵעַ, ל' בְּכֻלָּהוּ, כַּד אֲתַפְּשֵׁט בּוּצִינָא, כָּל חַד
וְחַד עֲבִיד תְּחוּמָא לְתַבְרָא גְלוּי דִּימָא.

מתוק מדבש

ואמר עוד רְבוּעָא רְבוּעַ הֵיא הַמַּלְכוּת שְׁנֵי הַמַּלְכוּת שֶׁל חֲגִיתָא וְהֵיא צִוּרַת אֹת
ד', גו' חֲמִשִּׁין מִטְלָנִין ה' צְחוּכָה נִכְנָסוֹת חֲמִשִּׁים נִסְיָעוֹת וְהֵנִיחוֹת, הַנְרִמּוֹת צִוּרַת
ה', ור"ל על ידי שִׁנְכֵס צֵה הו' של עוֹמֵק הו"ק נִעֲשִׂית מִד' לֹוֶרֶת ה', הַרְוֹמֹת עַל הָאֶרֶץ
חֲמֵשׁ גְּבוּרֹת שְׁכָל אַחַת כְּלוּלָה מֵעֵשֶׁר, שְׁמַתְפִּשְׁטוֹת צִחָג"ת נ"ה דז"א וְנִכְלָלוֹת צִיּוּד שְׁנֵי,
וְהוּא נִוְתַּנֵּס בְּמַלְכוּת צִיּוּד הַיְחוּד, הֵרִי הֵם חֲמִשִּׁים נִסְיָעוֹת וְהֵנִיחוֹת שְׁבַמְלָכוֹת, וְהֵיא אֹת
ה' שֶׁל מַלְת פ"ה, וְאָמַר כִּי רְבוּעָא גו' מִשְׁחָתָא הַמַּלְכוּת הַמְרוּצֶעַת עַל יְדֵי הַקוֹ הַמְדָּה,
הֵנָּה ו' כְּדִיּוֹקְנָא דְאֵעִיל בְּעִגּוּלָא וְכִמוֹ לֹוֶרֶת ו' הַנְכַּנְסֶת צִעִיגוֹל שֶׁהִיא כ' שֶׁל הַצִּינָה,
הָהוּא דִּיּוֹקְנָא מִמָּשׁ אֵעִיל בְּרְבוּעָא אֹתָהּ לֹוֶרֶת ו' מִמָּשׁ נִכְנָסֶת צִרְבוּעַ שֶׁהִיא הַמַּלְכוּת,
ר"ל צִינָה קִשּׁוֹר רֹאשׁ הו' וּבְמַלְכוּת סוּפּוֹ.

וְחֹזֵר לַעֲנִין קוֹ הַמְדָּה, וְאָמַר כִּי בּוּצִינָא דְקִרְדִּינוּתָא אֲתַפְּשֵׁט בְּכָל אֲנוּן קִשְׁרִין
הַקוֹ הַמְדָּה מִתְפַּשֵּׁט כָּל אֵלּוֹ הַקִּשְׁרִים, שֶׁהֵם שְׂרָשֵׁי הַצִּינָה וְהו"ק וְהַמַּלְכוּת שְׁבַחְתָּהּ,
וְסִימְנֵהוּן חו"ל וְהַסִּימָן שֶׁלֹּהֶם הוּא אֹתוֹת חו"ל, דִּהִינּוּ ח' לְעֵלָא ו' בְּאֲמָצֵעַ ל' בְּכֻלָּהוּ
ח' הֵיא לַמַּעֲלָה צִינָה, ו' צִאמָנֵעַ צו"ק, ל' בְּמַלְכוּת הַכּוֹלֶלֶת אֶת כּוֹלֵם, כִּי לֹוֶרֶת ל' הֵיא
כ' ו' הַרְוֹמֹת שֶׁהִיא כּוֹלֶלֶת אֶת הַצִּינָה שֶׁהִיא כ' וְאֶת הו"ק שֶׁהוּא ו', וְעוֹד ל' הֵיא מִסְפֵּר
שְׁלִשִׁים כְּנֶגֶד שְׁלֹשׁ סְפִירוֹת הָאֵלּוֹ שְׁכָל אַחַת כְּלוּלָה מֵעֵשֶׁר הַכּוֹלֶלוֹת בְּמַלְכוּת שְׁבַחְתָּהּ, וְהֵנָּה
כַּד אֲתַפְּשֵׁט בּוּצִינָא כְּשֶׁמִּתְפַּשֵּׁט אֹרֶךְ הַכֶּתֶר בְּתוֹךְ הַסְפִּירוֹת שֶׁלֹּמְטָה כְּנִשְׁמָה הַמִּתְפַּשֵּׁט
בְּתוֹךְ הַגּוֹף צִיּוּד קוֹ הַמְדָּה, כָּל חַד וְחַד עֲבִיד תְּחוּמָא לְתַבְרָא גְלוּי דִּימָא כָּל אֶחָד
וְאֶחָד מִשְׂרָשֵׁי הַצִּינָה ו"ק וּמַלְכוּת שְׁבַחְתָּהּ, עוֹשֶׂה תְּחוּם לְצִוּר אֶת גְּלִי הֵים, שֶׁהֵם דִּינֵי
הַצִּינָה וּמִמְנָה וּלְמִטָּה, ור"ל כְּשֶׁמִּתְפַּשֵּׁט הַדִּין צִאֲלוֹ הַסְפִּירוֹת לְמִטָּה, אִזּוֹ כָּל שׁוֹרֵשׁ מִמְחִיק
אֶת מִדְתּוֹ, דִּהִינּוּ ח' שֶׁהִיא שׁוֹרֵשׁ הַצִּינָה שְׁבַחְתָּהּ, מִמְחִיק אֶת הַדִּינִים כְּשֶׁמִּתְגַּבְּרִים מִלֵּד
הַצִּינָה, וְכֵן ו' שֶׁהִיא שׁוֹרֵשׁ הו"ק שְׁבַחְתָּהּ, מִמְחִיק הַדִּינִים הַמִּתְעוֹרְרִים מִלֵּד הו"ק, וְכֵן ל'
שֶׁהִיא שׁוֹרֵשׁ הַמַּלְכוּת שְׁבַחְתָּהּ, מִמְחִיק הַדִּינִים הַמִּתְעוֹרְרִים מִלֵּד הַמַּלְכוּת, כִּי הֵנָּה סוּד חו"ל
הֵם סוּד הַנִּשְׁמָה וְהַשּׁוֹרֵשׁ הַמִּתְפַּשֵּׁט מִן הַכֶּתֶר לְתוֹךְ אֵלּוֹ הַסְפִּירוֹת, כְּדִי לְתַת גְּבוּל לְדִינֵי
הַסְפִּירוֹת שֶׁלֹּא יִתְפַּשְׁטוּ יוֹתֵר מִשִּׁיעוֹרֵם.

(לסטר צפון) שָׂרָאן גִּלְיָן, וְסִלְקִין רִגְזִין, נִפְקָא ח' קְשָׁרָא בְּרִזּוּי, וּבִטְשׁ לֹזן, וְרָשִׁים בְּמִשְׁחָתָא, וְאַהֲדָרוּ גִלְיָן.

לִסְטֵר מִזְרַח שָׂרָאן גִּלְיָן, רִגְזִין וְסִלְקִין וְרַעֲשִׁין, וְנִפְקָא רָזָא דְקְשָׁרָא ו' בְּכָל אֲנוּן רְשִׁימִין, וּבִטְשׁ לֹזן, רָשִׁים בְּרִשִּׁימוּ גֹז מִשְׁחָתָא, וְאַהֲדָרוּ גִלְיָן.

לִסְטֵר דְּרוֹם שָׂרָאן גִּלְיָן, סִלְקִין וְרִגְזִין וְרַעֲשִׁין, סִלְקִין וְנִחְתִּין, נִפְקָא ל', קְשָׁרָא דְאַתְעֵבִיד בְּכוּלָּהּ קְשָׁרִין.

מתוק מדבש

ומפרש לסטר צפון ללד כפון שצנינה שמסם התחלת הדין, שָׂרָאן גִּלְיָן מתחילים הגלים שהם כחות הדין להתעורר מפני עונות התחמונים, וְסִלְקִין רִגְזִין ועולים החינונים המעוררים רוגז וקטרוג, נִפְקָא ח' קְשָׁרָא בְּרִזּוּי ואז יולאת אות ח' שהוא שורש הצנינה שצננה קשורה עדיין בסורה ומחילה וּבִטְשׁ לֹזן וְרָשִׁים בְּמִשְׁחָתָא ומכה את הדינים ורשם צמדה את מדידת הדינים כמה שספיק להנהגת העולם, וְאַהֲדָרוּ גִלְיָן ואז חוזרים הגלים שהם התגבורות הדינים ונמתקים.

וממשיך ואמר כי לסטר מזרח שָׂרָאן גִּלְיָן ללד מזרח שצנפאלת מתחילים הגלים שהם כחות הדין להתעורר מפני עונות התחמונים, ואז רִגְזִין וְסִלְקִין וְרַעֲשִׁין עולים החינונים המעוררים רוגז ועושים רעש וקטרוגים, ואז הדינים מתגברים בכל הגבורות שנספירות הו"ק, וְנִפְקָא רָזָא דְקְשָׁרָא ו' בְּכָל אֲנוּן רְשִׁימִין ויולא סוד הקשר של ו' שהוא שורש הו"ק שצנכה, בכל אותם הרשומים, ר"ל בכל המציאות והצחינות הכלולות בשורש הו"ק, וּבִטְשׁ לֹזן ומכה את הדינים ככה הרחמים הנשפעים מלמעלה להשקיט את דיני הו"ק וממתקים, רָשִׁים בְּרִשִּׁימוּ גֹז מִשְׁחָתָא ורשם צרשימת קו המדה, את מדידת הדינים כמה שספיק להנהגת העולם, וְאַהֲדָרוּ גִלְיָן וחוזרים הגלים שהם תגבורת הדינים ונמתקים.

לִסְטֵר דְּרוֹם ללד דרום, היצר צחינת המלכות שהיא למטה במערב ונקשרת צחסד שצדרום, צסוד מערבית דרומית, ואף על פי כן מתגברים צה הדינים ציותר, עד כי (ה"ג) שָׂרָאן וְסִלְקִין גִּלְיָן מתחילים ועולים גלי הים שהם ריבוי הדינים צצחינות שונות, ועלויים היינו כח תגבורת הדינים שמתגברים, וְרִגְזִין וְרַעֲשִׁין היינו רוגזים מלמטה מלד תוקף הדין של החינונים הנאחזים צדינים העליונים לקבל כח הדין ולפעול למטה, ועושים רעשים צסוד דיני המלכות צענמה, ואחר כך סִלְקִין וְנִחְתִּין הם עולים לקבל הדין מלמעלה, ויורדים להשפיע את הדין למטה, זהו מעשה הדינים ודרך הנהגתם, אצל דרך המתקתם הוא נִפְקָא ל' יולאת אות ל' של חו"ל שהיא שורש המלכות שצנכה, ומפרש קְשָׁרָא דְאַתְעֵבִיד בְּכוּלָּהּ קְשָׁרִין

מִגְדָּלָא בְּשׁוּרֵי מִקְפָּן, בְּעִבְרִין וְדָשִׁין, וְרָשִׁים בְּתַחוּמָא, וְגַלְיָן אֶהְדְּרוּ,
לְסִטְרָא צָפוֹן לְסִטְרָא מְזָרְחָא לְסִטְרָא דְרוּם, וְאַתְּבָרוּ, וְאַשְׁתַּכְּכוּ רוּגְזָא,
הָדָא הוּא דְכִתִּיב (ירמיה ה כב) אֲשֶׁר שָׁמַתִּי חוֹל גְּבוּל לַיָּם.

ח"ל סְלִקִין בְּאַוִירָא, אֲתַעְרְבוּ בְּאַתְוֹן, וְאַתְוֹן שָׂרָאן עֲלוֹן, לְנַפְקָא בְּהוֹן
קָלִין דְּקָלִיא, וְאַלִין אֲנוֹן תַּחוּמָא לְשַׁכְּלוּלָא דְרָזָא דְמַהִימְנוּתָא.

מתוק מדבש

המלכות היא קשר שנעשית ונתקנה בכל הקשרים שהם כל הספירות, כי היא נתקנה על ידי
קיצוץ כל הספירות, שכל אחת נתנה זה חלק, והיינו כללות ההנהגה הנקשרת זה יחד.

ועתה מפרש כי אות ל' של חו"ל שבמלכות מִגְדָּלָא היא סוד מגדל (כי ל' היא צורת מגדל),
בְּשׁוּרֵי מִקְפָּן בְּעִבְרִין וְדָשִׁין מוקף בחומותיו ויש בהם דלתות וצריחים, ור"ל המלכות
היא מוקפת בחומות המקיפות אותה מכל הצדדים שלא יתאחזו בה החיצונים, ולא יעוררו בה
דינים, ויש לאלו החומות פתחים ליכנס לתוכה מי שראוי ליכנס, והם נקראים שערי נדק,
ואם יחפזו ליכנס דרך אלו השערים החיצונים, אז יסתתמו אלו השערים בצריחים ודלתות,
ומסיק דבריו ואומר וְרָשִׁים בְּתַחוּמָא כי שרשי הספירות שסימניהן חו"ל רושמות בחוס
וגבול כמה דינים צריכים להנהגת העולם, ואז וְגַלְיָן אֶהְדְּרוּ והגלים שהם דינים הקשים
חוזרים ומתיישבים בהנהגה ישרה, כפי שראויה לְסִטְרָא צָפוֹן לְסִטְרָא מְזָרְחָא לְסִטְרָא דְרוּם
לְסִטְרָא דְרוּם שנתפארת, לְסִטְרָא דְרוּם לְסִטְרָא דְרוּם שבמלכות, וְאַתְּבָרוּ ועל ידי שורשם נשברו
גלי הדינים הקדושים, וְאַשְׁתַּכְּכוּ רוּגְזָא ונשקט הרוגז של אף וחימה שהם החיצונים, ור"ל
שנמתקו כל הדינים מחמת אור העליון שהמתיקן, וכיון שהחיצונים ראו שנמתקו הדינים, אז
הם הולכים משם בפחי נפש ונטמנים בנוקצא דתהום רבא, הָדָא הוּא דְכִתִּיב זהו שכתוב
אֲשֶׁר שָׁמַתִּי חו"ל דהיינו השורש של צינה ו"ק ומלכות שבכתר שסימניהן חו"ל, שהם גְּבוּלָא
לַיָּם הוא סוד הנהגת הדין מצינה ולמטה ששם מקום הדינים. (רמ"ק ח"ג קלצקלו ומפרשים)
להבין את מאמר הצא נקדים מה שכתב הרמ"ק, כי אותיות חו"ל שהם סימנים של שרשי צינה תפארת
ומלכות שבכתר, שהם נתנו מדה אל מדידת ההנהגה והתפשטות הדינים, הנה אחר מדידתם לא חזרו
ועלו לשורשם שבכתר, אלא נתעלו למעלה באויר, וסוד אוי"ר הוא או"ר י', י' חכמה, או"ר צינה, וגרמו
שם יחוד החכמה עם הצינה, ועל ידי זה המציאו את הכ"צ אותיות שעיקרם מן הצינה, ואלו האותיות חו"ל
הם כלים נעלמים למעצר האותיות והמנאחם דרך צם, וגם הם נעשים כלים למדידת האותיות.

וזה שאמר כי (ה"ג, כך נראה בדפוס ראשון) חו"ל סְלִקִין בְּאַוִירָא כשאותיות חו"ל שהם
שורש צינה תפארת ומלכות שבכתר, עלו למעלה לאו"א הנקראים אוי"ר, והגם שאותיות
חו"ל הם שרשים נפלאים ומציאות קו המדה, עם כל זה אֲתַעְרְבוּ בְּאַתְוֹן נתערבו בשאר
האותיות ונעשו מכלל הכ"צ אותיות, אלא שנעשו כלים נעלמים למעצר שאר האותיות

BINAH
TIFERET
MA'AMAR

וְאֵלֶיךָ חַי"ךְ וְלִישׁ"ן, וּמִגְדֵּלָא דְשִׁנִּין, עַל אֵלֶיךָ שְׂרִיאָן כְּלָא, וְאֵלֶיךָ
אֲנוּן דְּאִתְכַּסִּין בְּקֵלָא פְּנִימָא, וּבְקֵלָא דְאַשְׁתַּמַּע, וּבְמִלּוּלָא,
אֵלֶיךָ אֲנוּן תְּחוּמָא לְאֵלֶיךָ.

אֵלֶיךָ מְשִׁנִּין לְכַתְרָא קְדָמָא דְהוּהָ בְּסִתִּימוֹ, וְכֹד אִתְפְּשָׁטָא מְטָא לְחַד

מתוק מדבש

והמנאחם דרך צם, וְאִתְנוּן שְׂרִיאָן עֲלוֹן והאותיות התחילו להמנא על ידם, לְנִפְקָא בְּהוּן
קֵלִין דְּקֵלִיא לְנָחַת עַל יְדֵם הַקּוֹלִי קוֹלוֹת, דְּהֵינּוּ הַאוֹתִיּוֹת שֶׁהֵם נִמְנָחוֹת לַחוּץ בְּסוּד קוֹלוֹת,
וּצְנִימִיּוֹת הַצִּינָה שֶׁהֵם שׁוֹרְשֵׁם הֵם קוֹלֵי קוֹלוֹת, וְגַם נַעֲשׂוּ אוֹתִיּוֹת חו"ל כֻּלָּם לְמַדִּידַת
הַאוֹתִיּוֹת מִפְּנֵי וְאֵלֶיךָ אֲנוּן תְּחוּמָא שֶׁאֵלּוֹ הַאוֹתִיּוֹת חו"ל הֵם הַתְּחוּם וְהַגְּבּוּל לְשִׁיעוֹר מִדַּת
הַסְפִּירוֹת בְּסוּד קוֹ הַמִּדָּה, וְהֵינּוּ לְשִׁבְעֵינְיָא דְרִזָּא דְמִהִימְנוּתָא לְשַׁכְלָל וּלְצִנּוֹת אֶת סוּד
הָאֲמוּנָה, דְּהֵינּוּ אֶת פְּרָצוֹפֵי הָאֲלִילוֹת.

ואמר עוד כי וְאֵלֶיךָ חַי"ךְ וְלִישׁ"ן וּמִגְדֵּלָא דְשִׁנִּין ואלו האותיות של חו"ל הֵם חֵיד וְלִשׁוֹן
וּמִגְדֵּל הַשִּׁנִּים, וְר"ל שְׁנִינָה הַרְאִשׁוֹנָה שֶׁנִּמְנָחָה בַּהּ קוֹל הַאוֹתִיּוֹת הֵיא חֵיד, וְהֵינּוּ
ח' מַאוֹתִיּוֹת חו"ל שֶׁהוּא הַחֲכָמָה שְׁנִינָה, וְאַחֵר כֵּךְ מַגִּיעַ הַקּוֹל לְלִשׁוֹן שֶׁהוּא אוֹת ו' דְּחו"ל
שְׁנַתְפָּאֶרֶת, וְאַחֵר כֵּךְ מַגִּיעַ הַקּוֹל אֶל מִגְדֵּל הַשִּׁנִּים, דְּהֵינּוּ אֶל חוֹמוֹת הַשִּׁנִּים וְהַשְּׁפָה,
שֶׁעַל יְדֵם יוֹצֵא הַקּוֹל וְנַעֲשֶׂה מִמֶּנּוּ דְּעוֹרָל כִּי עַל אֵלֶיךָ שְׂרִיאָן כְּלָא עַל יְדֵי אֵלּוֹ הַאוֹתִיּוֹת
חו"ל מִתְחִילוֹת כָּל הַאוֹתִיּוֹת לְהַגְלוֹת, וְאוֹתִיּוֹת הַאוֹתִיּוֹת תְּלוּי בָהֶם, כִּי הֵם נִשְׁמָה אֶל מִנִּיחוֹת
הַאוֹתִיּוֹת לְמַטָּה, וְלִכְךָ הֵם מִמַּשׁ בְּחוּכֵם נִשְׁמָה בְּחוּךְ הַגּוֹף וְלֹא עָלוּ וְנִסְתַּלְקוּ אֶל הַכֶּתֶר
כְּמוֹ הַקּוֹ הַמִּדָּה, וְאֵלֶיךָ אֲנוּן דְּאִתְכַּסִּין וְאֵלּוֹ הַחו"ל מִתְכַּסִּים וּמִתְלַבְּשִׁים בְּג' צְחִינוֹת
כְּנִשְׁמָה בְּחוּךְ הַגּוֹף דְּהֵינּוּ בְּקֵלָא פְּנִימָא בְּקוֹל הַפְּנִימִי שֶׁהוּא הַצִּינָה שְׁעֵדִיין אֵין הַקּוֹל
נִשְׁמָע לַחוּץ, וּבְקֵלָא דְאַשְׁתַּמַּע וּבְקוֹל הַנִּשְׁמָע שֶׁהוּא הַתְּפָאֶרֶת הַנִּקְרָא קוֹל, אֲבָל עֲדִיין
אֵין צוֹ הַצִּנָּה הַדִּיבּוֹר עַד שִׁיּוֹרֵד הַקּוֹל לְמַטָּה אֶל הַמַּלְכוּת, וְהֵינּוּ וּבְקֵלָא וּבְדִיבּוֹר
שְׁמִלְכוּת, אֵלֶיךָ אֲנוּן תְּחוּמָא לְאֵלֶיךָ אֵלּוֹ הַחו"ל הֵם תְּחוּם וְגְבוּל לְהַאוֹתִיּוֹת, כִּי הַתְּפָשׁוֹת
הַגּוֹף, כְּשִׁיעוֹר הַנִּשְׁמָה הַמִּתְלַבֶּשֶׁת בְּחוּכוֹ.

וממשיך ואמר כי אֵלֶיךָ אֵלּוֹ הַסְפִּירוֹת הַנִּרְמְזוֹת בְּמִלַּת חו"ל, מְשִׁנִּין לְכַתְרָא קְדָמָא
דְּהוּהָ בְּסִתִּימוֹ מִשְׁנִים אֶת אֹרֶךְ הַכֶּתֶר שֶׁהוּא סְפִירָה הַרְאִשׁוֹנָה לְכָל הַסְפִּירוֹת,
שֶׁהִיא סְתוּם וְנַעֲלָם מִפְּנֵי קִרְבָּתוֹ אֶל הָאֵין סוּף צ"ה הַמִּאֲלִילוֹ, (וְר"ל הַכֶּתֶר הַגָּם שֶׁהוּא שׁוֹרֵשׁ
בְּלִי הַאֲנוּתִיּוֹת, אֲבָל לְרֹב הָעֲלָמוֹ אֵין לוֹ שׁוּם צְחִינָה אֵלָּא הוּא רַחֲמִים פְּשׁוּטִים, וְהָאֹרֶךְ הַנִּמְשָׁךְ מִמֶּנּוּ הוּא
אֹרֶךְ דָּק וְצָהִיר שֶׁאֵין לוֹ שִׁנּוּי כָּלָּל וְעִיקָר, אֵלָּא אַחֵר שְׁנַתְפָּשֶׁת אֹרֶךְ הַכֶּתֶר דֶּרֶךְ אֵלּוֹ הַסְפִּירוֹת יִשְׁתַּנָּה
לְהִיּוֹת כְּמוֹ הַכֻּלִּים, וְהוּא מִשַּׁל לְרוּחַ הַחַיּוּנִי הַנוּבַע מִהַגְרוֹן, שֶׁאֵין צוֹ שׁוּם צְחִינָה קוֹל, אֲבָל כְּשִׁיגִיעַ אֶל
הַחֵיד וְהַלִּשׁוֹן יִשְׁתַּנָּה לְצְחִינָה קוֹל וְדִיבּוֹר), וְכֹד אִתְפְּשָׁטָא מְטָא לְחַד מִאֵלֶיךָ וְכַשֵּׁם תְּפָשֶׁת

מֵאֵלֶיךָ, וְאַשְׁתַּנִּי וְאַתְּעִבִיד רוּחָא, דְּלֹא שְׂכִיךְ לְעֵלְמִין, וְנִבְיָעוּ תְּדִיר,
בְּגִין דְּהָהוּא קִשְׁרָא דְּאִיהוּ תְּחוּמָא דְּבוּצִינָא בְּטַשׁ בִּיה, וּבְגִינָה נִבְיָעוּ
בְּחֻשָּׁא, וְדָא רָזָא ח', חִיךְ הָכִי אֶתְקַרִי, דָּא עֲבִיד בְּנִינָא בְּגֵרוֹן דְּבִר
נָשׁ, וְדָא הוּא תְּחוּמָא קְדָמָא.

כִּד בְּעָא לְאַתְפְּשָׁטָא הָהִיא נְקוּדָה, סְלִיק הָאִי קִשְׁרָא וְנָטִיל לִיה
מֵהָאִי אֶתֶר, וְשָׁנִי לִיה בְּתַלְת (דף קכה ע"א) גְּוֹנִין, בְּאִשָּׁא בְּרוּחָא
בְּמִיָּא, בְּגִין דְּהָאִי קִשְׁרָא כִּד אֶתְקַשֵּׁר מֵאִין סוּף בְּבוּצִינָא, הָכִי אֶתְקַשֵּׁר,

מתוק מדבש

אור הכתר אל החכמה, ומשם לכתר וחכמה שצנינה, הנה מרוצ דקותו אינו אפילו רוח,
עד שמגיע לאחד מאלו, דהיינו אל הצנינה שצנינה, וְאַשְׁתַּנִּי וְאַתְּעִבִיד רוּחָא ושם משמנה
אור הכתר ונעשה צחינת רוח, דהיינו שפע ואור הראוי לאותיות, שתחילת גילויים הוא
כאן צנינה שצנינה, דְּלֹא שְׂכִיךְ לְעֵלְמִין והרוח הזה אינו נח לעולם, כי הוא כעין הנשימה
באדם, שאם יפסק הנשימה יפסקו החיים, וְנִבְיָעוּ תְּדִיר והוא נוצע תמיד חיות האותיות,
בְּגִין דְּהָהוּא קִשְׁרָא לפי שזה הקשר שהוא החי"ך דהיינו ח' של חו"ל, דְּאִיהוּ תְּחוּמָא
דְּבוּצִינָא שהוא תחום וגבול למדידת אור הכתר, כי דרך זו נמשך הרוח, בְּטַשׁ בִּיה
והחין מכה צרוח הזה ומשנה אותו, וּבְגִינָה נִבְיָעוּ בְּחֻשָּׁאִי וצנצילו נוצע הקול בלחש,
אבל עדיין אינו יכול לשנותו לקול הנשמע או לדיבור, וְדָא רָזָא ח' זה סוד אותיות ח'
מחו"ל, ואמר כי חִיךְ הָכִי אֶתְקַרִי החין נקרא כך ח', כי היא הח' כמה שצחוק הצנינה
דצינה, דָּא עֲבִיד בְּנִינָא בְּגֵרוֹן דְּבִר נָשׁ זה החין שהוא החכמה עושה את צנין הקול
בגרון האדם, (ור"ל כאן נמצא תחילת צנינו, כי אותיות חין מורות על השמעת קול וצטיטתו בחוץ
בחין), וְדָא וזו החכמה דצינה הוא תְּחוּמָא קְדָמָא הוא תחום הראשון, דהיינו תחילת
התפשטות קול האותיות. ✓

הנה יש לצינה צ' צחיות, ח' צחינת צינה עם החכמה שהיא צחינת חין, צ' צחינת הצנינה
הפונה למטה שהיא רוצה להאזיל את הו"ו, וזה שאמר כִּד בְּעָא לְאַתְפְּשָׁטָא
ההיא נְקוּדָה קְדָמָא נקודה הזו של החכמה דצינה שהיא החין, להמשיך את
הקול בששה קצוות, אז סְלִיק הָאִי קִשְׁרָא עולה קשר הזה שהוא הצנינה שצנינה, וְנָטִיל
לִיה מֵהָאִי אֶתֶר ולוקח את סוד הכות ממקום החכמה שבה, וְשָׁנִי לִיה בְּתַלְת (דף
קכה ע"א) גְּוֹנִין ומשנה את הרוח בשלשה גוונים, בְּאִשָּׁא בְּרוּחָא בְּמִיָּא בלש צרוח וצמים,
כי הכל היוצא מן הפה כלול מאלו הג' יסודות, והם סוד חג"ת המושרשים בצנינה (ולפי
שצנינה עיקרה בשמאל לכן התחיל באשא, כי הגבורה מקדמת צה), ואמר בְּגִין דְּהָאִי קִשְׁרָא לפי
שזה הקשר שהוא הצנינה, כִּד אֶתְקַשֵּׁר מֵאִין סוּף בְּבוּצִינָא כשמתקשר כח עליון מאין
סוף בקו המדה למדוד מדות הספירות כרצון המאזיל לצורך הנמצאים, הָכִי אֶתְקַשֵּׁר

וְכַד אֶפִּיק קָלָא דְאַשְׁתַּמַּע מִגּוֹ דְחִיקוֹ, דְּפָשִׁיט בְּמַחְשָׁבָה, הָאִי קִשְׁרָא
דְּחִיק לִיה, וְשָׁדֵר לִיה לְקִשְׁרָא תְּנִינָא בְּרָזָא דְנָא"ו דְּאִיהוּ לִישָׁן, וּבְטָשׁ
הָהוּא קָלָא בִּיה, וְאַשְׁתַּמַּע מִהָאִי סְטָרָא, וְשָׁרִיא עַל הָאִי סְטָרָא דְלִישָׁן,
וּבְגִין כֹּךְ אֶקְרִי הָאִי קָלָא ו' לִישָׁן.

הָאִי קִשְׁרָא דְאִיהוּ לִישָׁן, שָׁדֵר לִיה לְגוֹ קִשְׁרָא תְּקִיפָא, מִגְדָּלָא, כָּלְלָא
דְּעִשְׂרִין וְתֵרִין שְׁוֵרִין.

מִתּוֹק מִדְּבַשׁ

כֹּךְ נִתְקַשֵּׁר הָקוֹ הַמֵּדָה לַמִּדּוֹךְ אֶת הָרוּחַ לַפְּשִׁיטוֹת לֹאשׁ רֹחַ וּמִים צְיִנָה, וְהֵנָּה וְכַד
אֶפִּיק קָלָא דְאַשְׁתַּמַּע כְּשֶׁמוֹלִיאָה הַצִּינָה אֶת הָקוֹל הַנִּשְׁמַע, מִגּוֹ דְחִיקוֹ דְּפָשִׁיט
בְּמַחְשָׁבָה מִתּוֹךְ דְּחִיק וְחֹזֶק יָחוּד חֲכָמָה וְצִינָה, שְׁאֵל פּוֹשֶׁט וּמוֹסֶרֶת הַמַּחֲשָׁבָה דֵּהִינּוּ
הַחֲכָמָה אֶת הָרוּחַ לְצִינָה, וְהִיא מִקְצָלוֹ מִמֶּנָּה וּמַעֲכָזָה בְּעֵלְמָה, אַחֵר כֹּךְ הָאִי קִשְׁרָא
דְּחִיק לִיה וְשָׁדֵר לִיה לְקִשְׁרָא תְּנִינָא זֶה הַקֶּשֶׁר שֶׁל הַצִּינָה לְחֹזֶק אוֹתוֹ וְשׁוֹלֵחַ אוֹתוֹ
לְקֶשֶׁר הַשְּׁנִי (וְסוּד דְחִיקוֹ זֶה, הוּא סוּד עֲכוּז הָקוֹל זֶה, וְאִינוּ עוֹזֵר זֶה רַק דֶּרֶךְ מַעֲזֵר בְּעֵלְמָה,
וְאֵל זְרִיכָה הַצִּינָה לְחֹזֶק אֶת הָקוֹל מִכַּחַס לַמַּטָּה לַתְּפֹאֶרֶת), בְּרָזָא דְנָא"ו דְּאִיהוּ לִישָׁן שֶׁהוּא
בְּסוּד ו' דֵּהִינּוּ הַתְּפֹאֶרֶת שֶׁהוּא סוּד הַלְשׁוֹן הַמוֹלִיאָה אֶת הָקוֹל, וּבְטָשׁ הָהוּא קָלָא
בִּיה וּמַכָּה צוֹ אוֹתוֹ הָקוֹל, דֵּהִינּוּ הַשְּׁפַע הַנִּמְשָׁךְ מֵהַצִּינָה לַמַּטָּה אֶל הַתְּפֹאֶרֶת, וְאַשְׁתַּמַּע
מִהָאִי סְטָרָא וְנִשְׁמַע הָקוֹל מֵאֵד זֶה מִשְׁעַת עֲקִירָה מֵהַצִּינָה עַד הַנֶּחֱסָה בַּתְּפֹאֶרֶת, וְשָׁרִיא
עַל הָאִי סְטָרָא דְלִישָׁן וְשׁוֹרָה עַל הָאֵד שֶׁל הַלְשׁוֹן שֶׁהוּא הַתְּפֹאֶרֶת, וּבְגִין כֹּךְ אֶקְרִי
הָאִי קָלָא ו' לִישָׁן וְלֹכֵךְ נִקְרָא הָקוֹל הַזֶּה ו' וְלִשׁוֹן, כִּי הַמִּשְׁכָּת הַלְשׁוֹן הוּא כִּהַמִּשְׁכָּת
אוֹת ו' שֶׁנִּמְשָׁךְ וּמִתְגַּלָּה מִצְחִינָה לְצְחִינָה, וְעוֹד כִּי קוֹל הוּא מִשׁוֹךְ פְּשׁוּטָה כְּאוֹת ו'.

וְאָמַר כִּי הָאִי קִשְׁרָא דְאִיהוּ לִישָׁן זֶה הַקֶּשֶׁר שֶׁהוּא הַלְשׁוֹן, דֵּהִינּוּ הַתְּפֹאֶרֶת שָׁדֵר
לִיה לְגוֹ קִשְׁרָא תְּקִיפָא שׁוֹלֵחַ אֶת הָקוֹל עַל יְדֵי הַיְסוּד אֶל תּוֹךְ קֶשֶׁר הַחֹזֶק
שֶׁהִיא הַמַּלְכוּת, (וְהַטַּעַם שֶׁקוֹרָא אֶת הַמַּלְכוּת "תְּקִיפָא" לְהוֹרוֹת עַל חֹזֶק דֵּינִי הַמַּלְכוּת, שֶׁזֶּה יִתְגַּלֵּי
הָאוֹמִיּוֹת וְחֹזֶק דֵּינִים וּפְעוּלָתָם. וְהֵנָּה צִטּוֹי הָאוֹמִיּוֹת עִיקָרָם הֵם אַחֲרֵי"ע מִן הַגְּרוֹן וּגִיכ"ק מִן הַחֵיד,
וְאֵם כֵּן אֵיד יִתְיַסֵּר הָאוֹמִיּוֹת אֶל הַמַּלְכוּת שֶׁהִיא סוּד הַפֶּה, לִזֶּה אָמַר) (ה"ג) שֶׁהִיא מִגְדָּלָא
דְּפֶרַח בְּאִוִּירָא שֶׁהַמַּלְכוּת הִיא מִגְדָּל הַפֶּה צְחוּרָה, כִּי לְפַעְמִים הִיא עוֹלָה אֶל הַחֲכָמָה
וְהַצִּינָה הַנִּקְרָאוֹת אִוִּיר, דְּעִשְׂרִין וְתֵרִין שְׁוֵרִין לִכֵּן הִיא כּוֹלֶלֶת אֶת כָּל הַכ"צ
אוֹמִיּוֹת הַיּוֹלָאוֹת מִחֲמַשֵּׁל מִלְּאֲחֹת הַפֶּה, וְהֵם כ"צ שׁוֹרֹת וְחוֹמוֹת, כִּי כָּל אוֹת הִיא
שׁוֹרָה וְחוֹמָה אַחַת.

וּבְדִין הָהוּא קָלָא אֲשֶׁתִּכְךָ לְגוּ מְלָה, בְּשִׁיעוּרָא גּוּ תְּחוּמָא בְּדָקָא יָאוּת,
וְאֵלִין תִּלְת קְשָׁרִין אֲנוּן תְּחוּמָא, לְאַעְנָאָה לְקָלָא וּלְמְלָה, וּלְכָל
אֲנוּן סְטָרִין דְּנִפְקִין מִקָּלָא וּמְלָה, דְּאֶקְרוּן יָמֵי קָדָם, וְאֵלִין אֲסָגִין יוֹמִין
בְּשִׁיעוּרָא, בְּדָקָא יָאוּת לְקָלָא וּמְלָה, וְרָזָא דָּא (אִיּוֹב כט יח) וּבְחוּל אֲרָבָה
יָמִים, בְּגִין חוּל אֲסָגִיאוּ יוֹמִין גּוּ שִׁיעוּרָא דְּבוּצִינָא בְּדָקָא חֲזִי, וּכְלָא
מֵאִין סוּף.

מתוק מדבש

וּבְדִין וּכְשֶׁהֲגִיעַ הַקּוֹל אֶל הַמַּלְכוּת, אִזּוּ הָהוּא קָלָא אֲשֶׁתִּכְךָ לְגוּ מְלָה אִתּוּ הַקּוֹל
נִשְׁקָט וְנִסְתַּחֲתַר בְּחוּךְ הַדִּיצוּר שֶׁהִיא הַמַּלְכוּת, (ה"ג) בְּשִׁיעוּרָא גּוּ תְּחוּמָא בְּדָקָא
יָאוּת בְּשִׁיעוּר שֶׁל תַּחֲסוּס וּגְבוּל כְּרָאוּי, כִּי הַמַּלְכוּת נִתְּנָה תַּחֲסוּס וְשִׁיעוּר לַהֲקוֹל, וְכָל קוֹל
וְקוֹל יִפְסַק בְּכָלִי הַדִּיצוּר, כִּפִּי שִׁיעוּר הַמוּגְבָל הֶרְאוּי לְכָל אִתּוּ וְאוּת. וְאֵלִין תִּלְת קְשָׁרִין
אֲנוּן תְּחוּמָא לְאַעְנָאָה לְקָלָא וּלְמְלָה וְאֵלִין שְׁרִישׁ שֶׁל מוֹל שֶׁהֵם שְׂרִישׁ צִנָּה
תַּפְאֶרֶת וּמַלְכוּת, הֵם הַעוֹשִׂים הַתַּחֲסוּס וְהַגְבוּל כְּדִי לִהְיוֹת אִתּוּ הַקּוֹל וְאוּת הַדִּיצוּר, וְר"ל
מִלְּצַד שֶׁהֵם נִתְּנוּ שִׁיעוּר וּמִדָּה לְהַתְּהוּוֹת וְהַתַּפְשָׁטוֹת הַדִּיצוּר וְהַקּוֹל עַל יְדֵי הַכ"צ אִתּוּתוֹת,
עוֹד נִתְּנִים שִׁיעוּר וּמִדָּה לַעֲנִין הַנִּהְגָּתָם, דִּהִינּוּ אִיךְ תִּטְרַף אִתּוּ אַחַת עִם חֲצִרְתָּהּ,
כְּגוֹן מִלְת בְּרִא'שׁוֹת הִיא מְלֹרֶפֶת מִשֶּׁשׁ אִתּוּתוֹת שׁוֹנוֹת, וְלָכֵן אֲנוּן סְטָרִין דְּנִפְקִין
מִקָּלָא וּמְלָה וְגַם נִתְּנִים שִׁיעוּר לְכָל אִתּוּת הַצְּחִינוֹת הַיּוֹצְאוֹת מִקּוֹל וְדִיצוּר, כִּי מִכָּח
הַקּוֹל וְהַדִּיצוּר יוֹצְאִים כַּמָּה דִּיצוּרִים וְעִנִּינִים לְאִין תַּכְלִית, כִּי עַל יְדֵי הַדִּיצוּר יוֹצֵא רִצּוֹן
נֶפֶשׁ הָאָדָם הַמְדַבֵּר, וְרִצּוֹן זֶה אִין לוֹ שִׁיעוּר וְתַכְלִית, וְהוּא מַעוּלָה מִהַדִּיצוּר עֲלָמוּ,
דְּאֶקְרוּן יָמֵי קָדָם וְאֵלִין הַרְנוֹנוֹת נִקְרָאִים יָמֵי קָדָם, כִּי שׁוֹרֵשׁ הַרְנוֹן הוּא מִהַכְּתֵר הַנִּקְרָא
קָדָם, וּמִשֶּׁם מִשְׁתַּלְשָׁלִים הַרְנוֹנוֹת, וְאֵלִין אֲסָגִין יוֹמִין בְּשִׁיעוּרָא בְּדָקָא יָאוּת לְקָלָא
וּמְלָה, וְאֵלִין הַרְנוֹנוֹת מִרְצִים יָמִים, כִּי יֵשׁ בְּכַתֵּר הַרְצָה עֲנָפִים הַנִּקְרָאִים יָמִים, כִּי הֵם
מִתְרַצִּים עֶשֶׂר מֵעֶשֶׂר וְעֶשֶׂר מֵעֶשֶׂר עַד אִין סוּף וְאִין תַּכְלִית וְשִׁיעוּר, וְעַם כָּל זֶה מִפְּאֶת
צְחִינוֹת הַסְּפִירוֹת הֵם בְּשִׁיעוּר כְּרָאוּי לְקוֹל וְדִיצוּר, כִּי הֵם שִׁיעוּר הַדִּיצוּר אֲשֶׁר יֵשׁ לוֹ
תַּכְלִית, כִּי הַדִּיצוּר מוּגְבָל מִכ"צ אִתּוּתוֹת, וְאִין יוֹתֵר, וְרָזָא דָּא וְסוּד זֶה רִמּוֹז בְּפִסְקוֹ
וּבְחוּל אֲרָבָה יָמִים שְׂפִירוֹשׁוּ בְּגִין חוּל אֲסָגִיאוּ יוֹמִין בְּשִׁיעוּרָא גּוּ שִׁיעוּר מִדָּה
קוֹ הַמִּדָּה, מִרְצִים יָמִים שֶׁהֵם צְחִינוֹת רְצוּת לְאִין תַּכְלִית לְרִצּוֹן הָעֲלִיוֹן הַמִּתְפַּשֵּׁט עַד אִין
שִׁיעוּר וְתַכְלִית, גּוּ שִׁיעוּרָא דְּבוּצִינָא בְּדָקָא חֲזִי וְהֵם מִשְׁוֹעֲרִים בְּשִׁיעוּר קוֹ הַמִּדָּה
כְּרָאוּי לְפִי חֲכֻמָּתוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וְכָל מֵאִין סוּף וְהַכָּל מֵאִין סוּף, שֶׁאִין לוֹ שִׁיעוּר וּמִדָּה.
(רמ"ק ח"ג קל"קמ ומפרשים)

אין סוף בְּלָהוּ נְקוּדֵי דְאֹרִיתָא, קְשָׁרִין אֵלִין, תִּלְת קְשָׁרִין דְקָא אֲמָרן,
בְּשִׁיעוּרָא רְזָא דְחו"ל, וְאֲנֹן תִּלְת נְקוּדֵי דְשָׁרִין עַל אֲתוּוֹן, לְעֵלָא
וּלְאַמְצִיתָא וּלְתַתָּא, וְאֲנֹן חו"ל דְקָא אֲמָרן. ו

קְדָמָא שְׂרִיא לְעֵלָא וְאֲקָרִי בְכָלָהוּ, תְּנִינָא שְׂרִיא בְאַמְצִיתָא, וְשְׁנִי
שְׂמָא, וְאַתְקִשָׁר בֵּין עֵילָא וְתַתָּא, תִּלְתָּא דְאִיהוּ תְקִיפָא,
אֲקָרִי בְשְׂמָא אַחֲרָא.

מתוק מדבש

ואמר עוד כי אין סוף בְּלָהוּ נְקוּדֵי דְאֹרִיתָא כל הנקודות שצמורה גם הם צאין סוף
שְׂשִׁיעוּר וּמְדָה, ועם כל זה יש להם צחינת קו המדה מניה וביה, והיינו קְשָׁרִין
אֵלִין אֲלוֹ הַקְּשָׁרִים של מדות הנקודות, תִּלְת קְשָׁרִין דְקָא אֲמָרן בְּשִׁיעוּרָא רְזָא דְחו"ל
הם שלשה קשרים שאמרנו בשיעור סוד חו"ל, ולא שהם ממע כמו חו"ל שהם מדות
האותיות, כי כאן מדבר בנקודות שהם גשמות האותיות, אלא הכונה כי האותיות שהם
כגוף שיש לו שיעור ומדה, והנשמה מתחללת באותה השיעור, וצורך צחינה זו יתייחס
לנקודות שיעור מדה, עם היותם צאין סוף, וְאֲנֹן תִּלְת נְקוּדֵי וְאֲלוֹ הַשְּׁלֹש נקודות
חול"ם שור"ק חיר"ק שאלו השלשה קשרים מתייחסים אליהם, דְשָׁרִין עַל אֲתוּוֹן דְעֵלָא
וּלְאַמְצִיתָא וּלְתַתָּא השורות על האותיות ופועלות בהם, נקודת חול"ם למעלה, ונקודת
שור"ק באמצע (היינו מה שאנו קוראים מלאפוס), ונקודת חיר"ק למטה, וְאֲנֹן חו"ל דְקָא אֲמָרן
והם סוד חו"ל שאמרנו לעיל, לא בצחינת אותיות אלא בצחינת נקודות, בסוד שיעור קו
המדה הנותן מדה למדות.

ומפרש קְדָמָא שְׂרִיא דְעֵלָא נקודה הראשונה שורה למעלה שהיא נקודת חול"ם, שהיא
צחינת נשמה לפעולות הנעלמות שצחינה, והיא סוד אות ח' של חו"ל (ואפשר כי
חו"ל עם ס' סחומה שצחינה, היא חול"ם), וְאֲקָרִי בְכָלָהוּ ונקראת כולם, כי כולם נכללו בצחינה
שבה נקודת החול"ם. תְּנִינָא שְׂרִיא בְאַמְצִיתָא נקודה שניה שהיא נקודת שור"ק
שורה באמצע האות, והיא צחינת נשמה לפעולות הנפעלות בחפארת, שהם פעולות אמצעיות
בין העלם הצחינה לגלוי המלכות, והיא סוד אות ו' של חו"ל, וגם היא כוללת כל הצחינות
בהתפשטותה, וְשְׁנִי שְׂמָא ונשתנה שמה של נקודת חול"ם לנקודת שור"ק, ר"ל שאין זה
שינוי כי היא נקודה כמו נקודת החול"ם, אלא השינוי היא צמה שהיא באמצע האות, לכן
וְאַתְקִשָׁר בֵּין עֵילָא וְתַתָּא נעשה קשר וקו המדה בין בינה שלמעלה לבין המלכות
שלמטה. תִּלְתָּא דְאִיהוּ תְקִיפָא נקודה שלישית שהיא נקודת חיר"ק שתחת האות,
שפעולותיה חזקות צדינים, כי היא צחינת נשמה לפעולות ממשיות הנפעלות על ידי המלכות,
אֲקָרִי בְשְׂמָא אַחֲרָא ונקודה זו נקראת בשם אחר, דהיינו שנקראת חיר"ק מלשון (איכה
ב טו) ויחרקו שן, המורה על הדין והתוקף, לכן אינה רמוזה באות ל' דחו"ל.

CHOMAH DIVINE + TIF-AC-7
IN KETTER

WHEN

8/1/7

שם אשכול

וְעַל דָּא הָנִי תִּלְתָּא אֶקְרוּ גְבוּל תְּחוּמָּא, בְּקוּלְפִין סְטְרוּי דְּבוּצִינָא,
לְשׁוּאָה תְּחוּמָּא לְכָלָּא לְעֵלָּא וְתַתָּא.

מִקְשָׁרָא תִּלְיָתָא נָפִיק הָא זֹהַר, וְאִיהוּ זֹהַר הֶרְקִיעַ, דְּבִה שְׁמָשׁ
וְסִיְהָרָא פּוֹכְבִּיא וּמְזִלִּי לְאַנְהָרָא, כִּד הָא זֹהַר נְהִיר,
וּבִטְשׁ בְּכָל אֲנוּן טוּרִין, וְרָשִׁים לוֹן, וְאַפִּישׁ לוֹן וְאַסְגִּי לוֹן, וּבְדִין
אֲשִׁתְּלִימוּ כְּלָהוּ.

מתוק מדבש

וְעַל דָּא הָנִי תִּלְתָּא אֶקְרוּ גְבוּל תְּחוּמָּא ועל כן אלו השלשה קשרים שהם שלש הנהגות
הנרמזות במלת חו"ל, נקראות גבול ותחום, אמנם אין עיקר הגבול מאות ח' או
מאות ו', אלא מאות ל' שהיא במלכות, כי זה הוא גילוי הפעולות, (ה"ג) בְּקוּלְפִין
דְּבוּצִינָא על ידי מטה של קו המדה שהוא סוד אות ו' (כמוצא במס' זרקות דף נח ע"א,
הכו ליה קולפא וידון דינא, שפירושו מקל עם ראש, כעין נגר וזראשו קלוסטרט הנזכר בחו"ל), לְשׁוּאָה
תְּחוּמָּא לְכָלָּא וְתַתָּא כדי לתת תחום לכל הבחינות והעניינים למעלה ולמטה,
כנשמה המתפשטת בכל חלקי הגוף.

ואמר עוד מִקְשָׁרָא תִּלְיָתָא נָפִיק הָא זֹהַר מקשר השלישי שהוא שורש המלכות
שזכתה בסוד קו המדה יולא זה הזהר שהיא הדעת שתחת הכתר, וְאִיהוּ זֹהַר
הֶרְקִיעַ והיא זוהר ואור המאירה בששה קצוות דז"א ונעשה להם נשמה, דְּבִה כי זרקיע
הזה, מאירים שְׁמָשׁ וְסִיְהָרָא השמש והירח שהם תפארת ומלכות, הפועלים צענם
הפעולות הנמשלים בפעולות השמש והירח, פּוֹכְבִּיא והכוכבים שהם שאר חמש ספירות
חסד גבורה נחם והוד ויסוד, וּמְזִלִּי והמזלות שהם סוד י"ז גבולי אלכסונים, לְאַנְהָרָא
שכולם מאירים מהדעת, ונותנת להם כח ההנהגה, כִּד הָא זֹהַר נְהִיר כשזה הזוהר
שהיא הדעת מאירה בסוד הארת הנשמה בתוך גוף הו"ק, וּבִטְשׁ בְּכָל אֲנוּן טוּרִין ומכה
דהיינו שמאירה מרחוק ממקומה שזו"ק על ידי היסוד בכל אלו ההרים, שהם השצע
ספירות של המלכות, (ה"ג) וְדִשְׁיוֹן לִוְן (הוא מלשון (מהלים כג ה) דשנת בשמן ראשי) פי'
ומשפיע להם משפע החכמה הנקרא שמן, בסוד זרע הנזרע תחילה, ואחר כך וְאַפִּישׁ
לִוְן וְאַסְגִּי לִוְן ומרבה אותם ומגדיל אותם, בסוד (זראשית א כג) פרו ורבו, שתרגום שלהם
פושו וסגו, ור"ל אחר שיגדל הזרע ישאו פריים ואחר כך יתגדלו, וּבְדִין אֲשִׁתְּלִימוּ
כְּלָהוּ ואז כשהמלכות תהיה בשלימות, גם כל הספירות נשלמים, ומצלעדיה אין שלימות.
(רמ"ק ח"ג קמ"קמז ומפרשים)

וְהַמְשִׁילִים יִזְהָרוּ בְּזוֹהַר הָרַקִּיעַ, הָאֵי זוֹהַר אֲפִיק אֲתוֹנוֹן דִּקְיָקִין, בְּחִיזוֹ
דְּאֲנוֹן עֲלָאִין, אֲתוֹנוֹן עֲלָאִין אֲתוֹנוֹן דִּקְיָקִין, וְכִלְהוּ בְּרִזָּא
עֲלָאָה בְּדָקָא חֲזִי.

מִקְשָׁרָא תְּנִינָא אֲמַצְעִיתָא נְפָקִי מִזְלוֹת, דְּזוֹהֲרִין לְאַסְתְּפִלָּא בְּהוּא זוֹהַר
עֲלָאָה, מִקְשָׁרָא תְּלִיתָאָה נְפָקִי בּוֹכְבִּיָּא לְאַשְׁתְּמִשָּׂא, וְעַל דָּא
וּמַצְדִּיקֵי הָרַבִּים בְּפּוֹכְבִּים לְעוֹלָם וָעֶד, וּמַצְדִּיקֵי דִיקָא, וְאֲנוֹן בּוֹכְבִּיָּא
דְּצָדֵק, וְכִלְהוּ תִלְיָן בְּהָאֵי זוֹהַר.

מתוק מדבש

מֵה שְׁכִמּוֹז וְהַמְשִׁילִים יִזְהָרוּ בְּזוֹהַר הָרַקִּיעַ הֵנָּה הָאֵי זוֹהַר זֶה הַזוֹהַר שֶׁהוּא הַדַּעַת,
אֲפִיק אֲתוֹנוֹן דִּקְיָקִין מוֹלִיֵּא לְאוֹתוֹת דְּקוֹת וּקְטָנוֹת מִן הַצִּינָה אֶל הַמַּלְכוּת, בְּחִיזוֹ
דְּאֲנוֹן עֲלָאִין כְּמִרְאָה שֶׁל אוֹתם הָאוֹתוֹת הַגְּדוֹלוֹת שִׁילְאוּ מִן הַחֲכָמָה אֶל הַצִּינָה, אֲתוֹנוֹן
עֲלָאִין אֲתוֹנוֹן דִּקְיָקִין כִּי יֵשׁ אוֹתוֹת גְּדוֹלוֹת, וְיֵשׁ אוֹתוֹת קְטָנוֹת, וְכִלְהוּ בְּרִזָּא עֲלָאָה
בְּדָקָא חֲזִי וְכָל הָאוֹתוֹת הָאֵלּוּ הֵם בְּסוּד עֲלִיּוֹן כְּרָאוּי לְהִיּוֹת, כִּי אֵלּוּ שׁוֹרֵשׁ וְנִשְׁמָה
לְהָאוֹתוֹת שֶׁנִּשְׁצַע סְפִירוֹת הַתַּחֲתוֹנוֹת.

מִקְשָׁרָא תְּנִינָא אֲמַצְעִיתָא מִקְשָׁר הַשְּׁנִי שֶׁהוּא קֶשֶׁר הָאֲמַצְעִי שֶׁנִּתְפָּאֵר שֶׁהוּא סוּד ו'
דְּחו"ל שְׁעֵלְתָה צִינָה, נְפָקִי מִזְלוֹת יוֹלֵאוֹת מִמֶּנּוּ הַמְּזוֹלוֹת שֶׁהֵם הַנְּקוּדוֹת שֶׁהֵם
הַנִּשְׁמָה לְהָאוֹתוֹת, כִּי אוֹתוֹת צִלֵּי נְקוּדוֹת הֵם כְּגוֹף צֶלָא נִשְׁמָה, וְנִקְרְאוֹת הַנְּקוּדוֹת מְזוֹלוֹת
כִּי הֵם מְזוֹלוֹת שִׁפְעָה צִהָאוֹתוֹת, וְלִכְּן צִהָאוֹתוֹת הַנְּקוּדוֹת הַמֵּאִירוֹת צִהָאוֹתוֹת דְּזוֹהֲרִין
לְאַסְתְּפִלָּא בְּהוּא זוֹהַר עֲלָאָה מֵאִירוֹת הַמִּשְׁכִּילִים לְהַסְתַּכֵּל וּלְהַתְּצוֹן צִהָאוֹתוֹת זוֹהַר הָעֲלִיּוֹן
שֶׁהוּא מִקּוֹר הַנְּקוּדוֹת שֶׁנִּתְחַכְמָה. וְאָמַר עוֹד כִּי מִקְשָׁרָא תְּלִיתָאָה נְפָקִי בּוֹכְבִּיָּא מִקְשָׁר
הַשְּׁלִישִׁי שֶׁהוּא סוּד ל' שֶׁל חו"ל שֶׁנִּתְחַכְמָה צִינָה, יוֹלֵאִים מִמֶּנּוּ שֶׁנִּשְׁצַע כּוֹכְבֵי לֶכֶת
שֶׁהֵם סוּד שֶׁנִּשְׁצַע סְפִירוֹת, שֶׁהֵם כְּעִין גּוֹף לְהָאוֹתוֹת לְאַשְׁתְּמִשָּׂא לְהַשְׁתַּמֵּשׁ עַל יָדָם צִהָאוֹתוֹת
שֶׁהֵם צִהָאוֹת נֶפֶשׁ, וְנִתְחַכְמָה שֶׁהֵם צִהָאוֹת רוּחַ, וְנִשְׁתַּמֵּשׁ שֶׁהֵם הַנִּשְׁמָה לְהַסְתַּכֵּל, וְנִתְחַכְמָה
צִהָאוֹת זֶה הַתַּפְּשׁוֹת כָּל הַהִנְהָגָה עַד סוֹף הַמַּדְרָגוֹת, וְעַל דָּא וְעַל זֶה נִאֲמַר וּמַצְדִּיקֵי
הָרַבִּים בְּפּוֹכְבִּים לְעוֹלָם וָעֶד וּמִפְרֵשׁ וּמַצְדִּיקֵי דִיקָא צִהָאוֹת כְּתוּב "וּמַצְדִּיקֵי" וְלֹא
כְּתוּב מִזְכִּי וְכְדוּמָה, לְרַמֵּז עַל הַתַּפְּשׁוֹת הַהִנְהָגוֹת שֶׁל מַדַּת הַמַּלְכוּת שֶׁהִיא מַדַּת נָדָק, וְאֲנוֹן
בּוֹכְבִּיָּא דְּצָדֵק וְהֵם כְּנֶגֶד כּוֹכְבֵי נָדָק הַרְמוּזִים עַל הַסְּפִירוֹת שֶׁנִּתְחַכְמָה, וְכִלְהוּ תִלְיָן
בְּהָאֵי זוֹהַר וְכֹלֵם תְּלוּיִם בְּזֶה הַזוֹהַר, דְּהֵיִינוּ זוֹהַר הָרַקִּיעַ שֶׁהוּא פְּנִימִיּוֹת הַסְּפִירוֹת
וְנִשְׁתַּמֵּשׁ.

תִּשַׁע נְהָרִין לֹא מִתְּפַשְׁטִין מִנִּיהוּ אֲתוּוֹן, כְּהִנִּי דְנִפְקִי מִגּוּ נְקוּדָה אַחְרָא,
אֵלִין לֹא מִתְּפַשְׁטִי אֶלָּא פְּשִׁיטוּ דְקִיק, וְאַשְׁתָּאֲרוּ אֵלִין בְּקִיּוּמִיהוּ,
וְהָהוּא פְּשִׁיטוּ דְּמִתְּפַשְׁטִי, אֲנוּן טַעְמִי דְאֻרִיתָא, דְנִפְקִי לְנִגְנָא בְּהוּ.

תִּלְת קֶשְׁרִין קְדָמָאִין דְקָא אֲמָרָן, קֶשְׁרָא קְדָמָאָה אֲשָׁתָּאֲרַ עַל אֲתוּוֹן
לְעֵלָא לְנְקוּדָה, וְאַשְׁתָּאֲרַ לְמַהְוִי טַעְמָא לְעֵלָא, תְּרִי אַחֲרָנִין קִימִין
לְטַעְמָא חֲדָא, וְאֲנוּן תְּרִין נְקוּדִין גּוּ דִיּוֹקְנָא דו"ו, תִּלְת אֵלִין לֹא

מתוק מדבש

תִּשַׁע נְהָרִין לֹא מִתְּפַשְׁטִין מִנִּיהוּ אֲתוּוֹן, תִּשַׁע אֲנוּן טַעְמִי דְנִפְקִי מִגּוּ נְקוּדָה אַחְרָא,
שֶׁל הַחֲכָמָה שֶׁמֶהֱסָ יוֹלָאוֹת הַנְּקוּדוֹת, לֹא מִתְּפַשְׁטוֹת מֵהֶם אֲנוּתוֹת, כְּהִנִּי דְנִפְקִי
מִגּוּ נְקוּדָה אַחְרָא כִּמוֹ הָאוֹתוֹת שִׁיּוּלָאוֹת מִתּוֹךְ נְקוּדָה הָאַחֶרֶת שֶׁהִיא הַמַּלְכוּת דְּחֲכָמָה
דְּרַךְ הַצִּינָה, הַמִּתְּפַשְׁטָה הַמִּתְּפַשְׁטוֹת גְּדוּלָה עַד סוֹף מַדְרָגוֹת הָאוֹתוֹת וְכָל הַמַּלְאוֹת כּוּלּוֹ,
אֲבָל יוֹלָאוֹת מֵהֶם אֲנוּתוֹת ח' ו' זַמְנוֹ לְהַנְכַלְלוֹת בְּתִשַׁע סְפִירוֹת הָעֲלִיּוֹנוֹת דְּחֲכָמָה, שֶׁהֶם
סוּד קֶשֶׁר רֹאשׁוֹן וְשֵׁנִי הֵנ"ל, לִכְן אָמַר "כְּהִנִּי", וְאָמַר עוֹד כִּי אֵלִין אֵלּוֹ הַתִּשַׁע סְפִירוֹת
הָעֲלִיּוֹנוֹת דְּחֲכָמָה, לֹא מִתְּפַשְׁטִי אֶלָּא פְּשִׁיטוּ דְקִיק חִינִס מִתְּפַשְׁטוֹת אֵלָּא הַמִּתְּפַשְׁטוֹת
דְּקָה, שֶׁהִיא הַמִּתְּפַשְׁטוֹת הַקּוֹ הַמֵּדָה מִדְּקוֹת הַכֶּתֶר הַעוֹזֵר בְּתוֹכָם וּמַעֲבִיר דְּרָכָם אֶת
הַטַּעְמִים לְהָאוֹתוֹת, וְאַשְׁתָּאֲרוּ אֵלִין בְּקִיּוּמִיהוּ וְאֵלּוֹ הַתִּשַׁע סְפִירוֹת נִשְׁמָרוּתָם נְקִיּוּמָם
בְּלִי הַמִּתְּפַשְׁטוֹת, וְכִלִּי שִׁנּוּי עַל יְדֵי קוֹ הַמֵּדָה הַעוֹזֵר בְּתוֹכָם, וּמִפְרֵשׁ וְהָהוּא פְּשִׁיטוּ
דְּמִתְּפַשְׁטִי, אֲנוּן טַעְמִי דְאֻרִיתָא וְאוֹתוֹ הַמִּתְּפַשְׁטוֹת שֶׁמִּתְּפַשְׁטִי הַקּוֹ הַמֵּדָה מֵהַכֶּתֶר,
אֵלּוֹ הֵם טַעְמֵי הַתּוֹרָה, דְנִפְקִי לְנִגְנָא בְּהוּ שִׁיּוּלָאוֹס לְנִגְן בָּאוֹתוֹת הַתּוֹרָה, וְנוֹתֵנִים מֵדָה
לְאַרְיִכוֹת הַמִּצְוָה וְנִיגוּנָה.

WORD

תִּלְת קֶשְׁרִין קְדָמָאִין דְקָא אֲמָרָן שְׁלֹשָׁה קֶשְׁרִים הֶרְאִשׁוּנִים שֶׁאֲמַרְנוּ שְׁנַרְמִזִּים בָּאוֹתוֹת
ח' וְהֵם קוֹדְמוֹת לְשֶׁאֵר הָאוֹתוֹת, קֶשְׁרָא קְדָמָאָה הַקֶּשֶׁר הֶרְאִשׁוֹן שֶׁהוּא ח'
דְּחו"ל וְהוּא נְקוּדַת חו"ס, אֲשָׁתָּאֲרַ עַל אֲתוּוֹן לְעֵלָא לְנְקוּדָה הִיא נִשְׁאָרָה עַל הָאוֹתוֹת
לְמַעַלָּה לְנְקוּדָה נְקוּדַת חו"ס, שֶׁהִיא אֵין שׁוֹם נְקוּדָה לְמַעַלָּה עַל הָאוֹתוֹת אֵלָּא חו"ס, וְכֵן
וְאַשְׁתָּאֲרַ לְמַהְוִי טַעְמָא לְעֵלָא גַם נִשְׁאָרָה הַנְּקוּדָה לִהְיוֹת טַעַם "רִצִּיעַ" לְמַעַלָּה עַל
הָאוֹת. תְּרִי אַחֲרָנִין שְׁנֵי קֶשְׁרִים הָאַחֲרִים שֶׁהֶם שְׁנֵי וְשְׁלִישִׁי הַנְּרַמִּזִּים בּו' ל' דְּחו"ל, קִימִין
לְטַעְמָא חֲדָא הֵם עוֹמְדִים לְטַעַם אֶחָד שֶׁהוּא "זִקְף גְּדוּל", וְאֲנוּן תְּרִין נְקוּדִין גּוּ
דִיּוֹקְנָא דו"ו וְהֵם ב' נְקוּדוֹת עִם לוֹרֵת ו', כִּי לוֹרֵת זִקְף גְּדוּל הִיא ב' נְקוּדוֹת זוּ עַל זוּ
עִם קוֹ כַּעֲיִן ו', וְהֵם רּוֹמְזוֹת לְנְקוּדַת שׁו"ר ק' שֶׁהִיא נְקוּדָה בְּאִמְלָע ו', וְלְנְקוּדַת חִיר"ק.
וְהִנֵּה הַנְּקוּדוֹת הֵם בְּחֲכָמָה, לִכְן אָמַר כִּי תִלְת אֵלִין לֹא מִתְּפַשְׁטִי יִתִּיר אֵלּוֹ הַשְּׁלֹשָׁה

מִתְפַּשְׁטִי יִתִּיר, אֶלֶּא קִימִי בְּקִיּוּמִיהוּ, תִּלְתַּת נְקוּדִין תִּלְתַּת קְשָׁרִין לְאַעֲנָא
בְּלָא, בְּכָל אַנּוּן רִזִּין דְּקָא אֶמְרָן.

וְכִלְהוּ אִיהוּ רְזָא דְּאוּרִיתָא לְאַסְתִּמְכָּא, בְּגִין דְּאִית לְאוּרִיתָא עַל (מָה)
דִּיסְתַּמָּךְ, סְמִיכוּ סְתִים פְּנִימָאָה, וְסְמִיכוּ דְּגִלִי יִתִּיר וְעֵבִיד
מִטְלָנוּי דְּאוּרִיתָא לְמִיָּהָ, וְלָא תְּפּוּק לְבָר.

אוּרִיתָא בְּלָא סְמִיכוּ דָּא פְּנִימָאָה, לָאו סְמִיכוּ, וְלָא אֲשַׁתְּכַחַת לְמַהוּי

מתוק מדבש

קשרים של חו"ל שהם סוד הג' נקודות, אינם מתפשטים יותר משיעור החכמה, אֶלֶּא
קִימִי בְּקִיּוּמִיהוּ אֶלֶּא עומדים בקיומם כמו שנתפשטו מהכתר ממש, ור"ל כאשר קו
המדה מבחינת חו"ל מתפשט מן הכתר אל החכמה, אלו האותיות אינם יורדים לבניה
ששם האותיות אֶלֶּא נשארות בחכמה, ואמר כי תִּלְתַּת נְקוּדִין תִּלְתַּת קְשָׁרִין לְאַעֲנָא
בְּלָא אֶלֶּא השלש נקודות הם שלשה קשרים להנהיג את הכל, בְּכָל אַנּוּן רִזִּין דְּקָא אֶמְרָן
בכל אותם הנקודות שאמרנו הנרמזים באותיות חו"ל.

והנה אלו הג' נקודות חו"ל שור"ק חיר"ק, שהם סוד טעמים של רציע וזקף גדול, הם יוצאים מג'
קשרי חו"ל, אבל אינם נרמזים בצורת אותיות חו"ל, ועיין לקמן בדף קכו ע"ב.

ומפרש ואמר כי וְכִלְהוּ וכל אלו הנקודות שפירשנו צענין טעמים נקודות ואותיות שהם
סוד נר"ן, אִיהוּ רְזָא דְּאוּרִיתָא לְאַסְתִּמְכָּא הם סוד התורה לסמוך עליהם,
כִּי הֵם סְמִיכוּ וקיום התורה, בְּגִין דְּאִית לְאוּרִיתָא עַל מָה דִּיסְתַּמָּךְ לפי שיש להתורה
על מַה שֶׁאֵין עָלֶיהָ, כי על ידם מתבאר התורה, ומפרש סְמִיכוּ סְתִים פְּנִימָאָה סמיכת
התורה היא על ידי הטעמים שהם סתומים ופנימיים, כי הם ענפים מהכתר שהאין סוף
מתלבש בו, וסְמִיכוּ דְּגִלִי יִתִּיר ועוד סמיכות שגלוי יותר, והיינו על ידי הנקודות שהם
מהחכמה. ואמר עוד וְעֵבִיד מִטְלָנוּי דְּאוּרִיתָא לְמִיָּהָ והקצ"ה עושה נסיעות והתפשטות
התורה ללכת בהם, ר"ל כפי שיעור התפשטות הקו המדה המודד את סודות הספירות,
כך יש להלך בהם בסודותיהם, והטעם שצריך למדוד בקו המדה, כדי וְלָא תְּפּוּק לְבָר
שלא תלך התורה לחוץ אל מקום הקליפות והמציאות אם תהיה בלא מדה.

הנה כאשר ניתנה התורה לישראל, ניתנה בכל מדותיה ושיעור קומתה, גם מבחינת הטעמים
מהכתר, מפני שצריכה שתהיה התורה שלימה בסוד האצילות, לכן אוּרִיתָא בְּלָא
סְמִיכוּ דָּא פְּנִימָאָה התורה בלא סמיכות הפנימית הזה שהוא הטעמים, דהיינו הקורא
בתורה בנקודות לבדה בלי הטעמים, לָאו סְמִיכוּ וְלָא אֲשַׁתְּכַחַת לְמַהוּי אוּרִיתָא לא
נקראת סמיכה, עד שלא נמצאת ואינה ראויה להקרא קריאת תורה, לפי שאינה יכולה

אורייתא, וכלא מאין סוף, ועשרין ותריין אתון דאורייתא, ואלין מהאי נקודה דנפקא מאין סוף.

תשע נקודין דשליטין על אתון, אנון אין סוף, ושליטין על כלא, תליסר טעמי דאורייתא אתפשטו מניהו, וכלהו עשרין ותריין, פחושבן אתון דאורייתא, אלין עשרין ותריין, נקודין וטעמי דאורייתא, אנון רזא דבוצינא דקרדינותא למשחתא דכלא, ברזא דא כל משחתא, לאורכא ולפותיא לעומקא ולרומא, לית משחתא דנפיק משיעורא דא, מרזא דתשע נקודין ותליסר טעמין.

מתוק מדבש

להכלל צענס התורה העליונה, מפני שאינה שלימה אלא עם הטעמים, והטעם כי ובכא מאין סוף וכל התורה היא מן האין סוף, והיינו (ה"ג הגר"א) עשרין ותריין אתון דאורייתא אלין אלו הכ"צ אותיות התורה, מהאי נקודה דנפקא מאין (ה"ג) ילאו מאותה הנקודה שהיא המלכות דחכמה שינאה מן הכתר הנקרא אין, ור"ל על ידי התורה מנהיג האין סוף צ"ה את כל העולמות, ואין האין סוף מנהיג אס לא תהיה התורה שלימה בכל צחינותיה גם עם הטעמים.

תשע נקודין דשליטין על אתון תשע נקודות השולטות על האותיות ומנהיגות אותם, אנון אין סוף הם צמוד אין סוף כי פעולתם הם צאין סוף ותכלית, ושליטין על כלא והם שולטות על כל הכ"צ אותיות, תליסר טעמי דאורייתא אתפשטו מניהו י"ג טעמי תורה נתפשטו מהכתר דרך הנקודות שצמח החכמה (כתב הרמ"ק, לא ידעתי איך יכללו הטעמים במספר י"ג, שהרי יש יותר, ושם יעשו כללים לטעמים שנכללים אלו באלו), ובכא עשרין ותריין פחושבן אתון דאורייתא וכולם ביחד ה"ט נקודות והי"ג טעמים הם כ"ב, כמספר כ"צ אותיות התורה, כדי שיהיו האותיות בית קיבול לאלו ולאלו, אלין עשרין ותריין נקודין וטעמי דאורייתא אלו הכ"צ צחינות של ה"ט נקודות וי"ג טעמי התורה, שהם רוח וגשמה להאותיות, אנון רזא דבוצינא דקרדינותא למשחתא דכלא הם סוד קו המדה למדוד את הכל, ר"ל שהנקודות והטעמים מודדים צמח האותיות כמה אלק אלפי אלפים סודות נעלמים, ברזא דא פל משחתא לאורכא ולפותיא לעומקא ולרומא צמוד זה הם כל המדידות, לאורך שהוא לצד החסד, ולרוח שהוא לצד הגבורה, לעומק שהוא לצד המלכות, ולרום שהוא לצד הכתר המתרום למעלה, ואמר כי לית משחתא דנפיק משיעורא דא אין לך מדה היוצא מזה השיעור, דהיינו מרזא דתשע נקודין ותליסר טעמין מסוד של תשע הנקודות והי"ג טעמים, כי כל ההנהגות נמדדות על ידם.

עַל רְזָא דָּא אֲוִרִיתָא קִימָא בְּכָל סְטְרוֹי, וְכָל רְזִין וְכָל עֲמִיקִין דְּאֲוִרִיתָא
לֹא נִפְקוּ מִרְזָא דָּא לְבַר, בּוֹצִינָא דְקַרְדִּינוּתָא בְּרְזָא דָּא עֲבִיד
מִשְׁחָתָא לְכָל אֲנוּן מִשְׁחָתִין.

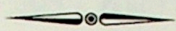
וְרְזָא דָּא לֹא אֲתִיְהִיב לְגַלְאָה בַּר לְדַחְלִי חֲטָאָה, דִּי רְזָא דְמַהֲמָנוּתָא
בִּידִיהוּ, וְאֲנוּן פְּשָׁרָאן לְגַלְאָה לֹון, אֲלִין מִפְתָּחִין דְּאֲנוּן עֲשָׂרִין
וּתְרִין, דְּשִׁלְטִין עַל אֲוִרִיתָא, וּמֵאֲלִין מִתְפָּרְשָׁן כָּל רְזִין וְכָל עוֹמְקִין
דְּאֲוִרִיתָא, וְכָל מְדִידוֹ דְּכָל מִשְׁחָתִין בְּכָל אֲנוּן סְטְרִין, אֲלִין מִפְתָּחִין
אֲתַמְסְרוּ לִיה לְמַשָּׁה בְּסִינִי, בְּשַׁעְתָּא דְקָרָן עוֹר פָּנִיו, וּמָסַר לֹון בְּרְזָא

מִתּוֹק מִדְּבַשׁ

וְאָמַר עוֹד כִּי עַל רְזָא דָּא אֲוִרִיתָא קִימָא בְּכָל סְטְרוֹי עַל סוּד זֶה שֶׁל הַטַּעֲמִים
וְהַנְקוּדוֹת עוֹמֶדֶת הַתּוֹרָה בְּכָל צַחֲנוּתֶיהָ, וְכָל רְזִין וְכָל רוֹי הַתּוֹרָה שֶׁהִם מִן הַצִּינָה,
וְכָל עֲמִיקִין דְּאֲוִרִיתָא וְכָל עֲמוּקוֹת הַתּוֹרָה שֶׁהִם מִן הַחֲכָמָה, שֶׁהִם פִּירוּשֵׁי הַתּוֹרָה עַל
דֶּרֶךְ הַסּוּד, וְאִתָּהּ יָכוֹל לִפְרֹשׁ זֶה כִּמְהָ אֲלִפִּי אֲלִפִּים סוּדוֹת וְעֵינִיִּים וְטַעֲמֵי הַמֵּאוֹת, דָּא
נִפְקוּ מִרְזָא דָּא לְבַר אִינֵס יוֹאֲלִים מִסּוּד הַטַּעֲמִים וְהַנְקוּדוֹת לַחוּץ, כִּי בּוֹצִינָא דְקַרְדִּינוּתָא
הָקוּ הַמֵּדָה הַמּוֹדֵד בְּסוּדוֹת הַסְפִירוֹת, בְּרְזָא דָּא עֲבִיד מִשְׁחָתָא לְכָל אֲנוּן מִשְׁחָתִין
בְּסוּד זֶה הוּא עוֹשֶׂה הַמְדִידוֹת לְכָל אוֹתָם הַמֵּדוֹת שֶׁל סוּדוֹת הַתּוֹרָה.

וְאָמַר כִּי וְרְזָא דָּא לֹא אֲתִיְהִיב לְגַלְאָה בַּר לְדַחְלִי חֲטָאָה סוּד זֶה שֶׁל קוֹ הַמֵּדָה לֹא
נִיתָן לַגְלוֹת אֲלֹא לִירְאֵי חֲטָא, דִּי רְזָא דְמַהֲמָנוּתָא בִּידִיהוּ אֲשֶׁר סוּד הָאֲמוּנָה הוּא
צִידָם, כְּדֵי שֶׁלֹא יִטְעוּהוּ הַחֲלִינוּס וַיֵּלֶאוּ לַחוּץ, וְגַם נֶרִיךְ שִׁהִיו צִידָם הַקִּדְמוֹת אֲמִתּוֹת,
וְאֲנוּן פְּשָׁרָאן לְגַלְאָה לֹון וְהֵם כְּשֵׁרִים וְרֹאוּס לַגְלוֹת לֵהֶם, לְפִי שֵׁשׁ לֵהֶם דַּעַת הַסּוּצֶלַת
הַקִּדְמוֹת הַסּוּדוֹת וַיֵּלִיחוּ זֵהֶם, אֲלִין מִפְתָּחִין דְּאֲנוּן עֲשָׂרִין וּתְרִין אֲלוֹ הַכ"צ מִפְתָּחוֹת
שֶׁהִם סוּד כ"צ אוֹתוֹת הַנִּחְלָקוֹת לְסוּד אֲמ"ש, צַג"ד כִּפְר"ת, הו"ו חֲט"י לנ"ס ע"ס ק,
שֶׁהִם סוּד עֶשֶׂר סְפִירוֹת וי"צ גְּבוּלֵי אֲלֶכְסוֹנִים, דְּשִׁלְטִין עַל אֲוִרִיתָא הַשּׁוֹלְטִים עַל הַתּוֹרָה,
שְׁגוּזִים בְּחוּס כָּל גְּנוּזֵי מֵדוֹת שֶׁל קוֹ הַמֵּדָה, וְשׁוֹלְטִים עֲלֶיהָ לַגּוֹזָה, וְהַיּוֹדֵעַ לִכְנֹס אֲלֶיהָ
יֵרָאֶה כִּמְהָ אֲלִפִּי מְדִידוֹת לֵאמֹר שִׁיעוֹר, וְהַכָּל בְּחוּץ אֲלוֹ הַכ"צ אוֹתוֹת, וּמֵאֲלִין מִתְפָּרְשָׁן
בְּכָל רְזִין וְכָל עוֹמְקִין דְּאֲוִרִיתָא וּמֵאֲלוֹ הַכ"צ אוֹתוֹת מִתְפָּרְשִׁים כָּל הַסּוּדוֹת וְכָל עוֹמְקֵי
הַתּוֹרָה, וְכָל מְדִידוֹ דְּכָל מִשְׁחָתִין בְּכָל אֲנוּן סְטְרִין וְכָל הַמֵּדוֹת שֶׁל כָּל הַמֵּדוֹת בְּכָל
אֲלוֹ הָאוֹפִנִים, אֲלִין מִפְתָּחִין אֲתַמְסְרוּ לִיה לְמַשָּׁה בְּסִינִי אֲלוֹ הַמִּפְתָּחוֹת נִמְסְרוּ לְמַשָּׁה
מִסִּינִי, בְּשַׁעְתָּא דְקָרָן עוֹר פָּנִיו נִשְׁעָה שְׁקָרָן עוֹר פָּנִיו, וּמָסַר לֹון בְּרְזָא דְלִחְיָשׁוֹ

דְּלַחֲשׁוּ לַיהוֹשֻׁעַ וְכָל אֲנוּן סָבִין, עַד דְּמָטוּ לְמֵאֲרֵי מְהִימְנוּתָא לְמַנְדֵּעַ,
זָכָא חוֹלְקֵהוֹן בְּעֵלְמָא דִּין וּבְעֵלְמָא דְאַתִּי.

מִתְנִיתִין, בְּאַרְבַּע תְּקִיפִין דְּרוּחֵי דְעֵלְמָא.

וְהַמְשָׁכִילִים יִזְהָרוּ, מֵאֵן מְשָׁכִילִים, אֵלִין דִּידְעֵי לְאַסְתְּכְּלָא בִיקְרָא
דְּמֵאֲרֵהוֹן, וִידְעֵי רְזָא דְחֻכְמָתָא, לְמִיעַל בְּלָא כְסוּפָא

מִתּוֹק מִדְּבַשׁ

לַיהוֹשֻׁעַ וְכָל אֲנוּן סָבִין וּמִסַּר אֹתָם כְּסוּד כְּלַחֵשׁ לַיהוֹשֻׁעַ וּלְכָל אֹתָם הַזִּקְנִים, עַד דְּמָטוּ
לְמֵאֲרֵי מְהִימְנוּתָא לְמַנְדֵּעַ עַד שֶׁהִגִּיעוּ לְדַעַת לְבַעֲלֵי אֲמוֹנָה, זָכָא חוֹלְקֵהוֹן בְּעֵלְמָא דִּין
וּבְעֵלְמָא דְאַתִּי אֲשֶׁרִי חֲלָקִס צַעֲלוֹס הִזֵּה וְצַעֲלוֹס הַבָּא. (רמ"ק ח"ג קמז-קמז, והגר"א ד"כ ע"צ)

מֵאֲמַר הַבָּא קוֹצֵב עַל מִשְׁנֵה הַמִּצְוֹת אֶת סוּד עֶשֶׂר סְפִירוֹת דו"א, וְהִיא מִשְׁנֵה קְדוּמָה שֶׁהִיטָה לְפָנֵי רַע
שְׁמַעוֹן, וְכַתּוּבָה כְּלָשׁוֹן קֶלֶר וְנִסְתָּר כַּעֲיֵן חִידוֹת. וְנִדְפְּסָה לְעִיל כְּפִרְשָׁת כְּרִישִׁית דף ג ע"ב, וְכַס"ד
שֶׁס (כֶּרֶךְ אֵל עַמ' יד-כד) צִיּוֹרָנוּה לְפִי פִירוּשׁ הַרְמ"ק כְּכַתֵּב יד, אֲמַנֵּס הַרְמ"ק כְּכַתֵּב כֵּאֵן "וְנִרְאָה שֶׁהִיא
כֵּאֵן בְּסִפְרִים, וְהַשְׁמִיטוּהָ הַמַּעֲתִיקִים".

וְזֶה שֶׁאֲמַר (ה"ג צ"ב כְּרִישִׁית) מִתְנִיתִין, עֶשֶׂר סְפִירוֹת בְּצִיּוֹמָה מִשְׁנֵה כַּעֲנִין עֶשֶׂר סְפִירוֹת
דו"א, שֶׁהֵם כְּלִימָה, כְּלוּמַר כְּלוֹס פִּיךְ מִלְדַּצֵּר וּלְכַךְ מִלְהִרְהַר, וְר"ל אֵין לְדַעַת מֵהוּתָם,
וְעַל זֶה נֵאמַר כְּכּוֹד אֱלֹהִים הַסֵּתֵר דְּכַר. (ע"י סִפְר יִצְרָה פ"א מ"ח). א' צִיּוֹר סְפִירָה הַרְשׁוּנָה,
תְּנִין, אַרְבַּע תְּקִיפִין לְמַדְנֹו, כִּי אֲרַצֵּה תְּקוּפוֹת הַשָּׁנָה שֶׁהֵם סוּד חֲגֵת"ס, שֶׁהִצִּינָה שֶׁהִיא
סוּד שָׁנָה מִנְהַגָּת אֶת הָעוֹלָם עַל יָדָם, רוּחֵי עֵלְמָא וְהֵם סוּד ד' רוּחוֹת הָעוֹלָם מִזְרַח
מִעֶרֶב לְפָנִים דְּרוּם, וְכוּ' (ה"ג הַרְמ"ק כֵּאֵן).

הִנֵּה אַחֵר שֶׁהִשְׁלִים צִיּוֹר מִשְׁנֵה זו, שֶׁכֵּה מִצְוֹר עֵיקָרִי סְדְרֵי הַשְׁתַּלְשְׁלוֹת וְהַצִּיּוֹרָה עַל פִּי הַפְּנִימִיּוֹת
וְהַסּוּד, שֶׁכֵּה עֲמָה לְצֹאֵר אֶת מַעֲלָתָם שֶׁל הַמַּכִּירִים וְהַיּוֹדְעִים אֶת צוּרָתָם כְּדֶרֶךְ זו, וְלֹא כְּדֶרֶךְ הַחֲקִירָה
וְהַתְּצוּנוּת כְּנִפְלָאוֹת הַטִּבֵּעַ לְכַד.

הִנֵּה מֵה שֶׁכְּתוּב וְהַמְשָׁכִילִים יִזְהָרוּ יֵשׁ לְשֹׁאֵל מֵאֵן מְשָׁכִילִים מִי הֵם הַמְשָׁכִילִים, וּמִשִּׁי
אֵלִין דִּידְעֵי לְאַסְתְּכְּלָא בִיקְרָא דְּמֵאֲרֵהוֹן אֲלוֹ שִׁיּוּדַעִים לְהַסְתַּכֵּל כַּעֲנִי הַשְׁכַּל
וְלִהְיוֹת מִחוּךְ הַתּוֹרָה אֶת כְּכּוֹד קוֹנֵס, הִנֵּה יֵשׁ הַמַּתְּצוּנוּתִים צִידֵיעַת תְּכִלִּית מַעֲשֵׂה כְּרִישִׁית,
כַּעֲנִין הַאִילָנוֹת וְדִשְׁאִים וְצַעֲלֵי חַיִּים, שֶׁמֵּהם רוּחִים אֶת נִפְלָאוֹת הַטִּבֵּעַ שְׁנֵתֵן הַקִּבְ"ה כְּחוּךְ
הַצִּיּוֹרָה, אֲבָל אֲלוֹ יִהְיוּ צְבוּשָׁת פְּנִים לְעוֹלָם הַבָּא, לְפִי שֶׁשֶּׁס אֵין הָעֵסֶק כְּפִשּׁוּטֵי הָעוֹנִיִּים
אֲלֹא כְּסוּדוֹתֵיהֶם, וְלֹא אֲמַר וִידְעֵי רְזָא דְּחֻכְמָתָא הַמְשָׁכִילִים הֵם יוֹדְעִים כְּסוּדוֹת חֲכָמָה
הַאֲמַת, לְמִיעַל בְּלָא כְּסוּפָא לְעֵלְמָא דְאַתִּי כְּדִי לִיכְנֹס כְּלָא צוּשָׁה לְעוֹלָם הַבָּא, וְיֻכַּל

לְעֹלָמָא דְאַתִּי, אֵלִין זְהִירִין כְּזוֹהֲרָא עֲלָאָה, וּמָה דְאָמַר וְהַמְשִׁכִּילִים,
וְלֹא אָמַר וְהַיּוֹדְעִים, אֵלִין וּדְאִי אֲנוּן דְּמִסְתַּכְּלָאן בְּרִזִּין פְּנִימָאִין סְתִימִין,
דְּלֹא קִימִין בְּגִלּוּיָא, וְלֹא אֶתְמַסְרוּ לְכָל בַּר נָשׁ, מֵאֵן דְּזָכִי לְאֶסְתַּכְּלָא
בְּהוּ בְּסִכְלָתָנוּ, דָּא אֶזְהִיר, דְּנִצְיִן בְּעִטּוּרָא דְּזוֹהֲרָא עֲלָאָה עַל כּוֹלָא,
לִית זְהֲרָא דְאֶזְהֵר כְּדָא, לִית זִיְהֲרָא דְנִצְיִן לְהֵהוּא עֲלָמָא כְּהֵאִי זִיְהֲרָא.
דָּא זוֹהֵר דְאֹרִיתָא, דָּא זוֹהֵר דְמֵאֲרִיהוֹן דְחֻכְמָתָא, דִּירְתִּין הֵהוּא
עֲלָמָא עַל כּוֹלָא, אֲנוּן נְפָקִין וְעֹאֲלִין בְּכָל גְּנֻזֵי דְמֵאֲרִיהוֹן, וְלִית

מתוק מדבש

לשאת ולתת בין שאר הצדיקים אשר הם בגן עדן דורשי סתרי תורה, אֵלִין זְהִירִין
כְּזוֹהֲרָא עֲלָאָה אֵלִין המעמיקים בסודות התורה מאירים כוזהר העליון שזדעת, ומשם
יֵאִירוּ ויִזְהִירוּ בפנימיות התורה, ובמידת שיעור קומה, דהיינו "כוזהר הרקיע", ומה
דְאָמַר וְהַמְשִׁכִּילִים ומה שאמר הלשון "והמשכילים", וְלֹא אָמַר וְהַיּוֹדְעִים ואינו אומר
"היודעים", אֵלִין וּדְאִי אֲנוּן דְּמִסְתַּכְּלָאן בְּרִזִּין פְּנִימָאִין סְתִימִין דְּלֹא קִימִין בְּגִלּוּיָא
אלו הם ודאי המסתכלים בסודות הפנימיים הסתומים שאינם עומדים בגלוי, ר"ל אלו הם
המשכילים להפשיט את המקראות מפשוטיהם מכל וכל, ומעמיקים בסודות הנסתרים בה,
ור"ל "היודעים" הם מדעת, "והמשכילים" הם מזינה, ואלו הסודות וְלֹא אֶתְמַסְרוּ לְכָל
בַּר נָשׁ לא נמסרו לכל אדם, אלא אחד צדרא או לתרי צדרא, וצדורו של רבי שמעון לא
נמלאו אלא הוא וששה החברים, מֵאֵן דְּזָכִי לְאֶסְתַּכְּלָא בְּהוּ בְּסִכְלָתָנוּ מי שזוכה להסתכל
בהם צעני השכל צהשכל וצעומק, דָּא אֶזְהִיר זה מאיר בהתנוולות של פנימיות ותוכיות
הספירות, דהיינו דְנִצְיִן בְּעִטּוּרָא דְּזוֹהֲרָא עֲלָאָה עַל כּוֹלָא שמתנוול צעטרה של זוהר
העליון על הכל שהוא סוד הדעת, שהוא זוהר מזהיר ומתנוול צספירות ונעשה נשמה
להם, הרי עטרה זו עולה על כל העטרות שנעשות לצדיקים מחלק הספירות, ומוסיף
ואמר כי לִית זְהֲרָא דְאֶזְהֵר כְּדָא אין אור שיאיר כוזהר הזה, כי זוהר זה הוא במדרגת
תוכיות הספירות, ועוד יותר לִית זִיְהֲרָא דְנִצְיִן לְהֵהוּא עֲלָמָא כְּהֵאִי זִיְהֲרָא אין אור
שמתנוול לעולם הבא כמו הזוהר הזה, ור"ל כל הצדיקים מתעטרים צעטרות לעולם הבא
כל אחד לפי מעשהו, אצל אלו המשכילים לא יתעטרו מחלק אור הספירות כמו שאר
הצדיקים, אלא הם יתעטרו באור הדעת שהיא נשמת הספירות.

ומפרש עוד מה שאמרנו שהמשכילים יזכו לעטרה מזהר הדעת, ואמר כי דָּא זוֹהֵר
דְאֹרִיתָא זהו זוהר של פנימיות התורה, ועוד דָּא זוֹהֵר דְמֵאֲרִיהוֹן דְחֻכְמָתָא
זהו הזוהר של בעלי חכמת האמת, דִּירְתִּין הֵהוּא עֲלָמָא עַל כּוֹלָא שיורשים את עולם
הבא יותר משאר הצדיקים שעסקו רק בפשוטי התורה, אֲנוּן נְפָקִין וְעֹאֲלִין בְּכָל גְּנֻזֵי
דְמֵאֲרִיהוֹן אלו יורשים ונכנסים בכל גנזי קונס, דהיינו בכל היכלות של עולמות צי"ע, וְלִית

מֵאֵן דִּימְחֵי בִידִיהוֹן, כִּלְא כְּסִיפֵן מְזוּהָרָא דִּילְהוֹן, זֹהַר דָּא נְצִיץ
לְכָל סֵטֶר.

וּמִצְדִּיקֵי הָרַבִּים, הָרַבִּים וְלֹא כִלְא, כְּגִוּוֹנָא דָּא (דְּנִיאל יב ב) וְרַבִּים מִיִּשְׁנֵי
אֲדָמַת עֶפֶר יִקְיָצוּ, מֵאֵי וְרַבִּים, וּבְגִין דְּאִית דִּלְא יִקְוּמוּן,
וְדָא הִיא אֲדָמַת עֶפֶר, מֵאֵי אֲדָמַת עֶפֶר, אֲלֹא אֲדָמַת דְּהִיא מִעֶפֶר, וְדָא
הִיא אֶרֶעָא דִּישְׂרָאֵל, דְּאִיהִי אֲדָמַת מַהֲהוּא עֶפֶר, דְּכִתִּיב בֵּיה (קהלת ג ב)
הַכֹּל הָיָה מִן הָעֶפֶר, וְאִפְּלוּ גִלְגָּל חֲמָה.

וְאֲתַנְהַרִין שְׂאָר חִיבִין מִנֵּה וְלֹא יִקְוּמוּן, וּבְגִין כֶּף וְרַבִּים, אֲלִין יִשְׂרָאֵל.

מתוק מדבש

מֵאֵן דִּימְחֵי בִידִיהוֹן וְאִין מִי שִׁמְחָה צִידָס וַיַּעֲבֹד אֹתָם, (ה"ג) בְּלָא כְּסִיפִין מְזוּהָרָא
דִּילְהוֹן כֹּל שְׂאָר הַנִּשְׁמֹת מִתְּצִיטוֹת מַהֲזוּהַר שְׁלֵהֶם, וּמִסִּיק דְּצִרִיו וְאָמַר כִּי זֹהַר דָּא
נְצִיץ לְכָל סֵטֶר הַזֶּה שֶׁל הַדַּעַת מִתְּנוּץ לְכָל זֶד מַהוּ"ק, כִּי הִיא הַנִּשְׁמָה לְהֵם.

וְעוֹד מֵה שְׁכִתּוֹב וּמִצְדִּיקֵי הָרַבִּים כְּכּוֹצִים לְעוֹלָם וְעַד, וְאָמַר לִכּוֹן כְּתוּב הָרַבִּים לְהוֹרוֹת
וְלֹא כִלְא וְלֹא כוֹלֵם יֵאִירוּ כְּכּוֹצִים, וּר"ל רַק יִשְׂרָאֵל נוֹחֲלֵי הַתּוֹרָה יֵאִירוּ וְלֹא אֲלוֹ
שַׁעֲסָקוּ בַחֲקִירַת נִפְלְאוֹת הַטִּבְעֵי לְזֶד, וְאָמַר כִּי כְּגִוּוֹנָא דָּא כַּעֲיֵן זֶה כְּתוּב וְרַבִּים מִיִּשְׁנֵי
אֲדָמַת עֶפֶר יִקְיָצוּ, וְשׂוֹאֵל מֵאֵי וְרַבִּים לְמַה כְּתוּב וּרְצִים, וּמִשִּׁיב וּבְגִין דְּאִית דִּלְא
יִקְוּמוּן לְפִי שֵׁשׁ מִי שֶׁלֹּא יָקוּם כְּדִלְקָמָן, וּמִפְּרַשׁ וְדָא הִיא אֲדָמַת עֶפֶר וְזוֹ הִיא "אֲדָמַת
עֶפֶר", וְשׂוֹאֵל מֵאֵי אֲדָמַת עֶפֶר מֵהִיא אֲדָמַת עֶפֶר, וּמִשִּׁיב אֲלֵא אֲדָמַת דְּהִיא מִעֶפֶר
אֲלֵא אֲדָמַת שֶׁהִיא מִעֶפֶר, וְדָא הִיא אֶרֶעָא דִּישְׂרָאֵל דְּאִיהִי אֲדָמַת מַהֲהוּא עֶפֶר וְזוֹ
הִיא אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל שֶׁהִיא אֲדָמַת מֵאֹתוֹ הַעֶפֶר, דְּכִתִּיב בֵּיה שְׁנֵאֲמַר זֶה הַכֹּל הָיָה מִן
הָעֶפֶר דִּהִינּוּ מִן הַמַּלְכוּת הַנִּקְרָאָת עֶפֶר, וְאִפְּלוּ גִלְגָּל חֲמָה שְׁבַעֲלֵם הַזֶּה, וּר"ל כִּי שְׂאָר
הָאֲרָצוֹת נִקְרָאוֹת אֲדָמָה, וְלֹא נִקְרָאוֹת עֶפֶר, רַק אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל נִקְרָאָת עֶפֶר, דִּהִינּוּ (דְּצִרִים
יא יב) אֶרֶץ אֲשֶׁר ה' אֱלֹהֵינוּ דּוֹרֵשׁ אֹתָהּ תָּמִיד, דִּהִינּוּ אֶרֶץ שֶׁשְׁכִינָתוֹ שֶׁל הַקִּבְצָה שׁוֹכֶנֶת
זֶה, שֶׁהִיא נִקְרָאָת עֶפֶר.

כְּתִב הַרְמִ"ק שֶׁהָיוּ צ' כְּתוּב בַּחֲחִיית הַמַּחֲסִים, א' הַלְדִּיקִים שִׁיקִּינּוּ יִקְוּמוּ לַחֲיֵי עוֹלָם, וְעֲלִיהֶם נִאֲמַר "וּרְצִים".
צ' אֲלוֹ שֶׁלֹּא יִקְיָצוּ, דִּהִינּוּ שֶׁלֹּא יִקְיָצוּ לְלַכַּת צִרְגְּלִיהֶם, אֲלֵא יִתְקִיִּים זֶהֱם מֵה שְׁכִתּוֹב (אִיוֹז לֹא יג)
לְאַחֲזוֹ בְּכַנְפּוֹת הָאֶרֶץ וַיִּנְעֲרוּ הַרְשָׁעִים מִמֶּנָּה, כְּאִדָּם שֶׁמִּנְעַר אֶת טְלִיתוֹ, וַיְהִי בַחּוֹךְ לְאַרְץ לְחַרְפַּת וּלְדִרְאוֹן
עוֹלָם, וְלִכּוֹן כְּתוּב "וַיִּנְעֲרוּ וַיִּנְעֲרוּ" דִּהִינּוּ שֶׁנִּלְאוּ לַחּוֹךְ לְאַרְץ, כִּי אִין אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל מִחֻזְקָת אֶת אֲלוֹ הַרְשָׁעִים.

וְזֶה שֶׁאָמַר (ה"ג ש"פ) וַיִּתְּנֵנוּ שְׂאָר חִיבִין מִנֵּה וְלֹא יִקְוּמוּן וַיִּתְּנֵנוּ שְׂאָר הַרְשָׁעִים
מִמֶּנָּה וְלֹא יִקְוּמוּן לְלַכַּת צִרְגְּלִיהֶם, וּבְגִין כֶּף וְרַבִּים לִכּוֹן כְּתוּב "וּרְצִים" אֲלִין יִשְׂרָאֵל

אוּף הָכָא וּמַצְדִּיקֵי הָרַבִּים פּוֹכְבִּים לְעוֹלָם וָעֶד, אֵלֶיךָ יִשְׂרָאֵל דְּזָכוּ
לְאוֹרֵיתָא דְּנִקּוּדָה דְּסִתִּים.

(דף קכה ע"ב) וְאוֹרֵיתָא כָּלְלָא דְּנִבְיָאִים וּכְתוּבִים, וּכְלָלָא דְּאוֹרֵיתָא דְּבַעַל
פָּה, וּבְגִין דְּאִיהִי כָּלְלָא דְּכָלָא, מֵאֵן דְּזָכִי בָּהּ, זָכִי בְּכָלָא.

פּוֹכְבִּים, אֵית בּוֹכְבִּים דְּאַתְחִזּוֹן לְסִטְר מְזָרְחָ, בּוֹכְבִּים לְסִטְר צָפוֹן,

מתוק מדבש

אלו הם בני ישראל שיקיאו, ור"ל אלו שלא יזכו בכלל לתחיה הם דוקא רשעי אומות
העולם הקצורים צאריך ישראל, אצל ישראל הקצורים צאריך ישראל כולם יזכו לתחיה.

אוּף הָכָא גַם כֵּאֵן כְּמוֹצ וּמַצְדִּיקֵי הָרַבִּים פּוֹכְבִּים לְעוֹלָם וָעֶד אֵינּוּ כְּפִירוֹשׁ הַפְּשׁוּט
שֶׁהֵם הַעוֹסְקִים צַחֲקִירַת נַפְלָאוֹת הַטַּעַם וּמַצְדִּיקִים לְאַחֲרִים, אֵלָּא אֵלֶיךָ יִשְׂרָאֵל דְּזָכוּ
לְאוֹרֵיתָא דְּנִקּוּדָה דְּסִתִּים אֵלּוּ הֵם יִשְׂרָאֵל שֶׁזָּכוּ לְתוֹרָה שֶׁהִיא מִנְקוּדָה הַסְּתוּמָה, דִּהְיִינוּ
מִהַצִּינָה הַכּוֹלֶלֶת אֶת הַג"ר, שֶׁהַתּוֹרָה הַכּוֹלֶלֶת מִטַּעֲמִים נִקּוּדוֹת וְאוֹתִיּוֹת יֵאָדָּא מִמֶּנָּה, וְר"ל
שֶׁהַצְדִּיקוֹ אֶת עַצְמוֹ עַל יְדֵי קִיּוֹם מַלְאוֹת הַתּוֹרָה, שֶׁהֵם נִקְרָאִים רַבִּים, דִּהְיִינוּ כְּלֹלִים עִם
ה' נִחְלִי הַתּוֹרָה.

(דף קכה ע"ב) וְאָמַר עוֹד כִּי וְאוֹרֵיתָא כָּלְלָא דְּנִבְיָאִים וּכְתוּבִים הַתּוֹרָה הִיא כְּלֹלִים
הַנִּבְיָאִים וְהַכְּמוּצִים, ר"ל הַתּוֹרָה שֶׁצִּכְתָּב הִיא צַחֲפָאֶרֶת, וְהוּא כּוֹלֵל אֶת הַנֶּחֱמָ
וְהַהוּד שֶׁצִּהֵם הַנִּבְיָאִים, וְגַם אֶת הַיִּסּוּד וּמַלְכוּת שֶׁצִּהֵם הַכְּמוּצִים, וְעוֹד וּכְלָלָא דְּאוֹרֵיתָא
דְּבַעַל פָּה וְגַם כּוֹלֵל אֶת הַתּוֹרָה שֶׁצֶעַל פֶּה שֶׁהִיא סוּד הַמַּלְכוּת צַפְנִי עַצְמָהּ, וְהַטַּעַם שֶׁכּוֹלֵם
כְּלוּלִים צַחֲפָאֶרֶת, לְפִי שֶׁאֵין לָךְ מִי שִׁיּוּכֵל לַחֲדָשׁ צַחֲפָאֶרֶת אֲפִילוֹ נִקּוּדָה, וְמֵה שֶׁהוֹסִיפוּ הַנִּבְיָאִים
הוּא פִירוֹשׁ הַתּוֹרָה שֶׁצִּכְתָּב, וּבְגִין דְּאִיהִי כָּלְלָא דְּבַעַל וּלְפִי שֶׁהַתּוֹרָה הִיא כְּלֹלִים הַכֵּל, כִּי
כָּל הַשַּׁעֲסֵפִים כְּפִירוֹת כְּלוּלִים בְּסוּד הַתּוֹרָה שֶׁהִיא הַצַּחֲפָאֶרֶת, לִכְּנֵן מֵאֵן דְּזָכִי בָּהּ מִי שֶׁזָּכָה
לְעִסּוּק וּלְקִיּוּם אֶת הַתּוֹרָה, וְלַעֲמוּד עַל סוּד הַצְרִיחָה וְהַטַּעַם מִתּוֹךְ הַתּוֹרָה, זָכִי בְּכָלָא
הוּא זָכָה כְּלֵל, כִּי יֵשׁ לוֹ כָּל אוֹתָם הַמַּדְרָגוֹת שִׁישׁ לְצִדִּיקִים צָגֵן עֵדֶן, וְהוּא מִתַּעֲנֵג שֶׁם
צוּכּוֹת הַתּוֹרָה שֶׁלֹּמֶד וְקִיּוּם צַעוֹלָם הַזֶּה. (רמ"ק ח"ג קמח-קנ, וְהַגְר"א רכ"א ע"א וּמִפְרָשִׁים)

בְּמֵאמַר הַצָּא דּוֹרֵשׁ אֶת הַז"ס דו"א שֶׁנִּמְשָׁלוֹת לוֹ כּוֹכָבִים שׁוֹרְשִׁים, כֹּאשֶׁר מֵהֶם מִתְפַּשְׁטִים כּוֹכָבִים רַבִּים,
בְּסוּד י"צ גְּבוּלִים, וּמִכֵּאֵן הַמִּשְׁיָךְ לְדִירוֹשׁ כִּי גַם הַמַּלְכוּת מִתְפַּשְׁטָה לוֹ, בְּסוּד הַנִּהְגָּתָה צוֹ הַיִּכְלוּת
דְּצִרִיחָה, כֹּאשֶׁר נִשְׁמַת הַיִּכְלוּת הֵם ז' טַעֲמֵי הַתּוֹרָה, דִּהְיִינוּ סוּד הַמִּתְפַּשְׁטוֹת קוֹ הַמַּדָּה, כְּדִלְקָמֵן.

וְמֵה שֶׁכְּמוֹצ פּוֹכְבִּים הֵנָּה שׁוֹרֵשׁ הַכּוֹכָבִים הוּא צ"צ גְּבוּלִי אֲלֶכְסוֹן שֶׁצַּחֲפָאֶרֶת הַכּוֹלֵל
מִחֲגַת"ס, כִּי אֵית בּוֹכְבִּים דְּאַתְחִזּוֹן לְסִטְר מְזָרְחָ יֵשׁ כּוֹכָבִים רוֹחֲנִים הַמֵּאִירִים
לְצִד מְזָרְחָ שֶׁצַּחֲפָאֶרֶת, וּמֵאֵד זֶה הֵם אֵלּוּ הַעוֹסְקִים לְרַחֵם עַל הַצְרִיּוֹת, בּוֹכְבִּים לְסִטְר

בּוֹכְבִּים לְסִטְר דְּרוֹם, בּוֹכְבִּים לְסִטְר מַעְרָב, אִי קִיסְטוֹן בְּקוּלְפוֹן, תִּלָּת
לְכָל סִטְר דְּקִיקָא נֶצְצִין, וְתַרְיִן בְּקִיטְפָא.

בּוֹכְבָא דְּזִיְהָרָא זָהִיר וְסִתִּים גּוֹ תוֹקְפוֹי דְּעֵגְלָא, בּוֹכְבָא נָהִיר וְזָהִיר
בְּחִוּרוֹ, מֵהָאֵי סִטְרָא בּוֹכְבָא אַחֲרָא, נָהִיר וְזָהִיר סוּמְקָא, דָּא
חֵיין דָּא מוֹתָא.

מתוק מדבש

צִפּוֹן וַיֵּשׁ כּוֹכְבִּים הַמְאִירִים לְלֵד לְפָנֵי שַׁגְבוּרָה, וּמֵלֵד זֶה הֵם אֱלֹו הַעוֹסְקִים בַּגְּבוּרָה לְכַוֵּשׁ
אֶת יִרְמֵס, וְהַעוֹמְדִים בְּפֶרֶץ בְּתַפְלִתָם עַל יִשְׂרָאֵל, בּוֹכְבִּים לְסִטְר דְּרוֹם וַיֵּשׁ כּוֹכְבִּים הַמְאִירִים
לְלֵד דְּרוֹם שַׁחֲסָד, וּמֵלֵד זֶה הֵם אֱלֹו גּוֹמְלֵי הַחֲסָדִים בְּיִשְׂרָאֵל, בּוֹכְבִּים לְסִטְר מַעְרָב וַיֵּשׁ
כּוֹכְבִּים הַמְאִירִים לְלֵד מַעְרָב שַׁחֲמִלְכוּת, וּמֵלֵד זֶה הֵם אֱלֹו נֹתְנֵי לְדָקָה וְכִיּוֹלָא צוֹ, וְאָמַר
אִי קִיסְטוֹן (פִּי מֵדָה) בְּקוּלְפוֹן (פִּי נֶקֶשׁר שַׁחֲרָשׁ הַמֶּקֶל) וּר"ל אִם נִמְדְּדוּ אֱלֹו הַכּוֹכְבִּים
בְּתַפְאֲרַת שֶׁהוּא סוּד ו' שְׁנוֹרְתָה כְּמֶקֶל, וְרָשָׁשׁ הוּ' שֶׁהוּא כֶּקֶשׁר הַמֶּקֶל הוּא הַזּוֹהָר וְהַפְּנִימִיּוּת
הַנּוֹכַח, שֶׁעַל יָדוֹ נִמְדְּדוּ כָּל הַכּוֹכְבִּים הָאֵלֹו, הִנֵּה מִדִּידָתָם הוּא תִּלָּת לְכָל סִטְר דְּקִיקָא
נֶצְצִין שְׁלֹשָׁה כּוֹכְבִּים דְּקִים וְקִטְנִים מֵלֵד מְקוֹרֵם וְשׁוֹרְשָׁם בַּחֲג"ת מִתְנוּלָלִים לְכָל רוּחַ, וְהֵינּוּ
י"צ כּוֹכְבִּים לְד' רוּחוֹת, כִּי הַקֶּשֶׁר כּוֹלֵל כָּל הַי"צ יַחַד, וְתַרְיִן בְּקִיטְפָא וְעוֹד שְׁנֵי כּוֹכְבִּים
מִתְלִוִּים אֵל שְׁלֹשָׁה שׁוֹרְשִׁים וְנֶאֱחָזִים בָּהֶם כְּעֵנָזִים בִּשְׂכּוֹל, וְהֵם סוּד נֶלֶח וְהוּד שֶׁהֵם
מִתְאַחֲדִים עִם חֲג"ת, הֵרִי חֲמֵשָׁה כּוֹכְבִּים.

וְעוֹד יֵשׁ כּוֹכֵב הַשָּׁשִׁי בּוֹכְבָא דְּזִיְהָרָא זָהִיר שֶׁהוּא כּוֹכֵב הַזּוֹהָר שֶׁהוּא הַיִּסּוּד שְׁמוֹהִיר,
שְׁזוֹהָרוֹ שֶׁהוּא טַפַּת הַיַּחֲוֹד מֵאִירָה, וְנִיתְנָת לְמַלְכוּת צַעַת הַיַּחֲוֹד, וְסִתִּים גּוֹ תוֹקְפוֹי
דְּעֵגְלָא וְהִיא נִסְתַּמַּת תּוֹךְ תּוֹקֶף הַדִּינִים שֶׁל הַמַּלְכוּת הַנִּקְרָאת עֲגֻלָּה מִפְּנֵי שֶׁהִיא צַחֲנִית
גְּבוּרָה תַּחֲתָהּ הַצָּחָה מַגְּבוּרָה עֲלֵאָה, שֶׁהִיא צַחֲנִית פְּנִי שׁוֹר מֵהַשְׂמָאֵל, וְכָל דִּינִיהָ נִמְתְּקוֹת
צַעַת הַיַּחֲוֹד עִם הַיִּסּוּד, וְאָמַר כִּי בּוֹכְבָא נָהִיר וְזָהִיר בְּחִוּרוֹ כּוֹכֵב שֶׁל הַיִּסּוּד מֵאִיר
וְזָהִיר צַטְפַּת לוֹבֵן מֵלֵד הַחֲסָד דו"א, כִּי כָּל הַחֲמֵשָׁה חֲסָדִים דו"א כְּלוּלִים בַּיִּסּוּד צַעַת הַיַּחֲוֹד
כְּדִי לְהַמְתִּיק אֶת דִּינֵי הַמַּלְכוּת, אֲבָל מֵהָאֵי סִטְרָא בּוֹכְבָא אַחֲרָא, נָהִיר וְזָהִיר סוּמְקָא
מֵלֵד כּוֹכֵב אַחֵר שֶׁל הַמַּלְכוּת, מֵאִירָה וּמִזְהִירָה הַטַּפָּה בַּגּוּוֹן אֲדוּם, כִּי טַפַּת הַנִּקְצָה שֶׁהִיא
מִזְרַעַת הִיא אֲדוּמָה, וּמִצַּחֲנִית שְׁנִיָּהּ תּוֹכֵלֵל הַטַּפָּה בִּאֲדוּם וְלוֹבֵן, דָּא חֵיין מֵלֵד טַפַּת
הַלוֹבֵן הוּא הַחַיִּים, דָּא מוֹתָא וּמֵלֵד טַפַּת הַאֲדוּם הוּא הַמוֹת, וְצָא לְרַמּוֹז כִּי סוּד הַהִנְהָגָה
כְּלוּלָה מֵהַטּוֹב וְהָרַע וְהַחַיִּים וְהַמוֹת, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (דְּצִרִּים ל טו) רָאָה נִתְּתִי לְפָנֶיךָ הַיּוֹם אֶת
הַחַיִּים וְאֶת הַטּוֹב וְאֶת הַמוֹת וְאֶת הָרַע.

סְמִיךְ לְהָאֵי דְהֶבֶא דְקִיק דְלֹא נָהִיר וְלֹא נָפִיק, קִיטָטָא דִיקָטָטָא (נ"א דְקִנְטָא), גוּ הֵיכְלָא דְאַתְוּוֹן דְקִיקִין, שְׁבַע טַעְמֵי דְאוּרִיתָא תִלְיִן בְּהוּ.

וְאַלְיִן טַעְמִין דְאַתְפָּרְשׁוּ מֵאַנּוֹן טַעְמִין אַחֲרָנִין תְּלִיסָר, דְקִימִין לְאַעְנָאָה

מתוק מדבש

ואמר עוד כי סְמִיךְ לְהָאֵי דְהֶבֶא דְקִיק דְלֹא נָהִיר וְלֹא נָפִיק סמוך ליסוד היא המלכות שהיא בחינת זהב דק שאינו מאיר ואינו יוצא, ור"ל המלכות שהוא כעין זהב אדום המורה על הדינים, והיא אינה מאירה מצד עצמה, ואינה יוצאת להנהיג אלא בכת היסוד, (ה"ג) קִיטָטָא דְקִנְטָא (המדה של אמת הצנין שבו מודדים הצנאים את מדת הצנין) ור"ל המלכות היא מדה שבה נמדדים כל צניי העולמות התחתונים. ולפעמים היא יורדת גוּ הֵיכְלָא דְאַתְוּוֹן דְקִיקִין בתוך ההיכל של האותיות הקטנות, ור"ל כשמתפשטת המלכות בשבעה היכלות של עולם הצריאה, שם היא צחינת אותיות קטנות, והנה שְׁבַע טַעְמֵי דְאוּרִיתָא תִלְיִן בְּהוּ שבעה טעמי תורה תלויים באלו ההיכלות, כי ההיכלות הם צחינות גוף, והטעמים שבתוכם הם סוד הנשמה, שעל ידם היא הנהגת כל ההיכלות שצצריאה.

והנה יש שלש עשרה טעמים בסוד קו המדה צחגת"ס דז"א, כי יש ג' צחינות לכל אחד מחגת"ס הרי י"ב, ועצם התפארת הוא הנקודה הכוללת את הי"ב, ושורשם הוא מהארת הי"ג מדות הרחמים שצכת, והנה המלכות בעת צנין פרזופה צחלה, בסוד ויצן ה' אלהי"ס את הצלע, נעשית צח שבע ספירות מצד הצינה שמשם צנינה, ואז היא מקבלת ממנה את האותיות, וכשירדה למקומה שאז היא מתחננת להתייחד עם בעלה פנים אל פנים, אז היא נכללת בעשר ספירות מצד החכמה ומקבלת ממנה את הנקודות, ואחר כך תעלה עוד אל צחינת הכתר, ואז היא נכללת בסוד י"ג צחינות על ידי הארה שמקבלת מי"ג מדות הרחמים שצכת, ומקבלת ממנו את הטעמים, כי כל הצחינות שצמלכות תלויות כפי שיעור עלייתה מצחינה לצחינה, וסוד הטעמים שצמלכות היינו התפשטות קו המדה המודד מדותיה, ובס"ד צוה נצין את מאמר הצא.

וְאַלְיִן טַעְמִין ואלו השבעה טעמים שצו"ת דמלכות, דְאַתְפָּרְשׁוּ מֵאַנּוֹן טַעְמִין אַחֲרָנִין תְּלִיסָר שנתפשטו מאותם טעמים האחרים שצתפארת שהם י"ג טעמים, דְקִימִין לְאַעְנָאָה וְלִנְגְנָא שאלו הי"ג טעמים עומדים להנהיג את התורה שצתפארת ואת הנציאים שצננח והוד, דהיינו לפרשו כפי הפסקות הטעמים, שלפעמים הם מחזרים תיבה לתיבה, ולפעמים הם מפסיקים צין תיבה לתיבה, וכן הם מנהיגים את התיבות מלעיל או מלרע, ומה שאמר "ולנגנא" כי אלו הטעמים עומדים גם לנגן את נעימות המקרא, (והם שמי הנהגות שהאין סוף המלוש צכת מנהיג בספירות, הא' להנהיג את כל פעולות הספירות צין לדין וצין לרחמים, צ' להטעים הספירות להמתיק את דינס, והם י"ג טעמים כצחינת הי"ג מדות הרחמים המתפשטים

וּלְנִגְנָא, וְאֵלִין שְׁבַע מִתְפָּרְשֵׁן לִי"ג אַחֲרָנִין, לְאַעֲנָא וּלְנִגְנָא לְכַתּוּבִים,
וְאֵלִין יַחֲידָאֵי לְאַתֵּר דָּא בְּשַׁבְּעָה הֵיכָלִין דְּכַתּוּבִים.

וְאֵלִין שְׁבַע מִתְפָּרְשֵׁן מֵאֲנוּן אַחֲרָנִין, וְכַד שָׂרְאן בְּכַתּוּבִים, מִתְפָּרְשֵׁן
לְעֶשֶׂר, וְעַלִּיהוּ אֶקְרִי סֵפֶר כְּתוּבִים, סֵפֶר אֲמוּנִים, וְעֶשֶׂר
אֲמוּנִים עַלִּיהוּ אֲנוּן, לְבִתֵּר מִתְפָּרְשֵׁן לִי"ג, וְכָלֹא כְּגֻוּנָא דְלַעֲלָא
בְּאוּרִיתָא.

מתוק מדבש

מהכתר צו"א). ואמר עוד וְאֵלִין שְׁבַע מִתְפָּרְשֵׁן לִי"ג אַחֲרָנִין ואלו השצעה טעמים
שצו"ת דמלכות, כשהיא עולה בכתר מתפשטים זה לִי"ג טעמים אחרים, כי טעם
השביעי נעשית נקודה על גבי הששה, והששה נכללים כל אחד בחצירו עד שהם עולים
לִי"ג, והרי ביחד הם י"ג טעמים, ואלו עומדים לְאַעֲנָא וּלְנִגְנָא לְכַתּוּבִים להנהיג
ולנגן לכתובים, שהם צמלכות שזה היא הנהגה התחתונה (כי מנין הכתובים הם י"ג כשנמנה
את ספר דברי הימים לשנים, הגהת המגיד מקו"ניץ), ולכך ישתנו טעמי הכתובים מטעמי
התורה והנביאים, וְאֵלִין יַחֲידָאֵי לְאַתֵּר דָּא ואלו הטעמים מיוחדים למקום הזה,
דהיינו בְּשַׁבְּעָה הֵיכָלִין דְּכַתּוּבִים שצעה היכלות של הכתובים, ר"ל כצו"ת דמלכות
מתלצות שצעה היכלות דצריאה.

ומפרש ואמר כי וְאֵלִין שְׁבַע מִתְפָּרְשֵׁן מֵאֲנוּן אַחֲרָנִין מה שאמרנו שאלו השצעה
טעמים מתפשטים מאותם טעמים האחרים, כי וְכַד שָׂרְאן בְּכַתּוּבִים מִתְפָּרְשֵׁן
לְעֶשֶׂר כשהטעמים שורים בכתובים דהיינו כשהמלכות שורה במקומה, אז היא מתקנת
לחזור ולהתייחד עם ז"א פנים צפנים, ואז היא מקבלת את הג"ר ונשלמת צער
ספירות מלד החכמה, וְעַלִּיהוּ אֶקְרִי סֵפֶר כְּתוּבִים סֵפֶר אֲמוּנִים וצביל זה נקרא
ספר כתובים, ספר אמונים, ר"ל "אמנים", כי אמ"ן מספרו ז"א כמספר צ' שמות
הוי"ה ואלדנ"י, שהם סוד יחוד זו"ן על ידי היסוד המיוחדם, וכן הכתובים הם צימוד
ומלכות, וְעֶשֶׂר אֲמוּנִים עַלִּיהוּ אֲנוּן ועשר אמונים יש עליהם, ור"ל אחר שצמוד
היחוד עלתה קומת המלכות מלד החכמה אל שיעור עשר ספירות, אז יש זה עשר
אמונים מלד יחודה עם עשר ספירות דז"א, ואמר לְבִתֵּר מִתְפָּרְשֵׁן לִי"ג אחר כך
היא עולה עד הכתר, ואז היא מקבלת הארת הי"ג מדות הרחמים, ונכללת צי"ג
טעמים, וְכָלֹא כְּגֻוּנָא דְלַעֲלָא בְּאוּרִיתָא והכל הוא כעין שלמעלה בתורה, ר"ל כל
צחינות הנזכרות שאמרנו צמלכות, הכל הוא לפי עלייתה מצחינה לצחינה צו"א שצו
התורה שצכת.

נְבִיאִים שְׂרָאן בְּדוֹכְתִּיהוּ, וְכָלָא בְּרָזָא דְּאֹרִיתָא אֲזִלָּא, בּוֹצִינָא
דְּקֶרְדִּינוּתָא, עֶבֶיד מְשַׁחְתָּא בְּמִדְּדוֹ דְּקָא אֲמָרָן, וְכָלָא בְּרָזָא
דְּאִין סוּף.

בְּנִגּוּנָא דְּטַעְמֵי שְׂאֲרֵי, וּבְטַשׁ אֲוִירָא דִּילָהוֹן, דִּהְהוּא אֲוִירָא נִפְקָא מֵאִין
סוּף, וּבְטַשׁ גּוֹ מוֹחָא, וּמוֹחָא אֲפִיק אֲוִירָא, וּבְטַשׁ בְּגֵרוּנָא,
דִּמְתַּמָּן נִפְקָא אֲוִירָא אַחֲרָא לְבָר, אֲשַׁתְּכַחוּ תִּלְתָּא אֲוִירִין וְאֶתְכַלִּילוּ בְּחֵד.

מתוק מדבש

נְבִיאִים שְׂרָאן בְּדוֹכְתִּיהוּ סְפָרֵי הַנְּבִיאִים שׁוּרִים בְּמִקּוּמָם בְּנו"ה הַקְּשׁוּרִים בְּתַפְאֲרַת,
וּר"ל עִם הַיּוֹת שְׂאִינִם בְּמִדְּרָגוֹת סֵפֶר הַתּוֹרָה שֶׁהוּא בְּתַפְאֲרַת, כִּי הַנְּבִיאִים הֵם
בְּנִלְחָ וְהוּד דְּז"א, עִם כָּל זֶה אֵינִם מִשְׁתַּנִּים מִצְחִינָה לְצְחִינָה בְּטַעְמִים, כְּמוֹ הַכְּתוּבִים
שֶׁבְּמִלְכוּת שְׁמִשְׁתַּנִּים מִשְׁבַּעַה לַעֲשֶׂרָה וְלִ"ג טַעְמִים, אֲלֹא הֵם מְכַלְלִים טַעְמֵי הַתּוֹרָה שֶׁבְּכַתֵּב
בְּתַפְאֲרַת שֵׁשׁ בִּזְוֹ תַּמִּיד י"ג טַעְמִים, וְלִכְּנֹן קוֹ הַמֵּדָה מוֹדֵד בְּנִבְיָאִים כְּמוֹ שְׁמִדָּה בְּתוֹרָה,
וְכָלָא בְּרָזָא דְּאֹרִיתָא אֲזִלָּא וְהַכֹּל הוֹלֵךְ בְּסוּד מִדּוֹת הַתּוֹרָה שֵׁשׁ בִּזְוֹ אֲוִירֵי נִקּוּדוֹת
וְטַעְמִים, וּר"ל אֲפִילוֹ הַכְּתוּבִים שֶׁבְּמִלְכוּת גַּם כֵּהָם מוֹדֵד הַקוֹ הַמֵּדָה אֶת הָאֲוִירֵי וְהַנִּקּוּדוֹת
וְהַטַּעְמִים, וְהֵינּוּ בּוֹצִינָא דְּקֶרְדִּינוּתָא הַקוֹ הַמֵּדָה מִתַּפְשֵׁט מִצְחִינָה הַרְחֵמִים שְׁמִדָּה
בְּתַפְאֲרַת, אֲלֹא צְחִינָה הַגְּבוּרֹת וְהַדִּינִים שֶׁבְּמִלְכוּת, שֶׁהֵיא נִמְלֶאֶת עֲתָה לְלֹד הָאֲחֻרִּים שֶׁל
ז"א, עֶבֶיד מְשַׁחְתָּא בְּמִדְּדוֹ דְּקָא אֲמָרָן וְשֵׁם עוֹשֶׂה הַקוֹ הַמֵּדָה מִדִּידָה לְלוֹרֵךְ הַהִנְהָגָה,
כִּי אֵין לַהֲנִיגָה אֶת הַתַּחְתּוֹנִים אֲלֹא דֶרֶךְ הַמִּלְכוּת, וְהֵינּוּ כְּמוֹ שְׁאִמְרָנוּ בְּסוּד הַתַּפְשֻׁטוֹת
הָאֲוִירֵי וְהַנִּקּוּדוֹת וְהַטַּעְמִים הַנּוֹכְרִים בְּמִלְכוּת, וְכָלָא בְּרָזָא דְּאִין סוּף וְהַכֹּל בְּסוּד אֵין
סוּף, כִּי הָאֵין סוּף מִתַּפְשֵׁט בְּתוֹךְ כָּל הַסְּפִירוֹת לַהֲנִיגָה אֶת הַתַּחְתּוֹנִים, וְאֵין לָךְ פְּעוּלָה
קְטָנָה וְגִדּוּלָה, עֲלִיוְנָה וְתַחְתּוֹנָה, שְׂאֵין הָאֵין סוּף פּוֹעֵל כֵּהָם, כִּי מִמֶּנּוּ יוֹלֵאֵת כָּל פְּעוּלָה
בְּאֲמֻלְעוֹת קוֹ הַמֵּדָה. (רמ"ק ח"ג קנ"קנב, וְהַגֵּרָא דְּכ"א ע"א וּמִפְרָשִׁים)

וְעֲתָה מִפְרָשׁ אֵין יֵשׁ ג' מִינֵי אֲוִירִים בְּכח"צ דְּכַתֵּר, וּמִהֲצִינָה דְּכַתֵּר יוֹלֵא הָאֲוִיר לַחוּץ עַל
יְדֵי הַדַּעַת לַהֲחִיּוֹת אֶת הַשַּׁבַּע סְפִירוֹת הַתַּחְתּוֹנוֹת בְּסוּד נִשְׁמָה, וְזֶה שְׁאִמְרָן בְּנִגּוּנָא
דְּטַעְמֵי שְׂאֲרֵי צְנִיגוֹן הַטַּעְמִים מִתַּחֲלִיל הַנְּהַגַּת הַכַּתֵּר, וּבְטַשׁ אֲוִירָא דִּילָהוֹן וְהוּא מַכָּה
וּמֵאִיר צְאִיר שֶׁל הַחֲכָמָה וְהַצִּינָה, וּמִפְרָשׁ דִּהְהוּא אֲוִירָא נִפְקָא מֵאִין סוּף כִּי אֲוִיר זֶה
שֶׁל הַטַּעְמִים יוֹלֵא מִהַכַּתֵּר דְּכַתֵּר שְׁמִלּוּבֵשׁ בִּזְוֹ הָאֵין סוּף, וּבְטַשׁ גּוֹ מוֹחָא וּמַכָּה וּמֵאִיר
בְּתוֹךְ מוֹחַ הַחֲכָמָה שֶׁבְּכַתֵּר וּמִשְׁפִּיעַ בִּזְוֹ הַנִּקּוּדוֹת, וּמוֹחָא אֲפִיק אֲוִירָא וּבְטַשׁ בְּגֵרוּנָא
וְהַחֲכָמָה מוֹלִיאָה אֲוִיר וּמַכָּה וּמֵאִירָה צְגֵרוֹן שֶׁהוּא הַצִּינָה שֶׁבְּכַתֵּר וּמִשְׁפִּיעַ כֵּהָם הָאֲוִירֵי,
דִּמְתַּמָּן נִפְקָא אֲוִירָא אַחֲרָא לְבָר שְׁמִצִּינָה דְּכַתֵּר יוֹלֵא אֲוִיר אַחֵר דֶּרֶךְ הַדַּעַת לַחוּץ לַהֲחִיּוֹת
אֶת הַשַּׁבַּע סְפִירוֹת הַתַּחְתּוֹנוֹת וְלַהֲנִיגָה, אֲשַׁתְּכַחוּ תִּלְתָּא אֲוִירִין נִמְלֶאֶים שֵׁשׁ ג' אֲוִירִים
בְּכח"צ דְּכַתֵּר, וְעִיקָרָם מֵאִין סוּף שֶׁבְּכַתֵּר, וְאֶתְכַלִּילוּ בְּחֵד וְנִכְלְלוּ יַחַד, וּר"ל לֹא שֶׁהֵם

אֵלֶיךָ שָׂרָאן בְּתִלְתִּי קְשָׁרִין דְּקָא אֲמָרְךָ, וְשָׂאֲרֵי מְבוּצִינָא פְּשִׁיטוּ לְאַתְפְּשָׁטָא,
וּמְדִיד לְאוֹרְכָא וּפּוֹתִיָא לְעוֹמְקָא וְרוּמָא, לְאַנּוּן עֲשָׂרִין וּתְרִין
מִפְתָּחֵן עֲלָאִין, וּמְדִיד עֲשָׂרִים וּשְׁנַיִם אֲתוּוֹן, וְכָל רְזָא וְעוֹמְקָא וּסְתִימוּ
דִּילָהוֹן, לְקַבֵּל תִּלְתִּי אֲוִירִין תִּלְתִּי קְשָׁרִין, יְהוּ"ה אֱלֹהֵינוּ יְהוּ"ה, וְכָל
בְּרָזָא לְמַשָּׁה מְסִינִי.

וְכִיּוֹן דְּאֲדַכְּרוּ (דְּאֲתַחְבְּרוּ) בְּפּוּמָא, נִפְקָא בּוּצִינָא, וְאַצְטְרִיד לְמַדְדָא לֹון
לְהַנִּי שְׂמָהֵן גּוּ מְשַׁחְתָּא, וּמְשַׁחְתָּא דִּילָהוֹן אֲחִיד בְּמַדִּידוֹ, דְּאוֹרְכָא

מתוק מדבש

שלש הנהגות שונות, אלא כולם הם באחדות גמורה, כדי שתהיה הנהגה הזאת דנקה
בשורשם שבאין סוף.

וממשיך ואמר אֵלֶיךָ שָׂרָאן בְּתִלְתִּי קְשָׁרִין דְּקָא אֲמָרְךָ אלו הג' אוירים יורדים ושורים
בג' קשרים שאמרנו, ר"ל שמתפשטים למטה להחיות בסוד נשמה לצינה ותפארת
ומלכות שסימנם חו"ל הנקראים ג' קשרים (כמבואר לעיל דף קכד ע"ב), ומפרש ואמר וְשָׂאֲרֵי
מְבוּצִינָא פְּשִׁיטוּ לְאַתְפְּשָׁטָא והתחיל מקו המדה ההתפשטות להתפשט בכתר עלמנו,
וּמְדִיד לְאוֹרְכָא וּפּוֹתִיָא לְעוֹמְקָא וְרוּמָא ומדד בכתר לאורך, שהוא סוד אורך של
אריך אנופין שהוא הכתר שבכתר, ולרוחב, דהיינו מלך הצינה שבכתר, כי הצינה נקראת
רוחב בסוד רחובות הנהר, ולעומק מלך החכמה שבכתר שבה כל הנמצאים בעומק ובדקות
גדול, לפי שהם עדיין קרוצים אל שורשם למעלה, ולרום מלך הדעת המתרוומת עד
הכתר, ומדידת הכח"ד שבכתר היתה לְאַנּוּן עֲשָׂרִין וּתְרִין מִפְתָּחֵן עֲלָאִין בשביל אותם
הכ"ב מפתחות העליונים שהכתר נפתח בהם, והם נעשים נשמה לכ"ב אותיות הנגלות, לכן
באמצעותם וּמְדִיד עֲשָׂרִים וּשְׁנַיִם אֲתוּוֹן מדד הקו המדה את הכ"ב אותיות המורה
המתלבשות למטה בסוד חו"ל, ואמר עוד וְכָל רְזָא וְעוֹמְקָא וְכָל סוּד ועומק שהם חו"ב
שבכתר, וּסְתִימוּ דִּילָהוֹן והסתמו שלהם, שהוא הדעת דכתר (המוציאה את ההנהגות הסמומות
שבכתר), דהיינו הכח"ד שבכתר הם לְקַבֵּל תִּלְתִּי אֲוִירִין תִּלְתִּי קְשָׁרִין כנגד ג' אוירים שהם
שלשה קשרים, והם סוד שלשה שמות יהו"ה אֱלֹהֵינוּ יְהוּ"ה שבפסוק שמע ישראל, כי
שם הוי"ה הראשון הוא בחכמה, ושם אלהינו צינה, ושם הוי"ה השני דעת בהתפשטותה
בתפארת, (ה"ג שי"ף) וְכָל אֲתַגְלִי בְּרָזָא לְמַשָּׁה מְסִינִי והכל נתגלה בסוד למשה מסיני.

וממשיך ואמר וְכִיּוֹן דְּאֲדַכְּרוּ בְּפּוּמָא וכיון שהזכירו את אלו השמות צפה בקריאת שמע,
נִפְקָא בּוּצִינָא יוֹלָא ומתפשט הקו המדה, וְאַצְטְרִיד לְמַדְדָא לֹון לְהַנִּי שְׂמָהֵן
גּוּ מְשַׁחְתָּא וּכְרִיךְ לַמְדוּד את אלו השמות הנ"ל שבכח"ד דכתר במדידה, כדי לכלול עמהם
את כל העשר ספירות, ומפרש ומְשַׁחְתָּא דִּילָהוֹן אֲחִיד בְּמַדִּידוֹ דְּאוֹרְכָא וּפּוֹתִיָא

וּפּוֹתֵיָא עוֹמָקָא וְרוּמָא עֲגוּלָא וְרַבּוּעָא, וְהָכִי אֶצְטְרִיךְ, בְּגִין דְּרָזָא
 דְּשִׁמְהֵן בְּעָאן לְאַסְתִּמְכָא עַל אֵין סוּף, וְלֹאֲתִקְיָמָא בְּקִיּוּמָא שְׁלִים,
 גּוּ מִשְׁחָתָא דְּבוּצִינָא, בְּנִקּוּדִין וְטַעְמֵי בְּנִגּוּנָא, דְּדָא שְׁלִימוּ דְּרָזָא
 דִּיחֻדָּא בְּדָקָא חֲזִי, וְלִית מָאן דִּידַע עַל מַה קִּיּוּמָא דְּכֻלָּא, בַּר מְאָרִי
 מְהֻמְנוּתָא, וְזַעֲרִין אֲנוּן.

מתוק מדבש

עוֹמָקָא וְרוּמָא עֲגוּלָא וְרַבּוּעָא והמדה של אלו הג' שמות אחוז צמידות של אורך
 ורוחב ועומק ורום ועיגול וריבוע, שהם סוד העשר ספירות הכלולות בצחצ"ד, כי יש
 כאן שש מדות, והם, א' "האורך", שהוא רחמים גמורים של הכתר, ב' "הרוחב",
 שהוא נגדי אליו והוא דיני הצינה המתרחבת והולכת, הג' "עומק" החכמה, שזה
 הנמצאים בעומק וצדקות גדול, ד' "הרום", דהיינו הדברים שנתגלו בסוד הדעת ונחפשו
 עד תכליתם, אלא שמתרוממים ומתקשרים צסיצתם, ה' "העיגול", היינו הו"ק שמקצלים
 את שפעם צמהירות, כעגול הזה שמתגלגל ויורד צמהירות, ו' "הריבוע" שצמלכות שיש
 בה ד' הנהגות חגת"ס, בענין שכל המדות שימדוד הקו המדה לא ילאו מאלו השש
 הנהגות, שהם סוד עשר ספירות, וְהָכִי אֶצְטְרִיךְ וכך לריך למדוד את השמות בקו
 המדה, בְּגִין דְּרָזָא דְּשִׁמְהֵן בְּעָאן לְאַסְתִּמְכָא עַל אֵין סוּף לפי שסוד השמות
 הנזכרים בצחצ"ד לריכים להסתמך על אור האין סוף צ"ה שממשיך הקו המדה, כדי
 וְלֹאֲתִקְיָמָא בְּקִיּוּמָא שְׁלִים להתקיים צקיום שלם, שלא יפסק קיומם לעולם, והיינו
 גּוּ מִשְׁחָתָא דְּבוּצִינָא על ידי מדידת הקו המדה, בְּנִקּוּדִין וְטַעְמֵי בְּנִגּוּנָא כשקוראים
 קריאת שמע צנקודות וטעמים צניגון, דְּדָא שְׁלִימוּ דְּרָזָא דִּיחֻדָּא בְּדָקָא חֲזִי שזהו
 השלימות של סוד היחוד כראוי, וְלִית מָאן דִּידַע עַל מַה קִּיּוּמָא דְּכֻלָּא ואין מי
 שיודע על מה קיים כל המציאות, ר"ל שאין מי שמצין את סתרי קיום הנמצאות צאין
 סוף, כדי שיהיה ענין יחודם צכונה שלימה להמשיך סוד סתרי קו המדה, בַּר מְאָרִי
 מְהֻמְנוּתָא רק צעלי האמונה, שהם אותם הצקיאים צחכמת האמת, שסודות האלו נגלים
 אליהם, וְזַעֲרִין אֲנוּן ומעטים הם מפני שאין סודות אלו כשאר חלקי החכמה שיהיה
 מושג צלב כל משכיל.

ועתה צא לפרש כי שלשה קשרים הנקראים חו"ל, מתאחדים ונרמזים יחד צג' אותיות א"ח דאחצ"ד,
 דהיינו צאות א' צאו חו"ל צרמז ג' קשרי חצ"ד צמקומם, וצאות ח' צאו חו"ל צרמז ג' קשרי
 חצ"ד צהפשטותם, דהיינו מכתר דחכמה לצינה ולתפארת, עד היסוד עם כללות הנו"ה, והנה אלו ימצא
 בהם התפשטות אור האין סוף צעצמותם וצלי העתק, אמנם המלכות הנרמזת צאות ד' תקבל את הארתה
 צהעמק האור מצחינה לצחינה (כדפירשנו לעיל צכתוצים), כי קשר הצ' לא ינתן לה אלא על ידי היסוד.

אָח"ד, א' בַּחֲטִיפָא, רָזָא לְאַתְקַשְׁרָא בּוֹצִינָא בְּאַנּוּן קְשָׁרִין.

וְעָבִיד מִשְׁחָתָא אֲוִרִיתָא, דְּמִשַּׁח נְקוּדָה חֲדָא דְּנִפְקָא מֵאִין, גְּבִיִּים
מִהֶהוּא נְקוּדָה אֲתִפְשָׁטוּ, וְאַתְכְּלִילוּ בָּהּ וְנַחְתִּי לְתַתָּא, וְאַלִּין
אַסְתְּמָכוּ עַל קִיּוּמָא דְּסִתִּים מֵאִין סוּף, תֵּלַת קְשָׁרִין בְּדָקָא אֲמָרָן.

מתוק מדבש

וזה שאמר, כי הנה א' דא'חד כשמניירים אותה בצורת י' ו' י', אז רומז על סוד חצ"ד,
כי י' העליונה היא חכמה וי' התחתונה היא צינה, ו' האמצעית היא דעת, שהם סוד
ג' שמות יהו"ה אלהינ"ו יהו"ה הקודמים למלת אחד, ועל ידי שאומרים אות א' של מלת
א'חד בחטיפה על ידי זה כוללים את כללות הג' שמות בשורשם העליון, וזה שאמר כי
מלת אָח"ד של פסוק שמע ישראל, א' בַּחֲטִיפָא אומרים אות הא' בחטיפה, רָזָא
לְאַתְקַשְׁרָא בּוֹצִינָא בְּאַנּוּן קְשָׁרִין שהוא סוד לקשר את קו המדה באלו הקשרים
במדידה אחת שהם סוד חצ"ד האלו.

וממשיך ואמר כי וְעָבִיד מִשְׁחָתָא אֲוִרִיתָא ועושה הקו המדה מדידת התורה שצתפארת,
שהוא הקשר השני הנרמז באות ח' דאח"ד, דהיינו דְּמִשַּׁח נְקוּדָה חֲדָא דְּנִפְקָא
מֵאִין שמדד נקודה אחת שהיא המלכות דחכמה שיצאה מאין שהוא הכתר, שממנה יוצאת
הצינה וכ"צ אותיות התורה, והתפשטות התפארת בסוד הו"ק, והנה אותה הנקודה היא
סוד אות ח' דאח"ד שממנה התפשטות שמונה ספירות מחכמה עד היסוד, הרי גְּבִיִּים
מִהֶהוּא נְקוּדָה אֲתִפְשָׁטוּ גם הנציצים שהם נלח והוד מאותה נקודת המלכות דחכמה
נתפשטו, וְאַתְכְּלִילוּ בָּהּ וְנַחְתִּי לְתַתָּא ונכללו ונשרשו בה, וירדו למטה למקומם בנלח
והוד כאשר האור שופע בעלמותם צלי לבוש, וְאַלִּין ואלו הספירות הנרמזות באותיות א"ח
שהם דג"ר ודז"א אַסְתְּמָכוּ עַל קִיּוּמָא דְּסִתִּים מֵאִין סוּף נסמכו על קיום הסתום
מאין סוף, ור"ל שאור האין סוף מאיר בהם צלי התלצות בשאר ספירות, מה שאין כן
המלכות שבה הכתובים, שהיא הקשר השלישי הנרמז באות ד' דאח"ד, לפי שהיא צחינה
נקבה לכן היא מקבלת את אור האין סוף דרך הספירות שעליה, דהיינו דרך היסוד ולא
בעלמותה, ומסיק כי הנה נתבארו ג' אותיות דאח"ד, שהם נרמזים בסוד תֵּלַת קְשָׁרִין
בְּדָקָא אֲמָרָן שלשה קשרים צינה ו"ק ומלכות הנרמזים במלת חו"ל כמו שאמרנו. (רמ"ק

ח"ג קנב"קנה ומפרשים)

מִתְנִיתִין, קְטוּפֵי דְקִטְרִין, מְאָרֵי דְתַרְסִין, פְּקִיחִין דְעִינִין, מְאָרֵי דְלָבָא
בְּסַכְלָתָנוּ, קְרִיבוּ שְׁמָעוּ, מֵאן מְנַכּוֹן דְשָׁמַע קָל גְּלָגְלָא דְנָהִים,
וְאַסְחָר בְּגִלְגּוּלָא, סָלְקָא וְנַחֲתָא.

וְרַמִּי קָלִין בְּקָל נְעִימוּ, וְתַלְת נְצִיצִין נְפָקִין מֵאַפּוֹתָא דְכָל קָלָא, וְהָהוּא

מתוק מדבש

מִתְנִיתִין שְׁנֵינוּ צַמְסָה, כִּי קוֹל שְׁלַמְעֵלָה מְכַרִּין וְאוֹמֵר קְטוּפֵי דְקִטְרִין (פִּי) אֲשַׁכּוּלֹת שֶׁל
זֵרוֹת) וּר"ל אֶחָד נִשְׁמָוֹת קְדוּשׁוֹת הַנִּקְרָאוֹת לִזְרוֹת, הַקְּשׁוּרוֹת צַמְסָה צַמְסָה
צִיטָקוֹד, וּמִשְׁתַּלְשֵׁלוֹת אֵלּוּ מֵאֵלּוּ כְּעִנְיָנִים בְּאֲשַׁכּוּל, (ה"ג וְהִלָּחָה) מְאָרֵי דְחִרְצִין אֶחָד צַעֲלֵי
מִתְנִים, דְּהֵיִינוּ הַלְדִּיקִים הַנֶּאֱחָזִים צִנְחָה וְהוּד שֶׁהֵם סוּד הַמִּתְנִים, וְהֵם לִימוּדֵי ה' צַעֲסָק
הַחֹרֶה, פְּקִיחִין דְעִינִין אֵלּוּ שְׁעֵינִי שְׁכֵלִם פְּחוּחוֹת לִרְאוֹת צַמְסָה צַמְסָה, וְהֵם צַסוּד חֲג"ת
צַהֵם סוּד ג' גּוֹוִינִין שֶׁל הַעֵינִים, מְאָרֵי דְלָבָא בְּסַכְלָתָנוּ צַעֲלֵי לִצ מֵלֵד הַצִּינָה, שְׁצָה
הַלֵּצ מִצִּין, וְצַעֲלֵי שְׁכֵל מֵלֵד הַחֲכָמָה, שֶׁהִיא מִתְפַּשֵּׁטֶת צַל עוֹסְקֵי הַחֹרֶה צִיטָקוֹד, קְרִיבוּ
שְׁמָעוּ קְרַצוּ לִכְאֵן וְשָׁמַעוּ לְדַצְרֵי קוֹל שְׁלַמְעֵלָה הַמְדַּצֵּר אֲלֵיכֶם, וְכֵן הוּא אוֹמֵר מֵאן מְנַכּוֹן
מִי מַכֵּם שֶׁהַשְׁכִּיל וְהַשִּׁיג אֶת פֶּלֶא הַזֶּה, דְשָׁמַע קָל גְּלָגְלָא דְנָהִים שְׁשָׁמַע קוֹל הַגְּלָגֶל
שְׁנוֹהֵם נִהִימַת הַהִנְהָגָה, וּר"ל שִׁצִּין וִישָׁמַע הַמִּשְׁכִּיל אֶת סוּד הַהִנְהָגָה, וְהַקּוּרוֹת מִמֶּנָּה,
וְעֵינֵי הַהִשְׁגָּחָה, וְהוּא דַּצֵּר הַנִּשְׁמָע וּמוֹצֵן אֶל הַחֲכָמִים הַנּוֹתְנִים אֶת לִצֵּם לְהַצִּין עֵינֵינִם
מִחוּךְ הַמִּתְיִלֵּד לְמִטָּה, כִּי הַצּוֹחֵן קוּרוֹת הַזֶּמֶן וְהַמִּתְיִלֵּד צוּ, מִשְׁכִּיל סוּדוֹת נִפְלָאִים צַהֲנָה
הַעֲלִיזָה, וְהֵיִינוּ וְאַסְחָר בְּגִלְגּוּלָא סָלְקָא וְנַחֲתָא וְסוּצֵצ וּמִתְגִּלְגֵּל הַגְּלָגֶל צַגְלָלוֹ וְעוֹלָה
וְיוֹרֵד, וּר"ל הַגְּלָגֶל הוּא סוּד שְׁשָׁה קָנוֹת שֶׁהֵם שֶׁשֶׁת יְמֵי הַיּוֹקֶף, וְהַתְּפָאֶרֶת הוּא נִקּוּדַת
הַגְּלָגֶל הַכּוֹלֵל אֶת כָּל הו"ק, וְהַהִנְהָגָה הִיא לְעוֹלָם עַל יְדֵי גְלָגֶל הַזֶּה הַסּוּצֵצ וּמִתְגִּלְגֵּל תְּמִיד
וּפְעַם עוֹלָה וּפְעַם יוֹרֵד, וְהֵם סוּד הַזְּמַנִּים אֲשֶׁר לִפְנֵי הַקֶּצֶ"ה, וְצַגְלָלוֹ הַזֶּה פְּעַם יִגְצֵר
נִקּוּדָה זוּ וּפְעַם זוּ, וּמִתְגִּלְגֵּל וְהוֹלֵךְ תְּמִיד עַד אֵין תְּכִלִּית, וּמִכָּח הַנְּהָגָה גְּלָגֶל הַזֶּה יוֹלְדוֹ
חֲדָשׁוֹת צַעֲלוֹם.

וְאוֹמֵר כִּי הַגְּלָגֶל כְּשֶׁמִּתְגִּלְגֵּל וְרַמִּי קָלִין בְּקָל נְעִימוּ מְרִים קוּלוֹת צַקוֹל נְעִים, וּר"ל כִּי
הַתְּפָאֶרֶת צִיחֻדוֹ עִם הַמַּלְכוּת שֶׁעַל יָדָם הִיא הַנְּהָגָה הָעוֹלָם, וְהֵיִינוּ סוּד הַגְּלָגֶל
הַמִּתְפַּשֵּׁט צִיחֻד הַזֶּה לְהַנְהִיג אֶת הָעוֹלָם, הִנֵּה הַתְּפָאֶרֶת מוֹשֵׁךְ אֶת כָּח הַהִנְהָגָה מִהַצִּינָה
שֶׁנִּקְרָאֵת נוֹעַם ה', וְאִזּוּ וְתַלְת נְצִיצִין נְפָקִין מֵאַפּוֹתָא דְכָל קָלָא (פִּי) אֲפּוֹתָא הוּא
הַמֶּלֶךְ וְהַפְּדָחָה, וְהוּא כִינּוּי אֶל הַצִּינָה) שְׁלֵשָׁה נִיזְוִצִין יוֹאֲלִים מִכָּל קוֹל וְקוֹל מִכָּח הַצִּינָה
שֶׁצַּחֲפָאֶרֶת, כִּי כָל קוֹל כְּלוּלָה מֵאֵשׁ רוּחַ מִים שֶׁהֵם סוּד חֲג"ת הַמִּתְנוֹלָצִין מִן הַצִּינָה,
וְהָהוּא גְּלָגְלָא אֲסָחָר דְעִינִין וְתַלְתָא וְאוֹתוֹ הַגְּלָגֶל שֶׁל הַשְּׁשָׁה קָנוֹת מִסְתַּצֵּץ לְהַסְתַּכֵּל
לְמַעַלָּה לְצִינָה לְקַבֵּל אֶת הַשְּׁפַע, וְאַחֲרַי כֵּךְ מִסְתַּצֵּץ לְהַסְתַּכֵּל לְמַטָּה לְמַלְכוּת לְהַשְׁפִּיעַ צַה

גִּלְגָּלָא אֶסְחָר לְעֵלָא וּלְתַתָּא, וְנִפְקָא נְצִיצָא וְלֵהִיט לָהּ לְגִלְגָּלָא, וּבְדִין אִפִּיק אֶשָּׁא מִלְּהָטָא בְּקוּלְפִין.

הָהוּא גִּלְגָּלָא, כִּד אֲתַפְּשֵׁט בּוּצִינָא לְמִשְׁחָתָא, נִפְקָא אֲוִירָא דְכִיָּא, דְּלֵהִיט בְּאֲנוּן תַּלְת אֲוִירִין דְּקֶאֱמָרָן, וְלֵהִיטִין כַּחְדָּא, וּמִהָהוּא לְהִיטוּ נִפְקָא גִּלְגָּלָא דָּא, דְּאֶסְחָר, וְסִלְקָא וְנִחְתָּא, וְכִד מִשְׁחָתָא דְּבוּצִינָא נִפְקָא, וּמְדִיד מֵעֵלָא לְתַתָּא, הָאִי גִלְגָּלָא כְּנִישׁ כָּל מִשְׁרִין, וְכִד שְׂאָרָא

מתוק מדבש

הַשַּׁפֵּעַ, וְנִפְקָא נְצִיצָא וְלֵהִיט דָּהּ דְּגִלְגָּלָא וְיוֹלָא הַדִּין מִהַצִּינָה וּמִלְהִיב אֶחָד הַגִּלְגַל צְדִינִים לְהַנְהִיב אֶחָד הָעוֹלָם עַל כֹּד הַדִּין, כִּי אֵין לָךְ רַגַע כְּמִימְרָא שְׁאִין הַדִּין מִנְהִיב צו, וּבְדִין אִפִּיק אֶשָּׁא מִלְּהָטָא בְּקוּלְפִין (בְּמַקֵּל עִם רֹאשׁ שְׂמִיכִים צו הָרוֹמוֹ עַל פְּעוֹלַת הַדִּין) וְאִזּוּ הַגִּלְגַל מוֹלִיֵּא אֶשׁ לוֹהֶטֶת דְּהִינּוּ שְׂמִנְהִיב הַהִנְהִיגָה לְמַטָּה צְדִין, וְעִיקָר הַהִנְהִיגָה שֶׁל הַגִּלְגַל תְּלוּי בְּנִקּוּדַת מִרְכּוּז הַסּוּבָצוֹ, וְהוּא קוֹ אֲמִלְעִי שָׂבֹ, וְהוּא סוּד הַקּוּלְפִין שֶׁהִיא כְּעִין אֹת ו' הַנִּחְשָׁזֶת צְדִינָה, שֶׁהוּא הַמוֹשֵׁךְ אֶשׁ הַדִּין אֶל כָּל עֲנָפָיו.

לְהַצִּין הַמִּשְׁךְ הַמֵּאֲמָר נִקְדִּים מֵהַ שְׂכַחַת הַרמ"ק, כִּי מֵאִירֹת כָּל הוּיָה וְכָל נִצְרָא שֶׁהִמְצִיא וְצִרָא הַקֶּצֶה, צִרִין לְקַבֵּל תְּמִיד שַׁפֵּעַ וְחַיּוֹת מִלְּמַעְלָה לְקִיּוּמוֹ, וְכִפִּי מֵאִירֹת שׁוֹרְשׁוֹ כִּךְ הוּא הַשַּׁפֵּעַתוֹ וְקִיּוּמוֹ, וְלִכֵּן אַחֵר שֶׁצִּירָא עֵינִין סָדֵר הַהִנְהִיגָה מִסּוּד סָדֵר הַזְּמִינִים, מִתְחִיל לְצַר שׁוֹרֵשׁ מֵאִירֹתוֹ מִלְּמַעְלָה, כִּד לִיכַנֵּס אֶל הַשַּׁפֵּעַ, וְלִצַּר אֶל כּוֹנְתּוֹ לְמֵאִירֹת עֵשׂ הַתּוֹרָה כְּדִמְסִיק.

וְזֶה שֶׁאֲמַר הָהוּא גִּלְגָּלָא זֶה הַגִּלְגַל שֶׁל הַשַּׁפֵּעַ קִנּוּת נֶאֱחָל וְנִתְקַן כִּד אֲתַפְּשֵׁט בּוּצִינָא לְמִשְׁחָתָא כְּשֶׁנִּתְפַּשֵּׁט הַקוֹ הַמְדָּה לְמַדּוּד אֶחָד הו"ק וְעֵינִי הַנְּהַגְתָּ, נִפְקָא אֲוִירָא דְכִיָּא שֶׁאִזּוּ יֵלֵא אֲוִיר הַטְּהוֹר, שֶׁהִיא הַתְּפַשְׁטוֹת הַכֹּתֵר בְּצִחִינָתוֹ הַדְּבֻקָה בְּמֵאִילוֹ, שֶׁסֶם אֵין צו עֲצִיּוֹת הַגִּילּוּי וְלִכֵּן נִקְרָא "דְּכִיָּא", דְּלֵהִיט בְּאֲנוּן תַּלְת אֲוִירִין דְּקֶאֱמָרָן שֶׁהוּא לוֹהֵט וּמֵאִיר צִחֹתֶם הַשְּׁלֵשָׁה אֲוִירִים דְּכַח"צ דְּכַתֵּר שֶׁאֲמַרְנוּ לְעֵיל, וְלֵהִיטִין כַּחְדָּא וְאִזּוּ אֶלּוּ הַג' אֲוִירִים לוֹהֶטִים וּמֵאִירִים צִחָד, וּמִהָהוּא לְהִיטוּ וּמִהָאֲרַת הַתְּפַשְׁטוֹת הַכֹּתֵר צַג' הָאֲוִירִים, נִפְקָא גִּלְגָּלָא דָּא יֵלֵא וְנֶאֱחָל זֶה הַגִּלְגַל שֶׁהוּא סוּד הו"ק, שֶׁנִּתְקַן כִּד לְהַנְהִיב אֶחָד הַתְּחַתּוּנִים, דְּאֶסְחָר שֶׁהוּא מִסְתּוּבָצַב בְּגִלְגּוּלֵי הַהִנְהִיגוֹת תְּמִיד עַד אֵין תְּכִלִּית, וְסִלְקָא וְנִחְתָּא וְעוֹלָה לְמַעְלָה לְשׁוֹרְשׁוֹ לְקַבֵּל כַּח הַהִנְהִיגָה, וְיִוָּרֵד לְמַטָּה לְהַנְהִיב אֶחָד הַתְּחַתּוּנִים, וְכִד מִשְׁחָתָא דְּבוּצִינָא נִפְקָא וְכֹאשֶׁר הַקוֹ הַמְדָּה יוֹלָא מִמְּקוֹם הָעֵלֶם לְמִקּוֹם הַגִּילּוּי לְמַדּוּד בְּשַׁפֵּעַ קִנּוּת, וּמְדִיד מֵעֵלָא לְתַתָּא וּמוֹדֵד שֶׁסֶם שִׁעוֹר הָאֲוִירוֹת מִלְּמַעְלָה מִן הַשׁוֹרֵשׁ לְמַטָּה צו"ק כְּמֵה רִאשִׁים לְהֵאִיר צֶהֱם, אִזּוּ (ה"ג, וְהַשֶּׁאֵר נִמְחָק)

מִשְׁחָתָא, הָאִי גִלְגָּלָא נָהִים בְּנַעֲיָמוֹ, וְאַפִּיק אֲתוּן נְצִיצִין דִּקִּיקִין,
לְפָרְשָׁא בְּאֲתוּן דְּאוֹרִיתָא, וּבְדִין אֶקְרִי מְסוּרָת.

מִהָאִי גִלְגָּלָא לְהִיט אַחְרָא תַתָּא, וְאַתְפֹּשֵׁט וְלְהִיט אֲתוּן אַחֲרָנִין
לְפָרְשָׁא, וְלֹא כְּאֲנוּן קִדְמָאִי, וְאַקְרִי מְסוּרָת זַעֲיָרָא, אֵלִין תְּרִין
גִּלְגָּלִין אֶקְרוּן מְסוּרָת זַעֲיָרָא וּמְסוּרָת רַבְרָבָא, אֵלִין תְּרִין מְסוּרָת אֲתַמְסְרוּ
לִידוּי דְּרַעֲיָא מְהִימְנָא לְמַנְדַּע וְלֹאֲסַתְפָּלָא, עַד דְּנַחְתּוּ אֲתוּן וְאַתְחַקְקוּ
עַל לִוְחֵי אַבְנִין.

מִתּוֹק מִדְּבַשׁ

הָאִי גִלְגָּלָא נָהִים בְּנַעֲיָמוֹ זֶה הַגִּלְגַּל דְּהֵיִינוּ הו"ק נוֹהֵם בְּנַעֲיָמוֹת, וּר"ל יוֹלָא מִמֶּנּוּ קוֹל
נַעֲיָם מִכַּח הַצִּינָה הַנִּקְרָאת נוֹעַם כְּדִי לְהַנְהִיג אֶת הַתַּחֲתוֹנִים, וְאַפִּיק אֲתוּן נְצִיצִין
דִּקִּיקִין וְהו"ק מוֹלִיא אֲוִתִּיּוֹת קִטְנוֹת הַמִּתְנוֹלָלוֹת לַמָּטָה (וְהֵיִינוּ אֲוִתִּיּוֹת צִינוּיּוֹת שְׂמִירוֹת, וְזֶה
לְאַפּוֹקִי אֲוִתִּיּוֹת הַגְּדוֹלוֹת שְׂבִינָה), לְפָרְשָׁא בְּאֲתוּן דְּאוֹרִיתָא כְּדִי לְפָרֵשׁ עַל יָדָם אֶת הַקּוּדוֹת
הַנִּסְתָּרִים בְּאֲוִתִּיּוֹת הַתּוֹרָה, וּבְדִין אֶקְרִי מְסוּרָת וְאִזְ נִקְרָאִים הו"ק מְסוּרָת, לְפִי שְׂמוּסָרִים
אֶת אֲשֶׁר נַעֲלַם בְּתוֹרָה, (אִי נָמִי, "מְסוּרָת" הֵיִינוּ מֵה שְׂנַמְסַר לָנוּ הַתּוֹרָה בְּחִסְרוֹת וּיְחִירוֹת וּבְכָל
פְּרִטְיָה, שֶׁעַל יָדֵי זֶה אֲפָסֵר לְפָרֵשׁ כְּמָה עֵינֵינוּ בְּתוֹרָה, וְגַם הַמְסוּרָת הִיא סִיג לַתּוֹרָה, (כְּמוֹצָא בְּאֲבוֹת
פ"ג מ"ג), שֶׁלֹּא יִשְׁלֹטוּ בָּהּ ח"ו יָדִים זָרִים לְשֹׁנוֹת בָּהּ אֲפִילוּ קוֹנֵה שֶׁל י').

וּמִמְשִׁיךְ וְאָמַר כִּי מִהָאִי גִלְגָּלָא לְהִיט אַחְרָא תַתָּא מִזֶּה הַגִּלְגַּל שֶׁל ו"ק לוֹהֵט גִּלְגַּל
אַחֵר הַתַּחֲתוֹן שֶׁהוּא הַיְסוּד (וּלְפִי צִיּוּר הַגִּרָּא (דף כ"א ע"ב), הֵיִינוּ הַמַּלְכוּת), וְאַתְפֹּשֵׁט
וְלְהִיט אֲתוּן אַחֲרָנִין לְפָרְשָׁא וְנַתְפֹּשֵׁט הַיְסוּד וְלוֹהֵט וּמוֹלִיא אֲוִתִּיּוֹת אַחֲרוֹת יוֹתֵר קִטְנוֹת
לְפָרֵשׁ עַל יָדָם אֶת הַנִּעְלָם בְּתוֹרָה, אֲזַל וְלֹא כְּאֲנוּן קִדְמָאִי וְאִינֵם כְּמוֹ הָאֲוִתִּיּוֹת הַרְשָׁאוֹת
שֶׁהוֹלִיא הַתַּפְּאֵרֶת, וְאַקְרִי מְסוּרָת זַעֲיָרָא וְאִלוּ נִקְרָאוֹת מְסוּרָת קִטְנָה, וּמִפְּרֵשׁ אֲעִין
תְּרִין גִּלְגָּלִין אֶקְרוּן מְסוּרָת זַעֲיָרָא וּמְסוּרָת רַבְרָבָא אִלוּ הַשְּׁנֵי גִלְגָּלִים שֶׁל הו"ק
וְהַיְסוּד, הָאֲוִתִּיּוֹת הַיּוֹלָאוֹת מֵהֶם נִקְרָאוֹת מְסוּרָת קִטְנָה וּמְסוּרָת גְּדוּלָּה, וְהֵנָּה אֲעִין תְּרִין
מְסוּרָת אֲתַמְסְרוּ לִידוּי דְּרַעֲיָא מְהִימְנָא אִלוּ הַשְּׁתֵּי מְסוּרָת נִתְּגַלוּ לַמָּטָה וְנִמְסְרוּ מִמֶּשׁ
לִידוּי שֶׁל מֶשֶׁה רַעִיָא מְהִימְנָא, לְמַנְדַּע וְלֹאֲסַתְפָּלָא לְדַעַת וְלְהַסְתַּכֵּל בָּהֶם בְּחֵלֶק הַנִּגְלָה
וּבְחֵלֶק הַנִּסְתָּר שְׂמִירוֹת, עַד דְּנַחְתּוּ אֲתוּן וְאַתְחַקְקוּ עַל לִוְחֵי אַבְנִין עַד שִׁירְדוּ
הָאֲוִתִּיּוֹת מִמְּדִרְגָּה לְמִדְרָגָה דֶּרֶךְ מִדְרָגוֹת כָּל הָעוֹלָמוֹת אֲצִי"ע, וְנִתְעַצּוּ וְנִתְגַּשְׁמוּ עַד שֶׁנִּחְקְקוּ
עַל לִוְחֵי אַבְנִים גְּשָׁמִיִּים מִמֶּשׁ.

כַּד גִּלְגָּלִי שְׂאֲרֵי וְאַסְחָר, כַּמָּה חֲזִלִין וְכַמָּה מְשָׁרִין מְאָרִיהוֹן דְּגִדְפִין
טָאסִין בְּאֲנוֹן רְקִיעִין, וְאֲנוֹן אֲתוֹון דְּנַפְקִי, אֲתַמְסְרוּ לְהָהוּא מִמָּנָא
קְדִישָׁא דְאַקְרִי יוֹפִיא"ל מְאָרִי דְחֻכְמָתָא, וְכִדִּין אָזִיל וְחֻקִּיק לִוְן סַחְרָנִי
דְּאֲתוֹון, וְהָאִי מִמָּנָא קְדִישָׁא מְסַר לִוְן לְמַהֲיָמְנָא קְדִישָׁא כַּמָּה דְּאֵת
אָמַר (שְׁמוֹת כד יב) עֲלֵה אֵלַי הִהְרָה וְהִיָּה שָׁם וְגוֹמַר.

וְהַמְשָׁכִילִים יִזְהָרוּ בְּזֹהַר הָרְקִיעַ, אֵלִין אֲנוֹן דְּמִשְׁתַּדְּלִי בְּאוֹרֵיתָא,
וְאַסְתַּכְּלִין בְּמֵלִי דְּאוֹרֵיתָא בְּרַעוּתָא בְּהִרְהוּרָא דְּלָבָא,

מתוק מדבש

כַּד גִּלְגָּלִי שְׂאֲרֵי וְאַסְחָר כְּאֶשֶׁר הִגְלַל מִתְחִיל לְהַסְתּוּבָּה, כְּדִי לְהַמְשִׁיךְ הָאוֹתוּת מִלְמַעְלָה
לְמַטָּה דְּרַךְ הִיכְלוֹת שֶׁל עוֹלָם הַיְצִירָה, שֶׁשֶּׁם הֵם הַנִּצְחוֹת וּמַחֲנוֹת הַמַּלְאָכִים, כַּמָּה
חֲזִלִין וְכַמָּה מְשָׁרִין מְאָרִיהוֹן דְּגִדְפִין טָאסִין בְּאֲנוֹן רְקִיעִין אִזְ כַּמָּה נִצְחוֹת וְכַמָּה
מַחֲנוֹת מַלְאָכִים צְעִלִי כְּנָפִים טָסִים צָחוֹת הַרְקִיעִים, שֶׁהֵם הִיכְלוֹת שֶׁל הַיְצִירָה, לְהַעֲזִיר
הָאוֹתוּת דְּרַךְ הִיכְלוֹת הַיְצִירָה, וְאֲנוֹן אֲתוֹון דְּנַפְקִי וְאִלוֹ הָאוֹתוּת שֶׁיֵּצְאוּ מִלְמַעְלָה, נִמְסְרוּ
מִמְדְּרָגָה לְמִדְּרָגָה, עַד אֲשֶׁר אֲתַמְסְרוּ לְהָהוּא מִמָּנָא קְדִישָׁא דְאַקְרִי יוֹפִיא"ל מְאָרִי
דְּחֻכְמָתָא נִמְסְרוּ לְהַמְמוּנָה שֶׁהוּא מִלֶּאךְ הַקְדוּשׁ הַנִּקְרָא יוֹפִיא"ל שֶׁר הַחֲכָמָה, הַנִּמְנָא
בְּהִיכַל הוֹד שֶׁהוּא הִיכַל עֵצִים הַשָּׁמַיִם דִּיִּצְרָה, וְהוּא הִיָּה רָצוֹ שֶׁל מֶשֶׁה, וְכִדִּין אָזִיל וְחֻקִּיק
לִוְן סַחְרָנִי דְּאֲתוֹון וְאִזְ הֵלֶךְ זֶה הַמִּלְאָךְ וְחֻקִּיק אֵת הַמַּסְכֶּה סָבִיב הָאוֹתוּת שֶׁצְלוֹחוֹת (וְהָאִי
שְׁמוֹת "סַחְרָנִי", לְפִי שֶׁהַמַּסְכֶּה הוּא סִיג וְגַדְרֵי הַמִּקִּיף וְשׁוֹמֵר אֵת הַתּוֹרָה), וְהָאִי מִמָּנָא קְדִישָׁא
מְסַר לִוְן לְמַהֲיָמְנָא קְדִישָׁא וְזֶה הַמְמוּנָה הַקְדוּשׁ מְסַר אֵת הַלּוֹחוֹת לְנֶאֱמָן הַקְדוּשׁ שֶׁהוּא
מֶשֶׁה, כַּמָּה דְּאֵת אָמַר כִּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר עֲלֵה אֵלַי הִהְרָה וְהִיָּה שָׁם וְאִתְּנָה לְךָ אֵת לּוֹחוֹת
הָאֵבֶן וְגו', מִלְמַד שֶׁכּוֹלֵם נִיתְּנוֹ לְמֶשֶׁה מַסִּינִי, (וְרַמְזוֹ לְדַבַּר כִּי "עֲלֵה אֵלַי" בְּמַסְפֵּר קָטָן יוֹפִיא"ל).

(רמ"ק ח"ג קנה"קנח ומפרשים)

הִנֵּה מֵה שֶׁכְּתוּב וְהַמְשָׁכִילִים יִזְהָרוּ בְּזֹהַר הָרְקִיעַ מִפְרֵשׁ מִי הֵם הַמְשַׁכִּילִים, וְר"ל אִין
אֲפֻשֶׁר לְהַשִּׁיג אֵת מַעֲלַת הַמְשַׁכִּילִים, וְאָמַר שֶׁיֵּשׁ זֶה כַּמָּה תַנְאִים, א' אֵלִין אֲנוֹן
דְּמִשְׁתַּדְּלִי בְּאוֹרֵיתָא אִלוֹ הֵם הָעוֹסְקִים בְּתוֹרָה בְּשִׁקְדָּה, ב' וְאַסְתַּכְּלִין בְּמֵלִי דְּאוֹרֵיתָא
וּמִסְתַּכְּלִים וּמִתְּצוֹנִים צְדָרֵי תוֹרָה, וְר"ל שֶׁאִינֶם מִסְתַּכְּפִים צְמוּשְׁכָל אִלִּיהֶם כְּפִי פִשְׁטוּי
הַמִּקְרָאוֹת, אִלֵּא נֹתְנִים לָצֵד לְעוֹרֵר מִקּוֹם הַקְּשָׁה לְהוֹצִיֵּא לְאִמִּיתָהּ וְאוֹרָה, ג' בְּרַעוּתָא
שְׁלוֹמִידִים צְרָחוֹן שֶׁלֶם, דְּהִינּוּ כִי כָל רָעוֹנִים צְמוּד הַתּוֹרָה יוֹתֵר מִכָּל מִמּוֹן שֶׁצְעוֹלֵם, לְכַךְ כָּל
רָעוֹנִים עַל הָעִיּוֹן, ד' בְּהִרְהוּרָא דְּלָבָא בְּהִרְהוּרָא הַלֵּב, דְּהִינּוּ הַלֵּב מִסְכִּים עִם הַפֶּה צְלִימוּד,
וְר"ל שֶׁלֵּא יִחְשׁוּב מַחֲשָׁבוֹת אַחֲרוֹת צְעֵת הַלִּימוּד. וְכָל זֶה אֲפִילוֹ צְלִימוּד שֶׁל פִּשְׁטוֹת הַתּוֹרָה,

וְהַמְשִׁילִים דְּמִסְתַּכְּלָן, וְלֹא מִסְתַּכְּלָן בְּמִלָּה בְּלַחֲוֹדָהּ, אֲלֵא דְּמִסְתַּכְּלָן
בְּאַתֵּר דְּתַלִּי הָהוּא מִלָּה, בְּגִין דְּלִית מִלָּה דְּלֵא תִּלְיָא עַל רְזָא אַחֲרָא
עֲלָאָה, וַיִּשְׁפַּח בְּמִלָּה דָּא מִלָּה אַחֲרָא דְּרְזָא עֲלָאָה, מִגּוֹ אֲסַפְקִלְרִיָּא
דְּלֵא נְהָרָא, יִשְׁפַּח וַיַּחֲמִי בֵּר נֶשׁ רְזָא דְּאֲסַפְקִלְרִיָּא דְּנְהָרָא, וְסִימְנִיָּה
(משלי מז כ) מְשִׁיל עַל דְּבַר יִמְצָא טוֹב, דְּבַר, דָּא אֲסַפְקִלְרִיָּא דְּלֵא נְהָרָא,
יִמְצָא טוֹב דָּא אֲסַפְקִלְרִיָּא דְּנְהָרָא, מְשִׁיל עַל דְּבַר, וְלֹא כְּתִיב מְשִׁיל
דְּבַר, אֲלֵא עַל דְּבַר, דְּבַעֲי לֹאֲסַתְכֵּלָא עֲלֵה לְעֵלָא.

וְדָא הוּא כְּזֹהַר הֶרְקִיעַ, דָּא הוּא רְקִיעַ דְּאֲשַׁתְּמוּדְעָא עַל חִיּוֹן לְתַתָּא,

מתוק מדבש

ועוד נמעלת וְהַמְשִׁילִים היינו דְּמִסְתַּכְּלָן שְׂמִסְתַּכְּלִים ומתכוננים צפנימיות התורה, ואינם
מסתפקים בלימוד נגלות התורה לזד, דהיינו וְלֹא מִסְתַּכְּלָן בְּמִלָּה בְּלַחֲוֹדָהּ שְׂאִינִס
מסתכלים רק בהדבר והענין שלומדים, אֲלֵא דְּמִסְתַּכְּלָן בְּאַתֵּר דְּתַלִּי הָהוּא מִלָּה חֵלָא
שְׂמִסְתַּכְּלִים בְּאוֹתוֹ הַמָּקוֹם שְׂתִּלּוּי שׁוֹרֵשׁ הַדָּבָר הַהוּא, בְּגִין דְּלִית מִלָּה דְּלֵא תִּלְיָא עַל
רְזָא אַחֲרָא עֲלָאָה לְפִי שְׂאִין לֶךְ דָּבַר צְמוּרָה שְׂלֵא יִהְיֶה תִּלּוּי עַל סוּד אַחֵר עֲלִיוֹן, וַיִּשְׁפַּח
בְּמִלָּה דָּא מִלָּה אַחֲרָא דְּרְזָא עֲלָאָה וַיִּמְלֹא בְּאוֹתוֹ הַדָּבָר, דָּבַר אַחֵר שֶׁל סוּד עֲלִיוֹן,
וּמִפְּרֵשׁ מִגּוֹ אֲסַפְקִלְרִיָּא דְּלֵא נְהָרָא מִחוּךְ הַמִּרְאָה שְׂאִינִה מְאִירָה שְׂהִיָּא הַמִּלְכוּת, וַיִּשְׁפַּח
וַיַּחֲמִי בֵּר נֶשׁ רְזָא דְּאֲסַפְקִלְרִיָּא דְּנְהָרָא יִמְלֹא וַיִּרְאֵה הָאֵדָם סוּד שֶׁל מִרְאָה הַמְאִירָה
שְׂהוּא הַתַּפְאֵרֶת, וְסִימְנִיָּה וְסִימָן לְדָבַר מֵה שְׂכִתּוֹב מְשִׁפִּיל עַל דְּבַר יִמְצָא טוֹב וּמִפְּרֵשׁ
דְּבַר, דָּא אֲסַפְקִלְרִיָּא דְּלֵא נְהָרָא "דָּבַר" הוּא סוּד הַמִּלְכוּת שְׂהִיָּא הַמִּרְאָה שְׂאִינִה
מְאִירָה, יִמְצָא טוֹב, דָּא אֲסַפְקִלְרִיָּא דְּנְהָרָא "טוֹב" הוּא הַמִּרְאָה הַמְאִירָה שְׂהוּא הַתַּפְאֵרֶת,
וְאָמַר כִּי מֵה שְׂכִתּוֹב מְשִׁפִּיל עַל דְּבַר, וְלֹא כְּתִיב מְשִׁפִּיל דְּבַר צִלִּי מִלֵּת "עַל", אֲלֵא
לִכֵּן כְּתוּב עַל דְּבַר שְׂבֹא לְהוֹרוֹת דְּבַעֲי לֹאֲסַתְכֵּלָא עֲלֵה לְעֵלָא שְׂנִרְיֵךְ הָאֵדָם לְהַסְתַּכֵּל
וְלַחֲזוֹן עַל הַדָּבָר וּלְבַקֵּשׁ וּלְחַפֵּשׁ אֶת הַטוֹב הַגָּנוּז צוֹ לְמַעְלָה, וְדֶרֶךְ צִקְשָׁתוֹ תִּהְיֶה לְהַשְׁכִּיל
עַל דָּבַר, וְאִזּוֹ יִמְלֹא אֶת הַטוֹב הַנֶּפֶס צִפְנִיָּס, דֵּהִינּוֹ אֶת הַנִּסְתָּרִים הַנִּפְלְאִים שְׂצְמוּרָה.

והנה הם שלשה מדרגות צְמוּרָה, ה'א'. "דָּבַר" שְׂהִיָּא הַמִּלְכוּת, דֵּהִינּוֹ הַעוֹסֵק צִפְשׁוּטִי הַמִּקְרָאוֹת, ה'ב'.
"עַל דָּבַר" דֵּהִינּוֹ מִחוּךְ הַפֶּשֶׁט יִכְנֹס אֶל הַסוּד, וְעֵדִיין לְצוֹ צִפְשׁוּט, ה'ג'. "הַטוֹב" דֵּהִינּוֹ שִׁתְעֵלָה
מִדָּבַר מִכֵּל וְכֵל, וְהַכֵּל מִסּוּבָךְ וְנִחְאֻז צְטוֹב דֵּהִינּוֹ לְמַעְלָה, וְאֵל יִשְׁבּוֹב לִיכְנֹס שְׂלֵא מִדָּרֶךְ הַשַּׁעַר שְׂהוּא
הַפֶּשֶׁט, חֵלָא נִכְנֹס צִפְשׁוּט, וּמִחוּךְ הַפֶּשֶׁט מִלְּמַעְלָה לְפֶשֶׁט, וּמִחוּךְ הַמַּעְלָה הַזֹּאת יַעֲלֶה אֶל חֵלֶק הַנִּסְתָּר.

וְאָמַר וְדָא הוּא זֶה הוּא עֵינִן הַהַסְתַּכְּלוּת לְמַעְלָה, מֵה שְׂכִתּוֹב כְּזֹהַר הֶרְקִיעַ דֵּהִינּוֹ דָּא
הוּא רְקִיעַ זֶהוּ הַרְקִיעַ שְׂהוּא הַיְסוּד, דְּאֲשַׁתְּמוּדְעָא עַל חִיּוֹן לְתַתָּא הַנוֹדֵעַ שְׂהוּא

דְּמַגּוּ הָאֵי רְקִיעַ יִסְתַּכַּל בְּהֵהוּא זֹהַר דְּנִצְיָן זִהְרָא דְּזִהְרִין עֲלָאִין, זִהְרָא
 דְּנִפְיָק מַגּוּ נְקוּדָה עֲלָאָה, יִזְהִיר וַיִּתְנַצֵּיץ בְּנִצְיוֹ דְּשֹׁאֵר נְהוּרִין לְכָל סֵטֶר.
 וּמִצְדִּיקֵי הָרַבִּים כְּפֹכְבִּים לְעוֹלָם וָעֶד, מַה כְּפֹכְבִּים דְּקִיּוֹמָן תָּמִיד
 בְּקִיּוּמָא, דְּאֲנוּן נִימוּסֵי שְׁמַיָּא לְאַנְהָרָא תְּדִיר, כְּמַה דְּאֵת
 אָמַר (בראשית א טו) וְאֵת הַכּוֹכְבִּים, אֲלִין כְּפֹכְבִּים דְּנְהָרִין, וּמִצְדִּיקֵי הָרַבִּים
 דְּדַחְקֵי לֹון וְאֲלֵקֵי לֹון לְמִיטֶר אֲוִרְחוּי דְּאֲוִרִיתָא.

כְּפֹכְבִּים, אֲלִין אֲנוּן דְּגֻשִׁים דְּאֲתָנוּן, דְּדַחְקֵי לֹון וּמִפְקֵי לֹון לְנְהוּרָא,
 וְאֲלִין אֲנוּן כְּפֹכֵי דְּשֶׁרְבִיטָא, מִפְקֵי רוּחָא וְנְהוּרָא כְּחֻדָּא,
 וְאַנְהִירוּ לְרִזָּא דְּאֲתָנוּן.

מתוק מדבש

למעלה על החיות שהם מלאכי המלכות, דְּמַגּוּ הָאֵי רְקִיעַ כִּי מִתּוֹךְ הַרְקִיעַ שֶׁהוּא הַיְסוֹד,
 יִסְתַּכַּל בְּהֵהוּא זֹהַר דְּנִצְיָן יִסְתַּכַּל צִחוֹ הַזֶּה שֶׁמִּתְנוֹצֵץ מִן הַחֲכָמָה, וְהֵינּוּ זִהְרָא
 דְּזִהְרִין עֲלָאִין וְהֵרֶךְ אֶחָד הַכּוֹלֵל זֹהֲרִים עֲלִיוֹנִים וּמִתְנוֹצֵץ בָּהֶם, וְהֵינּוּ סוּד הַדַּעַת מֵלֵךְ
 הַחֲכָמָה הַכּוֹלֵל אֶת שׁוֹרֵשׁ פְּנִימִיּוֹת וְנִשְׁמוֹת כָּל הַשֵּׁשׁ קַלּוֹת, וְעוֹד יֵשׁ בְּחִינָה אַחֶרֶת בְּדַעַת,
 דֵּהֵינּוּ זִהְרָא דְּנִפְיָק מַגּוּ נְקוּדָה עֲלָאָה הוּא הַזֹּהֵר שֶׁל הַדַּעַת שֶׁמֵּלֵךְ הַבְּחִינָה הַיּוֹנָא מִתּוֹךְ
 הַחֲכָמָה שֶׁהִיא נְקוּדָה הָעֲלִיוֹנָה, יִזְהִיר וַיִּתְנַצֵּיץ בְּנִצְיוֹ דְּשֹׁאֵר נְהוּרִין לְכָל סֵטֶר וְנִכְח
 הַבְּחִינָה יִזְהִיר וַיִּתְנוֹצֵץ הַדַּעַת בְּנִיחוֹת שֶׁל שֹׁאֵר הָאוֹרוֹת לְכָל כֹּחַ שֶׁל הו"ק בְּסִפּוּרֹת עֲלָמָן.

וּמַה שֶׁכְּתוּב וּמִצְדִּיקֵי הָרַבִּים כְּפֹכְבִּים לְעוֹלָם וָעֶד הֵנָּה מַה כְּפֹכְבִּים דְּקִיּוֹמָן תָּמִיד
 בְּקִיּוּמָא מַה הַכּוֹכְבִּים עוֹמְדִים תָּמִיד בְּקִיּוּמָם, כִּמוֹ שֶׁכְּתוּב "לְעוֹלָם וָעֶד", דְּאֲנוּן
 נִימוּסֵי שְׁמַיָּא לְאַנְהָרָא תְּדִיר כִּי הֵם הִנְהִיגוּ הַשָּׁמַיִם שֶׁנִּתְּנוּ לְהַאֲרִיךְ תָּמִיד עַל הָאָרֶץ,
 כְּמַה דְּאֵת אָמַר כִּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים וְגו' וְאֵת הַכּוֹכְבִּים וַיִּתֵּן אוֹתָם אֱלֹהִים
 בְּרִקְיעַ הַשָּׁמַיִם לְהַאֲרִיךְ עַל הָאָרֶץ, וְהֵינּוּ אֲלִין כְּפֹכְבִּים דְּנְהָרִין אֵלּוּ הֵם הַכּוֹכְבִּים הַמְּאִירִים
 לַמַּטֵּה, כֵּן הֵם וּמִצְדִּיקֵי הָרַבִּים דֵּהֵינּוּ שׁוֹטְרֵי הַדִּינִים דְּדַחְקֵי לֹון וְאֲלֵקֵי לֹון שְׂדוּחְקִים
 וְכוּפִים אֶת יִשְׂרָאֵל וּלְפַעֲמִים מַלְקִים אוֹתָם וּמַכְרִיחִים אוֹתָם לְמִיטֶר אֲוִרְחוּי דְּאֲוִרִיתָא
 לְשִׁמּוֹר אֶת דְּרָכֵי הַתּוֹרָה, גַּם אֵלּוּ יֵהִיוּ קִיּוּמִים לְעוֹלָם כְּכּוֹכְבִּים הַעוֹמְדִים לְעוֹלָם.

וְעוֹד מַה שֶׁכְּתוּב וּמִצְדִּיקֵי הָרַבִּים כְּפֹכְבִּים שֶׁהֵם נִרְאִים כְּנִקּוּדוֹת, אֲלִין אֲנוּן דְּגֻשִׁים
 דְּאֲתָנוּן אֵלּוּ רוּמִזִּים עַל נִקּוּדַת הַדְּגוּשׁ שֶׁבְּאֲוִתִּיּוֹת, דְּדַחְקֵי לֹון וּמִפְקֵי לֹון לְנְהוּרָא
 שְׂדוּחְקִים אֶת הָאוֹתִיּוֹת וּמוֹלִיאִים אוֹתָם לְאוֹרָה, כִּי הַדְּגוּשׁ הוּא שׁוֹרֵשׁ לְאוֹת וְדוּחַק צֶה
 וּמוֹלִיאָהּ, וְאֲלִין אֲנוּן כְּפֹכֵי דְּשֶׁרְבִיטָא וְאֵלּוּ הֵם דּוּגְמַת כּוֹכְבֵי הַשֶּׁרְבִיט שֶׁהֵם חֲשׂוֹבִים מִשְׁאֵר
 כּוֹכְבִּים, מִפְקֵי רוּחָא וְנְהוּרָא כְּחֻדָּא שֶׁהֵם מוֹלִיאִים רוּחַ וְאוֹר כְּאַחַד, ר"ל שִׁינּוּא אוֹרִם
 בְּהַתְּפַשְׁטוֹת שְׁלִיטָתָם וּפְעוּלָתָם יַחַד (וְעֵינִן "רוּחַ" הֵינּוּ כַח הַשְּׁלִיטָה), וְאַנְהִירוּ לְרִזָּא דְּאֲתָנוּן

בְּזֶהַר הֶרְקִיעַ (דף קכו ע"א) דָּא נִקְוְדָה דִּישְׁרִיָּא עַל אֲתוֹוֹן, לְנִגְנָא

מתוך מדבש

וכן הדגשים מאירים לסוד האותיות, דהיינו כל האותיות שיש בהם דגוש, הם מאירות ומזהירות כחם הנסתר, ור"ל רוח וגשמת האותיות הם הדגשים שעל ידם יוצא כח פעולה רוחנית לאותיות, והוא סוד הרוח המתגשש בהזכרות האותיות, ואור האותיות היינו סוד הטעמים היוצאים יחד עם הזכרות האותיות, כי כשמוציא האדם מפיו האותיות, יתפשט מציאות אורם עם מציאת שליטתם וציטוים יחד. (רמ"ק ח"ג קנח-קס ומפרשים)

וסוד הענין הוא, כי הדגוש הוא סוד דעת העליון שלמעלה מן הצינה, ודעת זו מאירה להאותיות שצינה וצו"ת, ור"ל כשאדם מוציא מפיו אותיות שיש בהם דגוש בחזק, אז מאירות אלו האותיות מלד הצינה בהארה יחירה יותר משאר האותיות, וכן יש בהם רוח חזק מלד התפארת, והכל בכח הדגוש שהוא הדעת, והיא צחינת נשמה להפעיל את האות, והם שבע אותיות שיש בהם דגוש שהם בג"ד כפר"ת, ונרמוזת בכוכב השרביט, שהוא כעין אות ו', כי ראש הכוכב הוא כעין י' של הו', והתפשטות אור הכוכב הוא דוגמת ו' של הו'.

להבנת המאמרים הבאים נקדים, מה שמבואר בהמשך המאמר, כי הנה כל טעם מהטעמים, יש בו התפשטות תנועות הניגון, הרמוזיה בצורתו, (כמבואר ברש"י מס' ברכות דף סב ע"א), דהיינו שהגזרת הקול וללול נעימות הנגינה גם הם רמוזים בגוף הטעם, אמנם כתב הרשב"ץ (בספר מגן אבות), כי המשוררים שצמקדש היו יודעים אלו החילוקים ורמזי תנועתם בטעמים, אך אנו לא קיבלנו, כי באורך הגלות אבד כל זה ע"כ. והנה במאמרים שלפנינו מבוארים כמה טעמים עם רמזי תנועתם בצורתם, ושייכותם לספירות, ועם כל זה מבואר בסוף המאמר דאין מי שידע לעמוד על סוד זה כמתכונתו, מלבד הלויים כששרו על הדוכן בבית המקדש.

ועוד נודע דיש מנהגים ונוסחאות שונות לשמות הטעמים, וציניהם שמקור שמם ואורחם היחיד הוא כאן, ועל כן השתדלנו במקומות אלו לפרש את תנועתם לפי הנוסחאות הנהוגות כיום המקובלים בידינו, למען יובן לכל.

והנה במאמרים הבאים, בא רבי שמעון לבאר את סוד הטעמים וניגונם על פי התפשטות תנועתם, ואריך לדעת כי התפשטות תנועת ניגון הטעמים, היינו התפשטות קו המדה למדוד את הספירות בפנימיותם, והיא כנשמה בתוך הגוף, הנותן כח לגוף לפעול פעולותיו.

והנה תחילה מבאר את סוד טעם הרביע שהוא בסוד הדעת, ותנועת ניגונו הוא בשלש תנועות, ב' תנועות עולות למעלה בדחיה וכבדות מעט, ותנועה הג' היא תנועה קטנה צמוחה, ואורח הרביע היא נקודה אחת כי אין מחגלה מן הדעת שהיא סוד ו', אלא קצהו התחתון המחגלה צימוד בצורת נקודה.

וזה שאמר מה שכתוב בְּזֶהַר הֶרְקִיעַ (דף קכו ע"א) היינו דָּא נִקְוְדָה דִּישְׁרִיָּא עַל אֲתוֹוֹן הזוהר היא נקודת הרביע השורה על האותיות, והיא מציאות ה"דעת" העליון השורה למעלה מצחינת הצינה שבה שורש האותיות, ומאירה ליסוד שהוא סוד הרקיע, לְנִגְנָא

וְלֹא־תִפְשָׁטָא, וְדָא אִיהִי נְקוּדָה דְּאִיהִי רְבִיעָא עַל אֲתוּוֹן כְּאִמָּא עַל בְּנִין,
וְאַף עַל גַּב דְּאִיהוּ נְקוּדָה חֲדָא, אֲתִפְשָׁט לְנִגּוּנָא וְלֹא אֲתִפְשָׁט בְּחֻזָּתָא.
וְדָא אִיהוּ רְזָא דְּכֶתִיב (תהלים צב א) מִזְמוֹר שִׁיר לַיּוֹם הַשַּׁבָּת, דְּהָא יוֹם
הַשַּׁבָּת בְּהָאִי סְלֵקָא, וְעַל דָּא נִגּוּנָא דְּהָאִי נְקוּדָה סְלֵקָא בְּנִיחָא,
וְדָא אִיהוּ זוּהַר דְּהָאִי רְקִיעַ דְּאִקְרִי יוֹם הַשַּׁבָּת.

וְעוֹד, יִזְהָרוּ, אֲנוּן מִשְׁכִּילִים בְּהֵהוּא זוּהַר דְּסְלֵקָא בִּיהַ הַהוּא רְקִיעַ

מתוק מדבש

וְלֹא־תִפְשָׁטָא לִנְגֹן וּלְהַתְּפֹשֵׁט, כִּי אַחֲרֵי צִטּוֹי הָאוֹת יִנְגֹן הָאֵלֶּם אֶת הַטַּעַם, וְאִזּוּ יוֹנָא
וּמִתְּפֹשֵׁט הַנִּיגוֹן צִלִּי לְבוֹשׁ הָאוֹת, וְהוּא מוֹרֶה עַל הַתְּפֹשֵׁטוֹת אֹרֹךְ הַכֶּתֶר שְׁאִין אֹת הַצִּנֵּה
מִשְׁעָר וּמִגְצִיל שִׁיעוֹר הַנִּהְגָּתוֹ, וּמִפֶּרֶשׁ וְדָא אִיהִי נְקוּדָה דְּאִיהִי רְבִיעָא עַל אֲתוּוֹן
כְּאִמָּא עַל בְּנִין וְהַרְבִּיעַ הִיא נְקוּדָה שֶׁהִיא רוֹצֶנֶת עַל הָאוֹתוֹת כֹּאֵם עַל הַצִּנִּים, וְר"ל
הַדַּעַת רוֹצֶנֶת וּמַאֲרִירָה עַל הָאוֹתוֹת שֶׁצִּנֵּיהָ וּ"ת, כְּמוֹ צִנֵּה הַרוֹצֶנֶת עַל הַצִּנִּים שֶׁהִם הו"ק,
וְשׁוֹאֵל וְאַף עַל גַּב דְּאִיהוּ נְקוּדָה חֲדָא וְאַף עַל פִּי שְׁטַעַם הַרְבִּיעַ הִיא נְקוּדָה אַחַת
וְאִין תַּחֲתִיָּה אֲפִילוּ כְּשִׁיעוֹר אֹת אַחַת, וְאִין הִיא יְכוּלָה לְאַסּוֹף תַּחַת כִּנְפֶיהָ אֶת הַצִּנִּים
וְלִהְיוֹת רוֹצֶנֶת עֲלֵיהֶם, וּמִשִּׁיב אֲתִפְשָׁט לְנִגּוּנָא הַרְבִּיעַ מִתְּפֹשֵׁט צִנִּיגוּוֹ שֶׁהִיא תְּנוּעָה
נִמְשַׁכֶּת, כְּעִין אֹת ו' צָקוֹד הַדַּעַת, וְלִכְן יֵשׁ צִנְחָה לְרִצּוֹן עַל הָאוֹתוֹת, וְלֹא אֲתִפְשָׁט
בְּחֻזָּתָא אֲבָל אִינוּ מִתְּפֹשֵׁט וּמִתְּגַלָּה כֹּל הו' רַק קֹלָה הו' צָקוֹד נְקוּדָה צִסּוֹד.

וְדָא אִיהוּ רְזָא דְּכֶתִיב וְזֶה הוּא סוֹד מֵה שְׁכִתּוֹצ מִזְמוֹר שִׁיר לַיּוֹם הַשַּׁבָּת טוֹב לְהוֹדוֹת
לֵה', הִנֵּה עַל מַלְת "טוֹב" יֵשׁ טַעַם רְבִיעַ, וְטוֹב הוּא הַיִּסּוּד הַמְּקַבֵּל הָאֲרָתוֹ מִן הַדַּעַת
שֶׁהִיא הַרְבִּיעַ, כִּי צִסּוֹד מִתְּגַלָּה קֹלָה הו' שֶׁל הַדַּעַת צָקוֹד נְקוּדָה, וְר"ל מִזְמוֹר הַזֶּה דְּהִינּוּ
הַטַּעַם הַרְבִּיעַ הַזֶּה וְשִׁירוֹ, הוּא לְהַאֲרִי לְיוֹם הַשַּׁבָּת שֶׁהוּא הַיִּסּוּד, דְּהָא יוֹם הַשַּׁבָּת בְּהָאִי
סְלֵקָא כִּי יוֹם הַשַּׁבָּת עַל יְדֵי הַדַּעַת עוֹלָה לְחֻכְמָה, וְעַל דָּא נִגּוּנָא דְּהָאִי נְקוּדָה סְלֵקָא
בְּנִיחָא וְעַל כֵּן הַנִּיגוֹן שֶׁל נְקוּדַת הַרְבִּיעַ עוֹלָה צִנְחָת, הַרּוֹמוֹ עַל מְנוּחַת הַשַּׁבָּת, וְעַמָּה
מִסִּיק דְּצִרִּיו וְאוֹמֵר וְדָא אִיהוּ זוּהַר דְּהָאִי רְקִיעַ דְּאִקְרִי יוֹם הַשַּׁבָּת וְהַדַּעַת הוּא
הַזוּהַר וְהַנִּשְׁמָה שֶׁל זֶה הַרְקִיעַ שֶׁהוּא הַיִּסּוּד הַנִּקְרָא יוֹם הַשַּׁבָּת.

(ה"ג הרמ"ק לַהֲלָאָה), וְעַל דָּא וְעַל מֵה שֶׁאֲמַרְנוּ שֶׁהַיִּסּוּד עוֹלָה צִדְעָה, נֹאמֵר יִזְהָרוּ דְּהִינּוּ
אֲנוּן מִשְׁכִּילִים אֲלוֹ הַמִּשְׁכִּילִים שֶׁמִּדַּתְּם תְּמִיד מִדַּת הַשַּׁבָּת גַּם צָחוֹל, וְלֹא רַק צִוִּים
הַשַּׁבָּת, בְּהֵהוּא זוּהַר דְּסְלֵקָא בִּיהַ הַהוּא רְקִיעַ יִזְהָרוּ צָחוֹל הַזוּהַר שֶׁעוֹלָה צוֹ זֶה
הַרְקִיעַ צָחַל שַׁבָּת וְשַׁבָּת, וְהַמִּשְׁכִּילִים מִזְהִירִים תְּמִיד צָחוֹל הַזוּהַר, כִּי הַיִּתְּחוּד עַל יְדֵי הַיִּסּוּד
הוּא רַק מִשַּׁבָּת לְשַׁבָּת, כִּי אִין הַיִּסּוּד עוֹלָה אֶל הַדַּעַת אֲלֹא צִשַׁבָּת, אֲבָל הַמִּשְׁכִּילִים מִתְּדַצְּקִים

אֲתַפְּשֵׁט, וּבִגִּין דְּהוּא אֲתַפְּשֵׁט זַעִירָא מִכָּל רְקִיעִין, הָאִי נְקוּדָה דְּסֻלָּקָא
בֵּיהּ, הֵהוּא אֲתַפְּשֵׁטוּתָא דְּנִגּוּנָא זַעִיר בְּנִיחָא וְלֹא סִגְיָא, וְשַׁעוּרָא דִּילָהּ
בְּנִגּוּנָא, כִּד אֲוִשִׁיטוּ דִּימִינָא וְשִׁמְאָלָא לְגַבִּי הָאִי רְקִיעַ, כְּדִין מְתִיחָדִין,
וְעַל דָּא בֵּין תְּרוּיָהּ תְּרִין רוּחִין אֲתַפְּשֵׁטוּ בְּנִגּוּנָא, כְּדִי דַחֲיָא, וְאֲתִי
רוּחָא זַעִיר בְּנִיחָא לְבִתָּר.

הָאִי נְקוּדָה אֲתַטְמָרַת בְּגִיּוּהַ וְאֲתַחֲפִיָּא, וְאֲתַפְּשֵׁטַת בְּאֲתַפְּשֵׁטוּתָא,
כְּהָאִי תוֹלַעְתָּא דְּאֲתַחֲפִיָּא, וּבִתָּר דְּאֲתַחֲפִיָּא בְּגִיּוּהַ, אֲזִדְרִיק לְתַתָּא

מִתּוֹק מִדְּבַשׁ

תַּמִּיד צוֹהֵר שְׁהוּא דַעַת הַעֲלִיּוֹן, וְהַטַּעַם שֶׁאֵין יָחִיד תַּמִּיד וּבִגִּין דְּהוּא רְקִיעַ זַעִירָא
מִכָּל רְקִיעִין לְפִי שֶׁזֶה הֶרְקִיעַ שְׁהוּא הַיְסוּד הוּא קֶטֶן מִכָּל הֶרְקִיעִים, דִּהִינּוּ מִכָּל הַסְפִּירוֹת
שֶׁל הו"ק, וְהוּא הַפּוֹעֵל צִיחוד וּמְנוּחַת הַשָּׁמַיִם, וְאֵם יִרְצֶה צִיחוד יִתְצַטֵּל כָּחוֹ, וְלִכֵּן הָאִי
נְקוּדָה דְּסֻלָּקָא בֵּיהּ זֹו הַנְּקוּדָה שֶׁהִיא הִרְצִיעַ שְׁהוּא הַדַּעַת שְׁעוֹלָה צוּ הַיְסוּד, אֲתַפְּשֵׁטוּתָא
דְּנִגּוּנָא זַעִיר בְּנִיחָא וְלֹא סִגְיָא הַתַּפְּשֵׁטוֹת הַנִּיגוֹן וּתְנוּעוֹתָיו מוֹרָה עַל מְנוּחָה קִטְנָה, כִּי
אֵין מְנוּחָתוֹ נִמְשַׁכַּת הִרְצֶה, וְצֹא לִרְמוֹז כִּי שִׁיעוֹר הַיְסוּד הוּא זִמָּן קֶלֶר, וְרַק לְפִרְקִים מְזֻמָּן
לְזִמָּן, וְשַׁעוּרָא דִּילָהּ בְּנִגּוּנָא וְכָל שִׁיעוֹר הַנִּיגוֹן שֶׁל טַעַם הִרְצִיעַ, כְּדִי אֲוִשִׁיטוּ דִּימִינָא
וְשִׁמְאָלָא לְגַבִּי הָאִי רְקִיעַ כְּשִׁיעוֹר הוֹשַׁטַת הַיָּמִין וְהַשְּׂמָאל שֶׁהֵם הַחו"ג הַמוֹשִׁיטִים חֲסָדִים
וּגְבוּרֹת לְזֶה הֶרְקִיעַ שְׁהוּא הַיְסוּד, כִּי עֵיקַר הַיְסוּד הוּא הַמְּזֻגָּת הַחֲסָדִים עִם הַגְּבוּרֹת,
כְּדִי דִּיחָדוֹן בֵּיהּ תְּרוּיָהּ כְּדִי שִׁשְׁמַחַת עַל יְדֵי הַיְסוּד הַחֲסָדִים וְהַגְּבוּרֹת עַל יְדֵי הַתַּמְזוּגוֹת
יָחִיד, כִּי הוּא תוֹעֵלַת לִשְׁנֵיהֶם, וְעַל דָּא תְּרִין רוּחִין אֲתַפְּשֵׁטוּ בְּנִגּוּנָא וְעַל כֵּן שְׁתֵּי
רוּחוֹת שֶׁהֵם נִשְׁמוֹת לִשְׁתֵּי סְפִירוֹת חו"ג, מִתַּפְּשֵׁטוֹת צִיגוֹן, וְהֵם שְׁתֵּי תְנוּעוֹת כְּדִי דַחֲיָא
הַנְּדָחוֹת וְיוֹלָאוֹת צִדְחִיהַ, וּר"ל כְּשֶׁתִּדְקַק צַטַּעַם הִרְצִיעַ, הוּא עוֹשֶׂה תַחֲלִילָה שְׁתֵּי תְנוּעוֹת
לְמַעֲלָה, וְצִסּוֹף עוֹשֶׂה תְנוּעָה קִטְנָה, וְצ' הַתְנוּעוֹת הֵם צִדְחִיהַ וְכִצְדוֹת מַעַט, רוּחָא זַעִיר
בְּנִיחָא לְבִתָּר וְאַחֲרַי כֵּךְ רוּחַ קֶטֶן צִנְחַת, דִּהִינּוּ צִאֲחֻרֹנָה הִיא מְנוּחַת הַתְנוּעָה, הַמּוֹרָה
עַל סוּד הַיְסוּד.

הָאִי נְקוּדָה זֹו הַנְּקוּדָה שֶׁל טַעַם רִצִּיעַ מוֹרָה עַל הַיְסוּד הַמְקַצֵּל מִהַדַּעַת, אֲתַטְמָרַת
בְּגִיּוּהַ וְאֲתַחֲפִיָּא כִּי לְפַעְמִים הַיְסוּד הוּא קֶלֶר כַּעֲיִן נְקוּדָה וְנִטְמָן וְנִתְכַסֶּה בְּעֶלְמּוֹ,
הַמּוֹרָה שֶׁאֵינוֹ מְקַצֵּל שִׁפְעַת מִהַדַּעַת וְאֵינוֹ מִשְׁפִּיעַ אֶל הַמַּלְכוּת, וְאֲתַפְּשֵׁטַת בְּאֲתַפְּשֵׁטוּתָא
וּלְפַעְמִים מִתַּפְּשֵׁט צִהַתַּפְּשֵׁטוֹת הַמּוֹרָה עַל קִצְלַת הַשִּׁפְעַת מִלְּמַעֲלָה וְהַשִּׁפְעַת הַשִּׁפְעַת לְמַלְכוּת,
וּמִצִּיא עַל זֶה מִשַּׁל כְּהָאִי תוֹלַעְתָּא דְּאֲתַחֲפִיָּא כְּאֻמָּה תוֹלַעַת שִׁלְפַעְמִים הִיא מִתְכַּסִּית
וּמִתְכוּוֹנֶת בְּעֶלְמָה וְאַחֲרַי כֵּךְ הִיא מִתַּפְּשֵׁט וְנִגְלִית, וְכֵן הַיְסוּד וּבִתָּר דְּאֲתַחֲפִיָּא בְּגִיּוּהַ
אַחֲרֵי שֶׁהַיְסוּד נִתְכַסֶּה בְּעֶלְמּוֹ, אֲזִדְרִיק לְתַתָּא לְנִיגוֹן, וּר"ל שֶׁעַל יְדֵי

לְגִגֻּנָא, וְדָא אֶקְרִי זְרִיקָא דְהָאִי נְקוּדָה, בְּגִין דְּאִתְיַשְׁבֵּת בְּהָאִי
בִּימִינָא.

וְכֹד אֶתְפְּשִׁטַּת הָאִי נְקוּדָה לְגִגֻּנָא, אֶחֱיֶדֶת בְּבוּצִינָא דְקַרְדִּינוּתָא לְאִתְיַשְׁבָּא,
וְנִהִיר וְנִצִּיץ.

וְכִדִּין, וְהַמְשָׁפִילִים יִזְהָרוּ בְּזֶהָר, כְּהָהוּא זֶהָר מִמָּשׁ דְּאֶתְפְּשִׁט, וְאֶזְדְּרִיק
נִצִּיצוּ לְאִתְיַשְׁבָּא, וְדָא מְשָׁפִיל עַל דְּבָר וְדָאִי, בְּגִין דְּאִיהִי קִימָא
עַל דְּבָר, יִמָּצָא טוֹב, אֶתְפְּשִׁטוּתָא דְּזֶהָר דָּא דְּאִיהִי נִצִּיצוּ וְיִזְהָרוּ
לְאַסְתָּכְלָא, וְרָזָא דָּא אִיהִי עוּמְקָא וְרוּמָא, לְאִתְיַשְׁבָּא בְּרָזָא דְּבוּצִינָא
כְּהָהוּא דְּבָר.

מתוק מדבש

קו המדה נשמת היסוד נזרק מן הדעת למטה ומתפשט בגוף היסוד לצורך היחוד, שהוא
סוד הניגון של טעם הרביע, ומפרש ואמר וְדָא אֶקְרִי זְרִיקָא דְהָאִי נְקוּדָה וְזֶה נִקְרָא
זְרִיקַת נְקוּדַת הַרְבִּיעַ, המורה על התפשטות נשמת היסוד מן הדעת צימוד לצורך היחוד,
בְּגִין דְּאִתְיַשְׁבֵּת בְּהָאִי בִּימִינָא נִשְׁכֵּל שִׁתִּישֵׁב הַיְסוּד צְמִלּוּת צַעַת הַיְסוּד עַל יְדֵי הַחֲסָד
שְׂצִימִין, ור"ל שהדעת פועלת צימוד את פעולת היחוד על ידי החסד.

וְכֹד אֶתְפְּשִׁטַּת הָאִי נְקוּדָה לְגִגֻּנָא וְכַשְׁמַתְפַּשְׁטָא נְקוּדַת הַרְבִּיעַ לְגִגֻּן, המורה על
התעוררות היחוד, אִזּו אֶחֱיֶדֶת בְּבוּצִינָא דְקַרְדִּינוּתָא לְאִתְיַשְׁבָּא נִחְסֵי הַיְסוּד עַל
יְדֵי קו הַמְדָּה לְהַתִּישֵׁב צְמִלּוּת צַעַת הַיְסוּד, כִּי כָל פְּעוּלַת הַיְסוּד שְׂעַל יְדֵי הַקו הַמְדָּה,
אִינוּ אֵלָּא צִכּוּ הָאִין סוּף שֶׁהוּא יַחִיד וְנִעְלָם שְׁקוּשֵׁר וּמִיִּיחָד אֶת הַסְפִּירוֹת, כִּי הוּא שׁוֹכֵן
בְּכַתֵּר הַמַּתְפַּשֵּׁט צִדְעַת וְהִיא צַחוּךְ הו"ק וְהַיְסוּד וְנִעְשִׂית נִשְׁמַתָּס, וְנִהִיר וְנִצִּיץ וְאִזּו מֵאִיר
וּמַתְנוּלֵךְ הָאִין סוּף צַחוּךְ הַסְפִּירוֹת.

וְכִדִּין וְאִזּו נִאֲמַר וְהַמְשָׁפִילִים יִזְהָרוּ בְּזֶהָר דְּהֵיִינוּ כְּהָהוּא זֶהָר מִמָּשׁ דְּאֶתְפְּשִׁט
וְאֶזְדְּרִיק נִצִּיצוּ לְאִתְיַשְׁבָּא כְּאוֹתוֹ הַזֶּהָר מִמָּשׁ שֶׁהִיא נִשְׁמַת הַיְסוּד הַמַּתְפַּשֵּׁט,
וְנִזְרָקוּ נִילוּוֹתָיו לְהַתִּישֵׁב צְמִלּוּת צַעַת הַיְסוּד, כִּךְ יִזְהָרוּ הַמְשָׁכִילִים, וְדָא וְזֶה שְׁכִינּוּ
מִשְׁכֵּי פִי הַמְשָׁכִיל צְפִינִימוֹת הַתּוֹרָה, עַל דְּבָר וְדָאִי צוּדְאִי הוּא מַתִּישֵׁב עַל דְּבָר,
וּמִפְרֵשׁ בְּגִין דְּאִיהִי קִימָא עַל דְּבָר לְפִי שֶׁהַמְשָׁכִיל קִיִּים צִימוּד שֶׁהוּא עַל הַמְלָכוֹת
הַנִּקְרָאֹת דְּבָר, יִמָּצָא טוֹב דְּהֵיִינוּ הַמְשָׁכִיל יִמְלֵא אֶתְפְּשִׁטוּתָא דְּזֶהָר דָּא אִזּו הַתְפַּשְׁטוּת
שֶׁל זֶה הַזֶּהָר שֶׁהִיא נִשְׁמַת הַיְסוּד, דְּאִיהִי נִצִּיצוּ וְיִזְהָרוּ לְאַסְתָּכְלָא שֶׁהוּא נִילוּךְ וְזֶהָר
הַרְאוּ לְהַסְתַּכֵּל וּלְהַתְצוֹן עַל יְדֵי צְמִינֵי תּוֹרָה, וְרָזָא דָּא אִיהִי עוּמְקָא וְרוּמָא וְסוּד זֶה

וְהַמְשִׁכִּים יִזְהָרוּ בְּזֹהַר הָרָקִיעַ, דָּא אֲתַפְּשֵׁט דְּבִה שְׁמִשָּׁא וְסִיְהָרָא
 בּוֹכְבֵּיָא וּמִזְלֵי, הָכָא פְּשִׁיטוּ דְּבוּצִינָא לְנִגְנָא, עַל דָּא
 בְּתַמִּיהוּ בְּסִלְיקוּ עַל כָּלָא, וְסִימְנִיָּה (שם קיב ט) פִּזֹּר נָתַן לְאַבְיוֹנִים, דְּהָא
 אִיהוּ יְהִיב לְכֻלָּהוּ תַתָּאִי, וּמִשְׁחָתָא דְּבוּצִינָא פִּזֹּר רַבְרָבָא.

מתוק מדבש

הוא ירידת היסוד עד המלכות שצממקי הספירות, ודצקותו צרום שהוא הדעת המתרומם,
 לְאִתְיַשְׁבָּא בְּרָזָא דְּבוּצִינָא בְּהִיא דְּבָר לְהַמִּישָׁן צָסוּד קו הַמְדָּה לַמַּטָּה דְּדָצָר הַהוּא
 דְּהִינּוּ צִמְלֻכּוֹת.

הנה צמממר הקודם פירש את טעם הרציע, שהוא סוד הדעת המתפשטת צוהרה שהוא פנימיותה אל
 היסוד, שהוא הרקיע כדי להשפיע צמלכות צסוד היסוד. ועתה מפרש את טעם "פזר" שהוא צחינת
 יסוד צחינה אחרת, המשפיע שפע קיומה של המלכות ושל כל התחתונים התלויים בה, והנה לורת פזר
 היא כעין ד' הפוכה (כן הוא בכל הדפוסים, וכנראה שצומן רצי שמעון כך היתה לורת הפזר), ומנועת
 ניגון הפזר הוא צ' מנועות פשוטות שכל אחת יש בה ג' מנועות קטנות, צחינת ראש תוך סוף.

וזה שאמר מה שכתוב וְהַמְשִׁכִּים יִזְהָרוּ בְּזֹהַר הָרָקִיעַ ומפרש דָּא רָקִיעַ זהו הרקיע
 שהוא היסוד, דְּבִה שְׁמִשָּׁא כלולים כל ה"ת, דְּהִינּוּ שְׁמִשָּׁא וְסִיְהָרָא בּוֹכְבֵּיָא וּמִזְלֵי
 השמש שהוא התפארת, והירח שהיא המלכות, והכוכבים הם שאר חמש הספירות חסד
 גבורה נחם הוד יסוד, והם סוד שצעה כוכבי לכת להנהגה, והמזלות הם י"צ מזלות והם
 י"צ גבולי אלכסון המתהוים מששה קצוות, וגם הם להנהגה, והנה כעין מציאות גוף
 הספירות, כך יהיה סוד הנשמה שצממכס, לכך אמר כי הָכָא פְּשִׁיטוּ דְּבוּצִינָא לְנִגְנָא
 כאן צפנימיות היסוד הוא התפשטות קו המדה לנגן, כי התפשטות מנועת הנגון היינו
 התפשטות קו המדה, עַל דָּא בְּתַמִּיהוּ בְּסִלְיקוּ עַל כָּלָא ועל כן הניגון של טעם פזר
 הוא כמתמיה ועולה למעלה, ומורה שהתמיה הוא מפני רוממותו ועילוי של היסוד על
 הכל. והנה ענין הפזר הוא צחינת היסוד שהוא קיומו של המלכות, ופוחת כמה מיני
 מקורי השפע לתת לכל התלויים צמלכות, שהם העניים והאציונים המצקשים מזונם ופרנסתם,
 ולכך המלכות מקבלת מהיסוד מכל צחינותיו, וְסִימְנִיָּה והסימן לזה פִּזֹּר נָתַן לְאַבְיוֹנִים
 דְּהִינּוּ דְּהָא אִיהוּ יְהִיב לְכֻלָּהוּ תַתָּאִי כי היסוד הוא הנותן לכל התחתונים התלויים
 צל הספירות צמלכות, וצערך צחינה זו וּמִשְׁחָתָא דְּבוּצִינָא מדת הקו המדה המודד
 ציסוד כדי הספקת השפע להשפיע לכל הנמצאים, פִּזֹּר רַבְרָבָא הוא פזר גדול, דְּהִינּוּ
 שִׁמְפֹּר צִרְצִוִי כָל מִינֵי הַשְּׁפָעוֹת, כְּעִין שְׁכִינָה יֵשׁ מִפִּזֹּר וְנוֹסֵף עוֹד, דְּהִינּוּ שְׁמוֹסִיף קו
 המדה למדוד צו עוד שפע רב.

דְּכַד מְשַׁחְתָּא סְלָקָא וְאַתְרִבְרָבָא, כְּדִין אִיהוּ סְלִיק וְאוֹשִׁיט שִׁית אֲמִין,
בְּשִׁיעוּרָא דְשִׁית נְקוּדִין, לְאוֹרְכָא וּלְפוֹתִיָּא, כְּחִיזוּ דָא ל דְאִיהוּ
פְּזֹר, וְהָאִי אִיהוּ סִימְנִיָּה, (אסתר ה ב) וַיֵּשֶׁט הַמֶּלֶךְ לְאַסְתֵּר אֶת שְׂרָבִיט
הַזֶּהָב, וַתִּנְיֹן שִׁית אֲמִין אוֹשִׁיט לְקַבְּלָהּ.

מִהָאִי פְּזֹר מְלִיא מְבוּעִין, וַיְהִיב לְמַסְכְּנִי, וְהָאִי אִיהוּ שְׂרָבִיטָא דְאַתְתִּקֵּן
בְּמְשַׁחְתָּא דָא, וּבְגִגּוּנָא דְמְשַׁחְתָּא דָא סְלָקֵן וְאַתְתִּקֵּן כְּדָקָא
יָאוּת.

מתוק מדבש

וממשיך ואמר דְּכַד מְשַׁחְתָּא סְלָקָא וְאַתְרִבְרָבָא כי כאשר המדה עולה ומתגדל
ומתפשט, דהיינו סוד תנועת טעם פזר עולה וזעלייתו מתפשט, הרומז על
התפשטות קו המדה צפנימיות היסוד, כְּדִין אִיהוּ סְלִיק וְאוֹשִׁיט שִׁית אֲמִין אז היסוד
עולה ומושיט שש אמות שהם שש ספירות שצִיסוד, (ונקראות הספירות אמה, כי כל אמה
כלולה משה טפחים, כנגד כל ספירה הכלולה משש ספירות פרטיות), ור"ל שמתפשט היסוד
בכללות הו"ק שבו, בְּשִׁיעוּרָא דְשִׁית נְקוּדִין צשיעור של שש נקודות, דהיינו לְאוֹרְכָא
וּלְפוֹתִיָּא שלש נקודות לאורך ושלש נקודות לרוחב כדלקמן (כי כל ספירה בכלולה היא
צורת י' לכן נקראות נקודות), והיינו כְּחִיזוּ דָא ל דְאִיהוּ פְּזֹר כְּאוֹרָה הוּא שְׁהִיא לֹרֵחַ
טעם פזר (כנראה שצומנס לורה זו הימה טעם הפזר), וְהָאִי אִיהוּ סִימְנִיָּה וזה הוא הסימן,
מה שכתוב וַיֵּשֶׁט הַמֶּלֶךְ שֶׁהוּא התפארת לְאַסְתֵּר שְׁהִיא המלכות, אֶת שְׂרָבִיט הַזֶּהָב
היינו היסוד הנוטה לשמאל שהוא צחינת הזהב, והוא מתפשט להשפיע למלכות, וַתִּנְיֹן,
שִׁית אֲמִין אוֹשִׁיט לְקַבְּלָהּ ולמדנו (עיין מס' מגילה טו ע"ב) כי אחשורוש הושיט את
השרביט הזהב לאסתר ונתארך ונתפשט שש אמות, וזו לרמז על הו"ק הכלולים ציסוד
שמתפשטים בתוך המלכות.

וממשיך ואמר מִהָאִי פְּזֹר מְלִיא מְבוּעִין מכח התפשטות הפזר שהוא מדת היסוד
מתמלאים המקורות של המלכות, וַיְהִיב לְמַסְכְּנִי והיא נותנת לעניים התחתונים,
ומה שאמרנו כי שרביט הוא היסוד, הנה וְהָאִי אִיהוּ שְׂרָבִיטָא דְאַתְתִּקֵּן בְּמְשַׁחְתָּא
דָא זה הוא השרביט שנתתן צמדה זו, ר"ל שנתפשט צסוד קו המדה המודד את הו"ק
סלו, וּבְגִגּוּנָא דְמְשַׁחְתָּא דָא סְלָקֵן וְאַתְתִּקֵּן כְּדָקָא יָאוּת וצניגון של מדה זו של
טעם פזר, עולים ונתקנים המקורות של המלכות בשפע הראוי להם.

וּבְדִין וְהַמְשָׁכִילִים וְגוֹמֵר, שְׁעוּרָא דָּא כְּשִׁעוּרָא דְשִׁית נְקוּדִין, לְנִגְנָא,
תֵּלַת לְאַרְבָּא, וְתֵלַת לְפּוּתִיָּא, בְּגִין דְּאִיהוּ רְזָא דְשִׁית, שִׁית אֲנוּן,
וְאֲנוּן חֲמִשׁ, תֵּלַת לְאַרְבָּא תִּרְיִן לְפּוּתִיָּא, כִּד מְסַתְּכָלָאן תֵּלַת לְסִטְרָא
דָּא וְתֵלַת לְסִטְרָא דָּא, וּבְדִין וּמִצְדִּיקֵי הָרַבִּים כְּפּוּכְבִּים לְעוֹלָם וָעֶד,
אַלֵּן אֲנוּן שִׁית נְקוּדִין, דְּאֲנוּן נְצִיצִין וְנִהְרִין לְתַתָּא, וְאֲנוּן כּוּכְבִּים
טְמִירִין לְאַנְהָרָא, וְסִיְהָרָא אֶתְנַהֲרִית בְּכָל חַד וְחַד, בְּמִשְׁחָתָא דִּילָהוֹן
דְּאֶתְנַעֲצָאן בְּבוּצִינָא.

מתוק מדבש

וּבְדִין וְכַאֲשֶׁר הִסְקוּד מִשְׁפִּיעַ לְמַלְכוּת צִיּוֹן הַפּוֹר, אִזּוּ נֹאמֵר וְהַמְשָׁכִילִים יִזְהִירוּ כְּזוֹהַר
הַרְקִיעַ, ר"ל שְׁצִיחִיָּה זֶה הַמְשָׁכִילִים מֵאִירִים וּמִשְׁפִּיעִים לְמַלְכוּת, וּמִפְרֵשׁ כִּי שְׁעוּרָא
דָּא כְּשִׁעוּרָא דְשִׁית נְקוּדִין שִׁיעוּר זֶה שֶׁל נִיגוֹן הַפּוֹר, הוּא כְּשִׁיעוּר שֶׁל שֵׁשׁ נְקוּדוֹת
שֶׁהֵם הו"ק שְׁצִיחִיָּה דֵּהִינּוּ לִנְגֹן צִהַרְשָׁטוֹת קוֹ הַמְדָּה, וּמִפְרֵשׁ תֵּלַת לְאַרְבָּא
וְתֵלַת לְפּוּתִיָּא שֶׁלשׁ נְקוּדוֹת שֶׁהֵם חֶסֶד תַּפְאֶרֶת נֶחֱם לְאוּרֶךְ שֶׁהוּא צִחְסֵד, וְשֶׁלשׁ נְקוּדוֹת
גְּבוּרָה הוּד יִסּוּד לְרוּחַצ שֶׁהוּא גְּבוּרָה, לְרִמּוֹז שֶׁהִסְקוּד כּוֹלֵל ג' חֲסִדִּים וּג' גְּבוּרוֹת
וּמִשְׁפִּיעֵתָם לְמַלְכוּת, בְּגִין דְּאִיהוּ רְזָא דְשִׁית לְפִי שֶׁהִסְקוּד הוּא סוּד הַכּוֹלֵל שֵׁשׁ סְפִירוֹת,
אֲמֵנִס צִחְנוּעַת הַפּוֹר שִׁית אֲנוּן וְאֲנוּן חֲמִשׁ הֵם נִרְאִים כֶּשֶׁשׁ אֲמֵנִס אִינֵס אֵלֵּא חֲמֵשׁ,
דֵּהִינּוּ תֵּלַת לְאַרְבָּא, תִּרְיִן לְפּוּתִיָּא שֶׁלשׁ שֶׁהֵם חֶסֶד תַּפְאֶרֶת נֶחֱם לְאוּרֶךְ, וְשִׁמִּים שֶׁהֵם
גְּבוּרָה וְהוּד לְרוּחַצ, כִּי תַּפְאֶרֶת וִיסּוּד הֵם סוּד גּוֹף וְצִרִית שְׁנַחֲשָׁצִים לְאַחַד, כִּי אֹת
הַצִּרִית נִכְלָל צִגּוֹף וְנִתְעַלֵּם צִחְוֹכוֹ, אֲזַל כִּד מְסַתְּכָלָאן תֵּלַת לְסִטְרָא דָּא וְתֵלַת לְסִטְרָא
דָּא כְּמִסְתַּכְלִים הֵם נִרְאִים שֶׁלשׁ לֹד זֶה וְשֶׁלשׁ לֹד זֶה, כִּי הִסְקוּד כּוֹלֵל צִחְפְּאֶרֶת, וְשִׁנִּיהֶם
צִקֵּרֶן זֹוִית צִחְמֵנֵעַ, אֶחָד נִדּוֹן לִכְאֵן וְאֶחָד לִכְאֵן, כִּי הַתַּפְאֶרֶת עִיקְרוֹ מֵטָה כִּלְפִי חֶסֶד
וְנִדּוֹן לְאוּרֶךְ, וְהִסְקוּד עִיקְרוֹ מֵטָה כִּלְפִי הַגְּבוּרָה וְנִדּוֹן לְרוּחַצ, וּבְדִין וְאִזּוּ נֹאמֵר וּמִצְדִּיקֵי
הָרַבִּים כְּפּוּכְבִּים לְעוֹלָם וָעֶד וּמִפְרֵשׁ אֵלֵּן אֲנוּן שִׁית נְקוּדִין אֵלּוֹ הַכּוּכְבִּים הֵם שֵׁשׁ
נְקוּדוֹת דֵּהִינּוּ שֵׁשׁ סְפִירוֹת הַנִּכְלָלוֹת צִיּוֹד שֶׁהוּא הַפּוֹר, דְּאֲנוּן נְצִיצִין וְנִהְרִין לְתַתָּא
שֶׁהֵם מִתְנוּנָצִים וּמֵאִירִים לְמֵטָה צִמְלִכוֹת, וּמִפְרֵשׁ וְאֲנוּן כּוּכְבִּים טְמִירִין לְאַנְהָרָא וְהֵם
הַכּוּכְבִּים הַנִּסְתָּרִים צִיּוֹד כִּדִּי לְהֵאִיר לְמַלְכוּת, וְסִיְהָרָא אֶתְנַהֲרִית בְּכָל חַד וְחַד
וְהַמְלָכוֹת מֵאִירָה צִכַּח שֶׁל כָּל אַחַת וְאַחַת מֵהֶם, בְּמִשְׁחָתָא דִּילָהוֹן דְּאֶתְנַעֲצָאן
בְּבוּצִינָא צִמְדָּה שֶׁלֹּהֶם הַנְּעוּלוֹת צִקוֹ הַמְדָּה, וּמִצְדִּיקֵי הָרַבִּים הֵם מְקַצְלִים מִכַּח צִחְנוּעַת
הַכּוּכְבִּים שֶׁהֵם סוּד הו"ק שְׁצִיחִיָּה.